

PLAYBOY.

БРОЈ 99 СЕПТЕМБАР 2012. ИЗДАЊЕ ЗА СРБИЈУ
www.playboy.rs

ЦЕНА: 199 дина
3,1 евро, 7 км

ГОЛА ТВ НОВИНАРКА

МИЛИЦА БУРСАЋ

ОНА ЗНА С ТЕЛОМ

СИНИЦА МИХАЈЛОВИЋ:

АКО НИСИ БОЉИ,
БУДИ НАМАЗАНИЈИ

ТАБУ ТЕМА

СЕКС после 60

10

СТВАРИ КОЈЕ
ТОМИСЛАВ
НИКОЛИЋ

МОЖЕ ДА НАУЧИ ОД

ТИТА

ХЈУ ХЕФНЕР
Избаците
религију

ИЗ КРЕВЕТА

ГЕЈ БРАКОВИ СУ ОК

Рокенрол У ПОЛИТИЦИ

20 питања

Даво Топић

JAMES BOND
007TM

DANGEROUSLY SOPHISTICATED

THE NEW FRAGRANCE FOR MEN

ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК: Игор Каранов
 АРТ-ДИРЕКТОР: Милена Лакићевих
 УРЕДНИК ФОТОГРАФИЈЕ: Радован Јанушевић
 ФОТОГРАФИ: Александар Кујучев, Браца Наеждић, Тамара Радиновић, Стефан Лукић, Милован Кнежевић, Александар Плавезски, Предраг Вучковић, Марко Цветковић, Ненад Марјановић, Едвард Налбантјан, Петар Вујанић, Јелена Мандић
 ФОТО-АГЕНЦИЈЕ: Profimedia
 ИЛУСТРАЦИЈЕ: Боб Живковић, Микро Ишић, Штеф Бартолић, Весна Пешић
 САРАДНИЦИ: Светислав Басара, Брашко Чечен, Тамара Димитријевић, Сергеј Трифуновић, Сузана Милић, Мирослав Мискуљанац, Игор Станојевић, Мишко Вилбија, Александар Стојановић, Вања Бутић, Александар Димитријески, Бошко Ђирковић Шкабо, Иван Ангеловски, Пеца Поповић, Донатан Френклин, Михајло Спасојевић, Горан Мојсин, Марко Видојковић, Душка Јованић, Драган Амброзић, Лука Лу, Бранко Росић
 ПРОДУКЦИЈСКИ ТИМ: Никола Бошњакović - Агенција "Бошњакović"
 ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК: Дарко Торгашев
 Графички студио "Торгашев"
 ЛЕКТОРКА: Ивана Мирковић Ишков
 СЕКРЕТАРИЦА РЕДАКЦИЈЕ: Снежана Вукадиновић
 snezana.vukadinovic@atticamedia.rs

ИЗДАЈЕ: ATTICA MEDIA SRB

Козјачка 2, Београд
 Тел: (011) 2648 436, 2648 432,
 факс (011) 2648 487
 E-mail: playboy@atticamedia.rs

ДИРЕКТОР:
 Данијела Јовановић

АДВЕРТАЈЗИНГ:

Тел: (011) 2648 436, 2663 718, 2663 719, 2663 271

АДВЕРТАЈЗИНГ ДИРЕКЦИЈА: Рајко Адамовић
 - Агенција "Лагуна"

АДВЕРТАЈЗИНГ ДИРЕКТОР ИЗДАЊА:

Мирјана Николић mirjana.nikolic@atticamedia.rs

АДВЕРТАЈЗИНГ МЕНАџЕР ЗА СВА ИЗДАЊА:

Ивана Чикарић ivana.cikaric@atticamedia.rs

ДИРЕКТОР МАРКЕТИНГА: Јелена П. Марич

jelena.maric@atticamedia.rs

МАРКЕТИНГ МЕНАџЕР: Богдан Ђокић

bogdan.djokic@atticamedia.rs

PR МЕНАџЕР: Душко Петрић

dusko.petricic@atticamedia.rs

ДИРЕКТОР ПОСЛОВНОГ РАЗВОЈА: Петар Јаносевић

petar.janosevic@atticamedia.rs

ДИСТРИБУЦИЈА: distribucija@atticamedia.rs

РАЧУНОВОДСТВО: finansije@atticamedia.rs

ШТАМПА: Фотографија, Суботица

ГЕНЕРАЛНИ ДИСТРИБУТЕР: Polydor d.o.o.

Кумодрачка 287, Београд

Зоран Миловановић (011) 2461 138

www.polydor.co.rs

Магазин је доступан у дигиталном формату на
 www.novinarica.net

Hugh M. Hefner – Editor-in-Chief

U.S. PLAYBOY

Scott Flanders – Chief Executive Officer

Jimmy Jellinek – Editorial Director

Mac Lewis – Art Director

Patty Beaudet-Francis – Deputy Photo Director

Matt Nordby – Chief Revenue Officer

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING

Markus Grindel – Managing Director

Mary Nastos – Publishing Services Manager

Gabriela Cifuentes – Digital Asset Manager

Adam Podolski – Administrator

CIP - Каталогизација у публикацији
 Народна библиотека Србије, Београд 79
 PLAYBOY / главни и одговорни уредник
 Игор Каранов. - Изд. за Србију и Црну
 Гору. - 2004, бр. 1 (јануар). -
 Београд (Козјачка 2) : Attica Media
 SRB, 2004- (Суботица, Фотографија). - 28 шм Месечно
 ISSN 1451-6950 = Playboy (Београд)
 COBISS.SR-ID 111416844

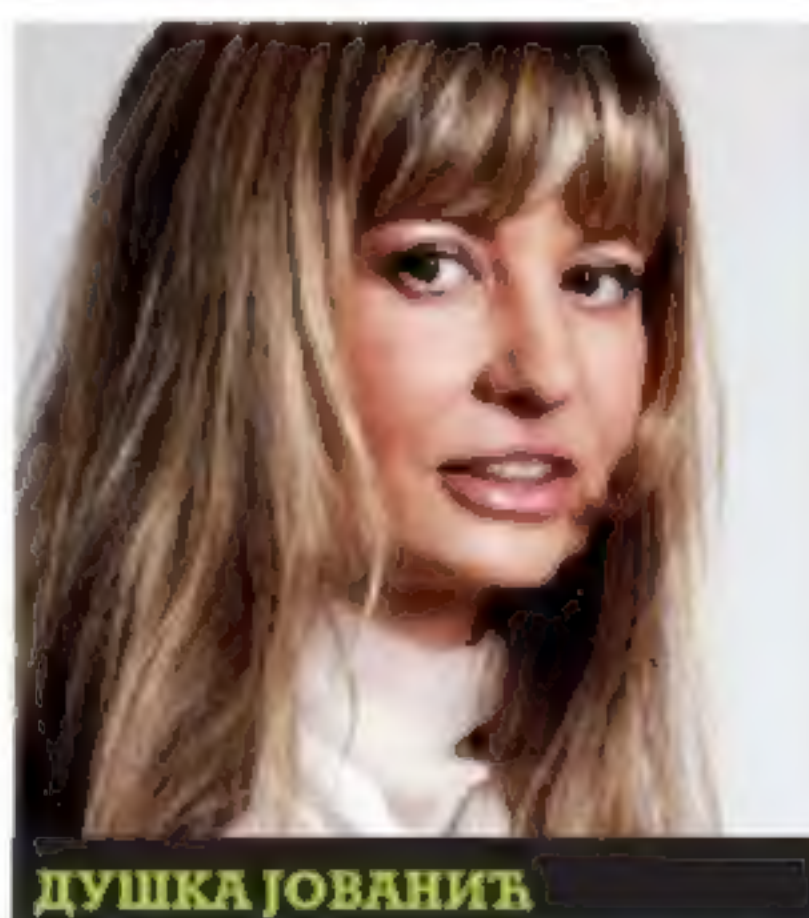
PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE МЕСЕЦА, PLAYMATE
 ГОДИНЕ, ГЛАВА ЗЕЦА и ФЕМИЛИН су робне марке и могу
 бити коришћене само уз лиценцу добијену од Playboy
 Enterprises International, Inc.

НАВИГАТОР

Родило у септембру. Не једна, већ три девојке месеца показале су своја згодна млада тела у новом броју Playboya. Чувеном фотографу Мики Кнежевићу, дугогодишњем сараднику нашег магазина, чак је пошло за руком да у једном пикторијалу преплете тела две лепотице и ухвати кључне тренутке њихове необуздане игре док су се упознавале пред објективом камере у живописном простору београдске Виле Маска. Али, није Мика Кнежевић једини који је фотографисао за овај број. И ви сте превазишли сва очекивања. Бројем и квалитетом фотографија које су стигле на нашу адресу поводом конкурса *Фотоеротика*. Већ је потпуно јасно да ће жири предвођен глумцем Сергејем Трифуновићем имати паклен посао да одабере најбоље. Да бисмо вам се реванширали за то, први пут после дужег времена на насловној страни имамо неког кога већ

познајете: телевизијску новинарку и водитељку Милицу Бурсаћ која је коначно и нама показала како је живети у здравом телу. По природи склоп ужицима, Playboy није могао а да не посети и највећи музичко-пивски догађај у Београду, а тамо се срео са Дадом Топићем, неуништивим рокенрол витезом који је, по свему судећи, успео да нађе Свети грал, а за то да нам детаљно објасни где га је тачно нашао и како је из њега пио било је довољно двадесет питања. Пошто је након овог сусрета било неопходно утврдити да није само нама тако добро, Миљана Нешковић је отишла лично да се увери у чари ноћног живота актуелне престонице декаденције и открила да и Московљани после жестоког зезања уз све расположиве психоактивне супстанце иду на свој пијани доручак, баш као ми на плескавицу или барем бурека и јогурт.

ДУШКА ЈОВАНИЋ

Прва дама српског новинарства још једном је показала због чега нико не уме да направи бољи интервју од ње суочивши се с некадашњим Луцифером фудбалских терена широм Европе, данас намазаним селектором фудбалске репрезентације Србије, Синишом Михајловићем

ХЈУ ХЕФНЕР

Оснивачу Playboya, проповеднику уживања и најпознатијем светском суперхероју у борби за сексуалне слободе није било тешко да коначно седне и напише шта тачно мисли о религији, аналном и оралном сексу, конзервативцима и геј браковима

БРАНКО РОСИЋ

Ко би боље разоткрио како се рокенрол од урлика бунта претворио у политички слоган и за које су паре и привилегије грлати борци против свих система пристали да се претворе у заштитна лица политичких партија него најпућенији YU-рок-митолог и новинарски диверзант?

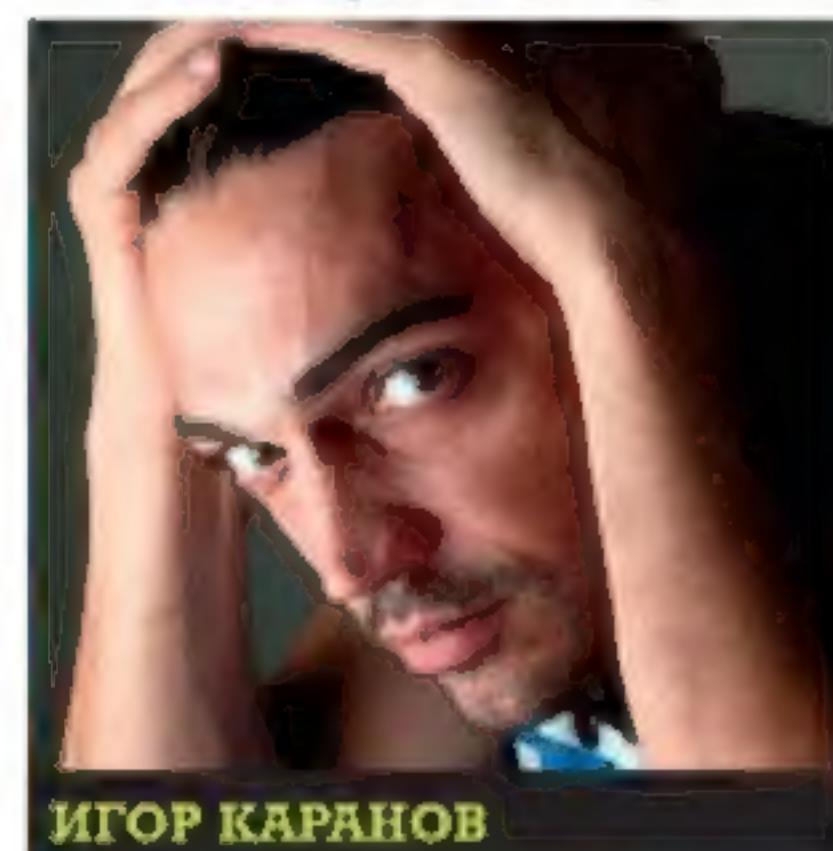
ДУЛЕ НЕДЕЉКОВИЋ

Београдски писац решио је да се озбиљно посвети научној класификацији различитих облика пијанства, најпре се ослањајући на исповести најпознатијих пивопоја, а потом и на чињеницу да је он сам попио више него што су многи преплизили

ЛУНА ЛУ

Пошто никада ни од чега није бежала, ова списатељица и новинарка широког спектра деловања сучелила се и са сопственом спознајом да људи воде љубав и после шездесете, а онда отишла корак даље и истражила шта они очекују од секса и шта у свему томе воле, а шта не могу да поднесу

ИГОР КАРАНОВ

Поштовани читаоци, ја сам нови главни и одговорни уредник српског Playboya. Свој уреднички рукопис, ауторитет, мотивацију, инспирацију и снагу да свако јутро дођем на посао спреман и јак налазим једино у чињеници да само ја Playboy волим више него ви

САДРЖАЈ

Септембар 2012.

016 МОСКОВСКЕ ПЕРВЕРЗИЈЕ: Миљана Нешковић о ноћном животу руске престонице

024 10 СТВАРИ КОЈЕ БИ НИКОЛИЋ МОГАО ДА НАУЧИ ОД ТИТА

030 СЕКСУАЛНА СЛОБОДА: Хју Хефнер о геј-браковима

032 ОД КОЖЊАКА И ЦОИНТА ДО ПРЕДСЕДНИЧКОГ КАБИНЕТА: Зашто је рокенрол постао политички слоган

036 РЕКВИЈЕМ ЗА МЕШАНО МЕСО: Душка Јованић о просветитељима српске кухиње

050 СЕКС ПОСЛЕ ШЕЗДЕСЕТЕ: Да ли последњи оргазам живи у Кенији

054 ИНТЕРВЈУ: Синиша Михајловић, фудбалски селектор

074 20 ПИТАЊА: Дадо Топић, последњи витез хард-рока

080 КАФАНСКИ ДНЕВНИК: Дуле Недељковић о пиву

110 МЕРЦЕДЕС: Нова А класа на словеначким путевима

114 ГАНГСТЕРСКИ ОДРЕД: Нови спектакл о мафији

ДЕВОЈКЕ

040 МИЛИЦА БУРСАЋ: Гола водитељка

060 КАТАРИНА ЛАЗИЋ: Противзаконита правница

088 ВЛАДИЦА ПЕРОВИЋ И СНЕЖАНА ЈОВИЧИЋ: Двострука игра

Где журиш,
зеко,
повуци
ручку

Specijalna ponuda

NISSAN QASHQAI FAMILY

UZ BESKAMATNI KREDIT DO 10.000 EVRA*

SHIFT_

NISSAN

QASHQAI FAMILY

- Multimedijalni uređaj
- 2 nezavisna 7" LCD monitora sa DVD playerom
- 1.6 CVT

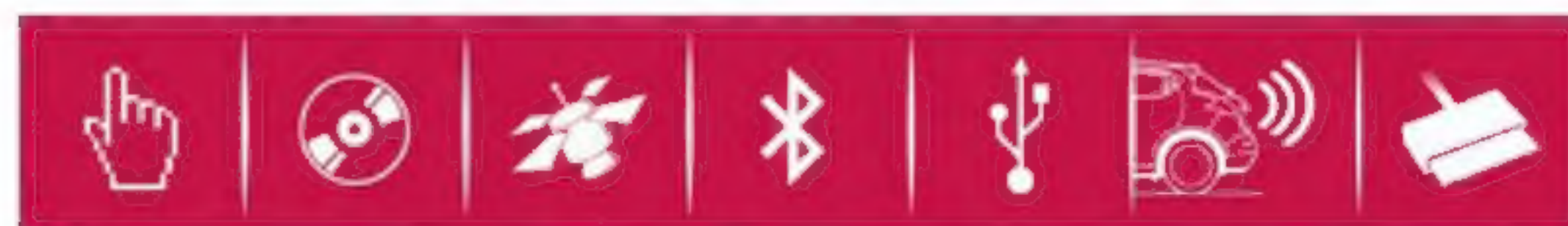
www.nissan.rs

QASHQAI TRAVEL PACK

Poprečni krovni nosači i Nissan kofer po specijalnoj ceni.

Nissan. Innovation That **Excites.**

MULTIMEDIJALNI UREĐAJ

8" ekran
osetljiv na dodir

DVD/CD,
Radio

GPS NAV

Bluetooth

USB
port

Kamera za
parkiranje

Priključak za
Apple uređaje

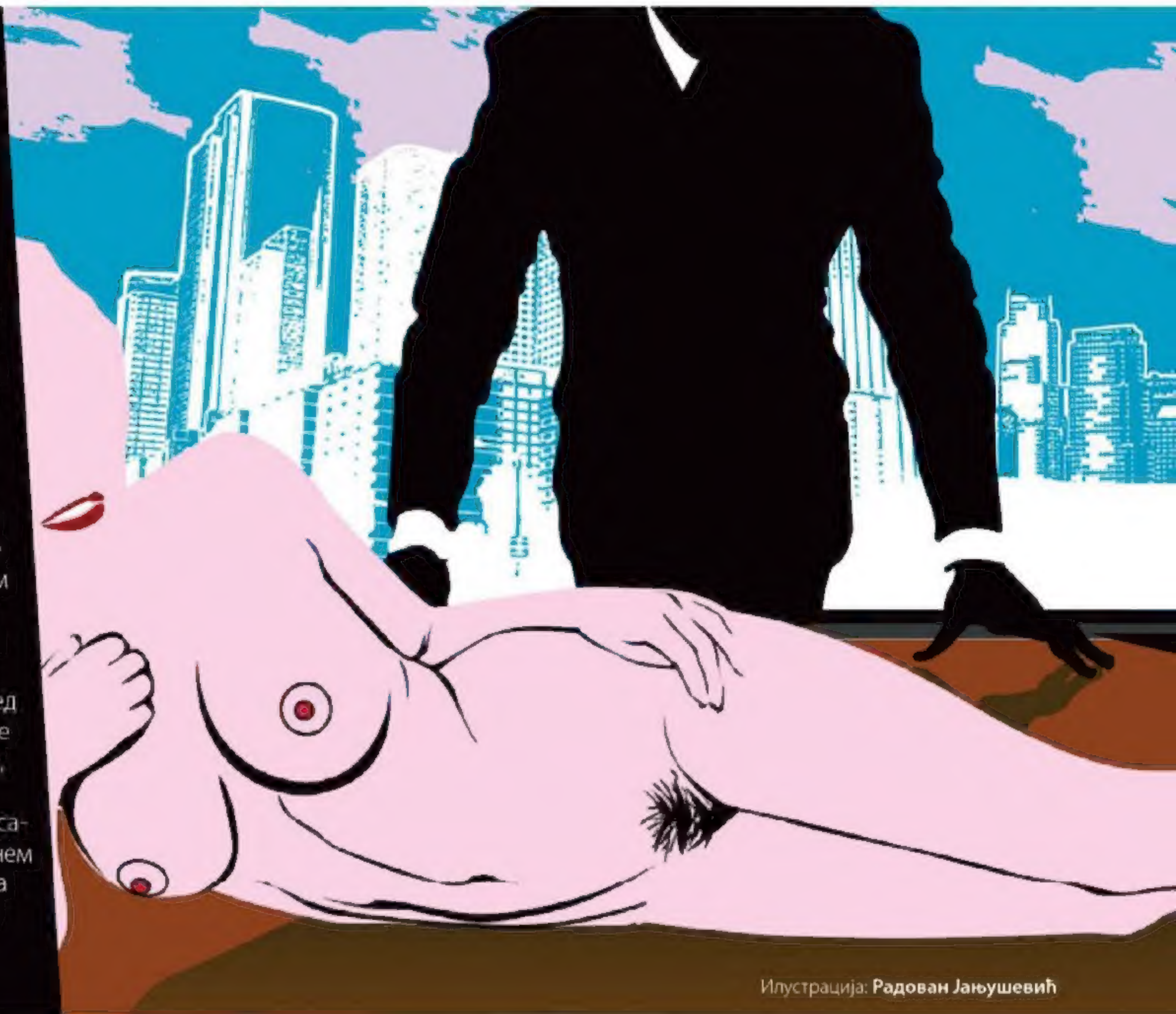
• LF AUTO CENTAR, Beograd, Novosadski autoput 73a, 011/37 74 163 • AK KOMPRESOR, Beograd, Žorža Klemensova 19, 011/715 56 22 • AUTO-MARTON, Subotica, Batinska 6, 024/45 61 077 • MASTER GROUP, Novi Sad, Rumenački put 53a, 021/518 910

*Auto krediti indeksirani u evrima. Obavezno učešće 30% od zahtevanog iznosa kredita. Minimalni iznos kredita 1.500 evra u dinarskoj protivvrednosti, maksimalni 10.000 EUR. Period otplate od 13 do 36 meseci. Fiksna NKS 0.00%, EKS 0.01% obračunat na dan 30.04.2012. godine za primer: iznos kredita 10.000 evra, period otplate 36 meseci. Naknada za obradu kredita 0% od iznosa kredita. Za kredite do 10.000 evra nije obavezno KASKO osiguranje i zaloga. Troškovi koji prate odobrenje kredita bez KASKO osiguranja: menice 100 dinara.

СЕКСУАЛНИ ЖИВОТ ПОЛИТИЧАРА

Политика и секс! Нема ничег другог на овом свету. Није да ми се тај одговор на сва питања није сам наметао све ове године док сам гледао ТВ, читао новине, водио с друштвом кафанске разговоре који су се мерили десетинама литара пива. Али, нисам одмах схватао. И опет, годинама читам Playboy, кад га купим, прво га у ходу прелистам од назад према почетку, па кад стигнем кући, читам од почетка према крају, остављам неке текстове за после, па сутра опет кренем спреда... И не капирам да мој мозак у правилним размацама наизменично гута секс и политику. Некад бих рекао да ме све то нервира, али опет, кад год у неком разговору дам себи одушка, примећујем да се највише интересујем и најбоље проведем у причи о сексу или политици. Најчешће ред овог ред оног. И одједном сам схватио да су те две ствари нераскидиво повезане. Е, сад, шта мене занима: пошто волим секс, а политика је нешто што ми се само намеће, да ли би требало да почнем озбиљније да се бавим политиком да бих имао богатији сексуални живот?

Бошко из Београда

Илустрација: Радован Јањушевић

Бошко, размишљање ти иде. Теорија до које си ти дошао онако успут, давећи се у литрима пива, узела је школованим филозофима, социолозима и психолозима векове проучавања људске природе. Оно до чега су дошли заправо јесте твоја теза, само с једном незнатном исправком: секс и моћ су, осим прималних порива, најјачи људски мотиватори. За њих је човек спреман да учини оно што ни за шта друго не би. Неретко у том јуришу на моћ или секс као колатерална штета страдају чак и најтврђи етички принципи. Због моћи и секса падају царства, гину људи, а богами разбије се и понеки комад покућства. С друге стране, због њих се и пишу књиге, компонују песме, сликају платна од неколико метара, везу гоблени. Менелај је због секса с Лепом Јеленом сравнио Троју са земљом, а Иван Босиљчић је због лепе Јелене дао отказ у позоришту. Глад за моћи отерала је у лудило Хитлера, у сифилис Ала Капонеа, у Хаг Слободана Милошевића.

Глад за моћи натерала је Бориса Тадића да љуби краву, Томислава Николића да заволи ЕУ. Е, сад, твоја теорија о спајању те две ствари такође није нова. То је, на пример, теретана. У њу људи иду а) да би имали богатији сексуални живот и б) да би били моћнији. Спајање је, такође, и кад се фолк певачица или глумица удају за криминалца, бизнисмена, или фудбалера. Он има моћ а фали му секс, она има секс а фали јој моћ, и онда логично формирају целину. Обоје добију и једно и друго. Ипак, коришћење политике у сексуалне сврхе ретко кад уроди плодом. Океј, ту су Клинтон, Берлускони и Саркози, али Берлускони је, будимо реални, више бизнисмен, Саркози је дефинитивно више плејбој, а Клинтона није тешко разумети пошто му је жена Хилари. А осврнимо се на остале: Путин од реболова у који иде до појаса, летења у мигу, преслишавања сопствених тајкуна и чеченских лидера, тренирања џудоа и викенд-ратовања против Грузије просто не

стиже. Ангела Меркел због проблема са стаситим *mediteraneo* мужјацима из Грчке неко време мушкарца неће моћи очима да види. Обама се сасушио од кризе, секс му на памет не пада. Ким Џонг Уна је још давних дана отац научио да су жене рупе у систему. Гадафи и Садам, који су волели секс, почивају. Код нас - мрка капа. Динкић не стиже јер после посла мора да пише песме за *Смртноносу шесетеру*, Дачић током напорног радног дана враћа Јапанцима украдене бицикле а у слободно време мора на Сабор у Гучи, Мркоњићу, очигледно, у сексу не цветају руже јер се стално љуби с колегама, Вучић кад се врати с посла и даље мора да вежба осмех јер резултати још нису задовољавајући. Што се Јоргованке Табаковић тиче, иако изгледа обећавајуће, прогнозе су мрачне, јер ко једном уђе у НБС, од сексуалног живота му остане једино зајебавање с курсом динара. Дакле, ако сте планирали да преко политике стигнете до секса, боље се одмах замонашите. ☒

SVI TELEFONI VEĆ OD **1 DINAR**

+ LETNJA PROMOCIJA:
DVA PUTA VIŠE MINUTA
KA SVIM MREŽAMA,
DO KRAJA GODINE!

Samsung
GALAXY
NEXUS
1 din
UZ PRENESI
PREMIUM XL

Samsung
GALAXY S III
1 din
UZ PRENESI
PREMIUM XL

Telenor
Pametna
mreža

PRENESI PREMIUM

- NEOGRANIČEN INTERNET I SMS
- NEOGRANIČENI RAZGOVORI U MREŽI
- BESPLATNI ROMING MINUTI ZA EVROPU
- PRIORITET KOD POZIVANJA KONTAKT CENTRA

SVE ŠTO NE POTROŠIŠ MOŽEŠ DA PRENESEŠ U NAREDNA TRI MESECA

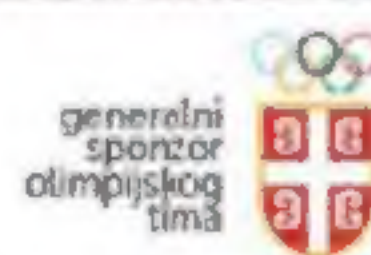
Osnovna mesečna pretplata za paket PRENESI PREMIUM XL iznosi 5.590 dinara.
Lena telefona uz ugovornu obavezu od 24 meseca.

Kontakt centar: 063 9000
www.telenor.rs

telenor

Dobre stvari pokreću svet.

Драти

Драги Плејбоје, не знам хоћу ли добро започети ово писмо. Већ дуже време се размишљам да ти пошаљем писмо, али се питам да ли ћеш стићи да прочиташ с обзиром на то да вам стижу доста писма од читалаца. Пратим вас малтене од самог почетка. Имам чувени први број са Оливером Ковачевић на насловној страни и редовно вас купујем јер сматрам да сте најбољи часопис зато што за сваког може да се нађе занимљиво штиво за читање. Интервјуи су вам непревазиђени. Мој другар и ја вас стално бранимо од „напада“ наших девојака како је то типичан мушки часопис са голим женама. Ми им објашњавамо да је неки други часопис (нећу овде помињати) то што оне причају, а да је Playboy нешто друго, да је Playboy институција. Када је изашао ваш први број (2004, година која је доста значајна за мој живот), у знак захвалности Playboyу на српском, ставио сам вас у свој кратки игра ни филм (који је био снимљен као филм за пријемни испит). Филм је, наравно, видела комисија на факултету. Овде ћу вам проследити линк, па ћете пронаћи тренутак где се види ваш чувени први број у крупном плану. А такође вам пишем и с једном молбом, да будем искрен. Наиме, читам о овој додели сатова па сам решио (после неколико месеци размишљања) да вас замолим за сат како не би више од свог другара морао да позајмљујем његов када идем на неку прославу или слично (треници када облачим одело). Надам се позитивном одговору. Наставите само тако, редовно вас пратимо Ваш верни читалац и обожаватељ

Младен Алексић

И како сад, Младене, човек да ти не поклони сат? Јави се нашој редакцији да се договоримо око примопредаје поклона. А што се ваших девојака тиче, ствар је више него јасна: оне су те које само гледају ове наше цице и не читају текстове, а не ви, јер да читају, знале би шта је Playboy. Према томе, само треба да се присетите да је напад најбоља одбрана, преокренете причу и ви њих оптужите да у Playboyу само гледају слике голих девојака. Кад у запрепашћењу заћуте, ви им на брзину испричајте својим речима неки од наших текстова, на пример онај из рубрике „Форум“ или „Табу“. Пошто ће се онда толико изненадити да ће зинути, можете слободно да их пољубите. А студентски филм чувајте, он већ има историјску вредност, а она сваког месеца само скаче. Осим тога, можда ћете једног дана камеру којом сте га снимили продати на некој аукцији за грдне паре.

Драги моји плејбојевци, одлучио сам да вам пишем и то не зато да бих добио сат, већ, онако, јер ми је лепо.

Седим изваљен у'ладовини кафане, море испред мене се мрешка, мезим пршут и листам ово ваше издање. Плавојка с насловне је баш оно sexу, радо бих је извео на кокице пошто иду одлично уз пиво. Не знам само шта ће јој сламка, али ако је ту као инструмент за додатно узбуђење, прихватам без поговора. Можда бисте могли да ми помогнете да је негде сретнем? Нисам неки манијак, свашта, него ми баш сад уз овај амбијент дође да имам и неку добру цицу уз себе. Ако ме капирате. Ух, ал' сам се расписао па нисам оволико речи везао још од писменог из српског. Него, сад се нешто размишљам око тог сата... Можда не би било лоше да ми дате као утеху што ваша цица с насловнице није поред мене. Баш ми је оно тешко и то... Џаба чаша винца ако нема крчмарице младе... или тако нешто иде неки стих, не сећам се.

Поздрав од Бранка из Буљарица

Пошто смо уверени у то да у универзуму влада савршен баланс и да се захваљујући њему дешава баш оно што треба да се деси, уколико треба да сретнеш Душицу, знамо да ћеш је сасвим сигурно срести и ми ту уопште не треба да се петљамо. Сламчица у пиву служи да би се оно кроз њу попе-ло до врло привлачних уста, а онда стигло до једног грла и потпуно га расхладило зарад непоновљивог летњег ужитка. А за то што мезиш пршуту, пијуцкаш винце, а ниси звао, још ћемо да попричамо.

Hello, шаљем вам писмо из далеке Америке. Био сам за ферије да посетим родбину у Горњем Милановцу па сам понео неколико Playboyа from Serbia да ми праве друштво у авиону. Није мала ствар, целу ноћ седим и још се возим преко океана. Мало ми је тешко да вас читам јер сте на ћирилици, али није да се жалим. Лепо је знати што више писама. Као мали хтео сам и кинески да учим, али ми се није дало. То, наравно, не значи да нећу можда научити у будућности, ха-ха, никад се не

зна шта доноси ноћ а шта дан. Него чудно ме погледава ова стјуардеса, не знам да ли због тога што читам Playboy или што сам добар фрајер. Вероватно и једно и друго. Ммм... Него, да ли знате да код нас у Америци може да се плати за sex у авиону? Цалнеш нешто око 420 \$ и за сат времена те лансирају у неслу-ћене висине. Мислим да се зову *Flamingo Air* или тако нешто. Нисам ја пробао, него моја једна ортакиња што живи у Синсинатију. Каже да је било до јаја! Мислим буквално, ха-ха. Еее, а ови из *Virgine Atlantica* немају ту услугу. Штета! Баш би ми легла ова моја домаћица што доноси lunch пакете. Одох мало да сања-рим и уживам у вашим сликама. Супер сте!!!!

Пуно поздрава од Мише из Индијанаполиса

Мишо, уозбиљи се. Ти си, према овоме што смо прочитали, врло тежак облик летача пресретача. На срећу, док је ово писмо стигло до нас, па док смо га прочитали, па док смо сели да ти одговоримо, твој авион је већ слетео и стјуардеса те већ најстрашније искулирала, тако да је то у реду. Као прво, зналци кажу да је најслађи бесплатан секс због тога што у њему учествује двоје људи. У плаћеном учествује онај који плаћа, а плаћеник или плаћеница мора да размишља на шта ће да потроши паре. Као друго, кад хоћеш да смоташ стјуардесу, не дивиш се себи него њој. Иначе, ово није случај искључиво повезан са стјуардесама, већ за већину живих бића. И као треће, ако пишеш пиши, ако муваш, мувај. Јапанци су Европљанима често умели да кажу: „Знате ли зашто ви често не стижете да урадите оно што сте наумили? Зато што кад једете причате, кад слушате мислите, кад сањате спавате... Ми кад спавамо спавамо, кад једемо једемо, кад слушамо слушамо и зато све урадимо до краја.“ Дакле, битан је фокус.

Поштовани уредниче, поштована редакци-јо, шаљем вам ово поздравно писмо, а све на слово П.

Поштовани, поново пишем писмо. Повод - празник Playboyа. Послаћу Playboyу пуно похвала. Прелиставам прошле примерке. Проналазим путописне приче, портрете познатих, предивне пикторијале, прелепе преплануле плавуше, прсату Памелу... Пун погодак. Примећујем приказе пројекција, позоришних премијера, панораме предивних предела, примамљиве поклоне... При-сутна пера познатих публициста. Прижељ-кујем празнични примерак. Перфектно. Пожелећу Playboyу пуно победа.

Раденко Раковић, Мала Ремета, Јазак

Драги Раденко, да ли се нама чини, или сте намерно прескочили једну веома важну реч? **В**

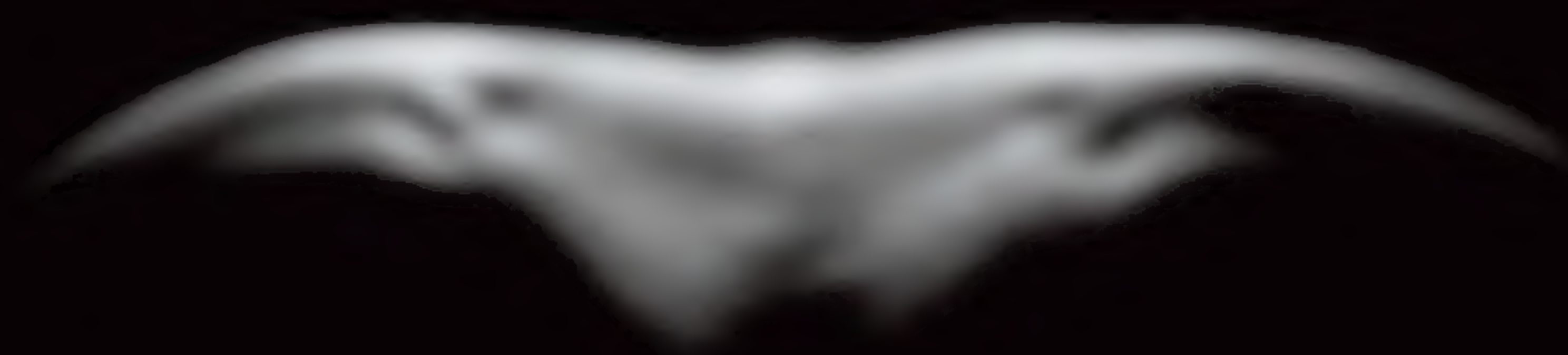

Corona
Extra

THE PLACE TO BE

ФОТОЕРОТИКА 2012

Најбољи сте у дедлајну: ваше фотографије пристижу у све већем броју и није лако међу њима одабрати оне које заслужују да се нађу на нашим странама. Заправо, немогуће је, пошто су све такве, па смо за овај број насумично изабрали неколико потпуно различитих аутора

НИКОЛА МИЉКОВИЋ

Баш као што је славни песник Бранко Миљковић својим стиховима погађао право у суштину, а незаустављиви одбојкаш Иван Миљковић закуцавао своје моћне смечеве тачно тамо где нашу репрезентацију чекају поен и победа, тако је и овај учесник на нашем фото-конкурсу – Никола, опет Миљковић, из Крагујевца – непогрешиво погодио тему: ово је права, оригинална, за-

натски и уметнички савршено изведена еротска арт фотографија. Миљковићи, изгледа, не умеју да промаше. Посебну провокацију на овим актима представља игра светла и сенке, која, баш као чувени психо-тест са Роршаховим мрљама, у сваком посматрачу буди другачије асоцијације. Ипак, неумитно еротске. Једино за шта посматрач Николиних фотографија остаје ускраћен јесте

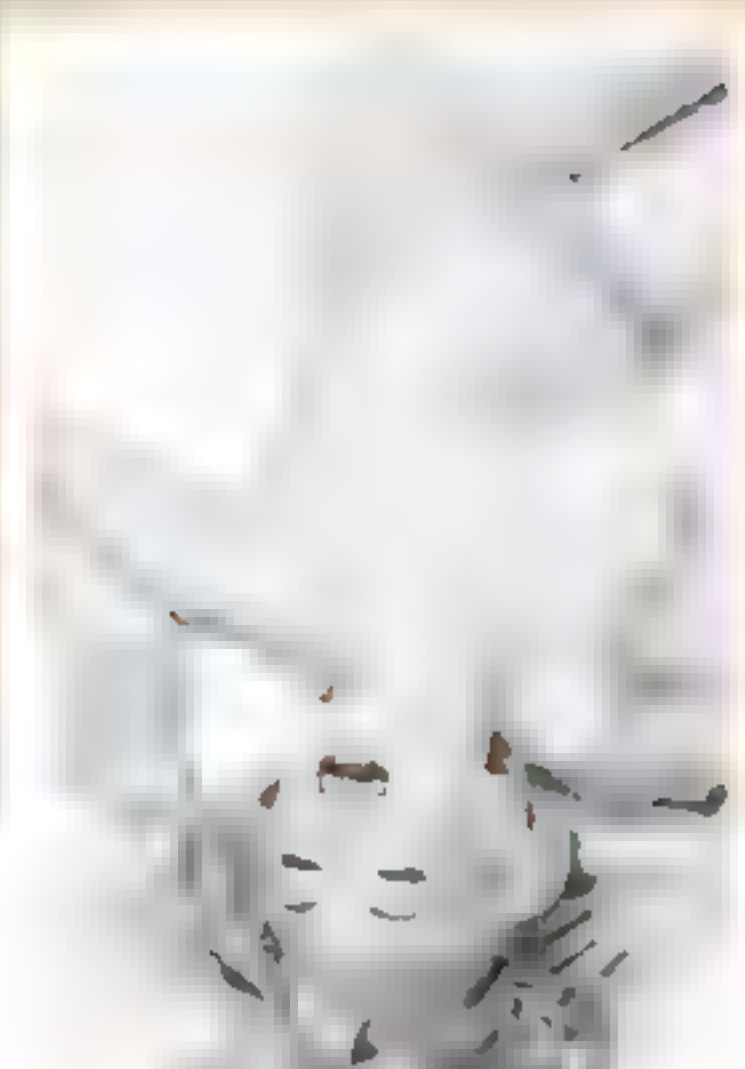
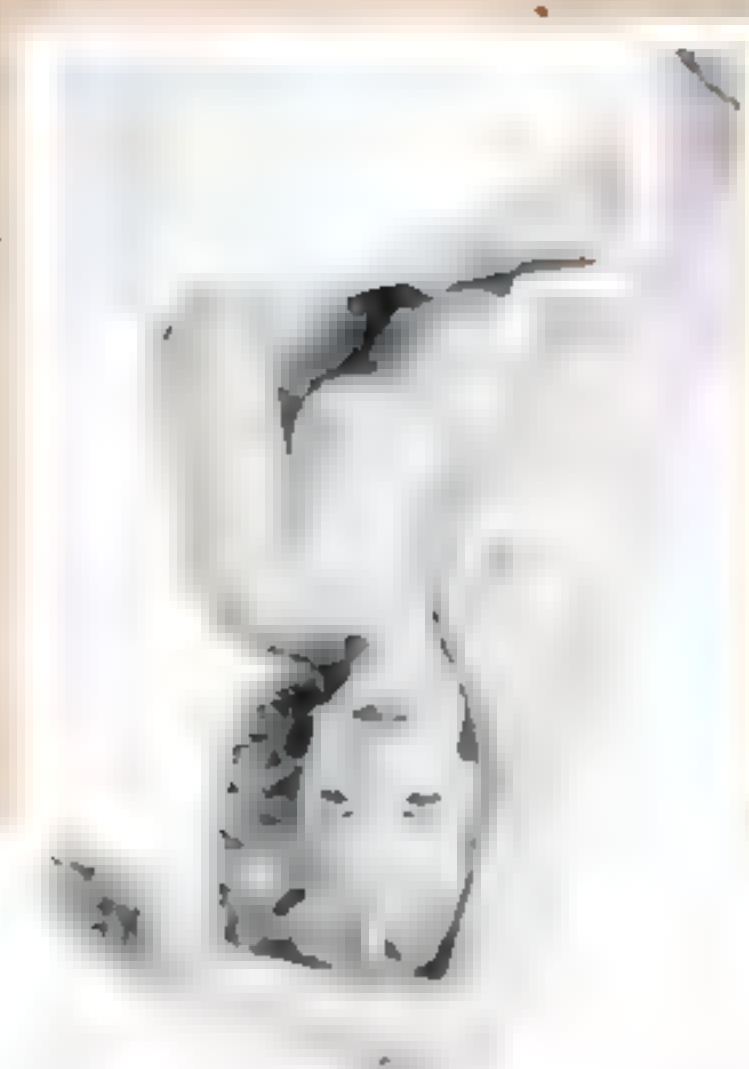
лице ове згодне девојке, али, као што су голишави јужноамерички Индијанци рекли згранутим католичким мисионарима, *и наша ђела су наша лица*. Овај Миљковић објективом фото-апарата недвосмислено и директно разговара с узбудљивим лицем девојке на снимцима, а тема њиховог разговора је, ту нема никаквог двоумљења, страст. И сити су се испричали.

CINEMA 3D

ФОТОЕРОТИКА 2012

АНА ДИЈАС

Кад жена фотографише жену, то само у ретким случајевима може да буде оволико еротично. Посебно кад је она прва жена модни фотограф, што подразумева наклоњеност врло мршавим девојкама и фокус на одећу која је на њима. Али, изгледа да у Португалу не важе закони модне фотографије примењиви на остатак планете. Учесница на овом конкурс Ана Дијас модни је фотограф из Порта, што је није спречило да, инспирисана бесмртним ликом Мерилин Монро, пошаље српском Playboy свој омаж овој легендарној глумици. Наравно, у *rip up* маниру, који је иначе за Ану непресушан извор инспирације, што се одлично може видети у њеном портфолију. Притом, тешко је поверовати да је било лако наћи овако лепу жену чије тело може да асоцира на ону праву Мерлинку, путену и раскошну. И ту се круг затвара.

ДУШАН МИТРОВИЋ

Савршенство, проверено, у стварном животу уме да буде и те како досадно: Глатко, затегнуто, фотошопирано тело на ком је свака сенка на свом месту изгледа неопходно, али оно са видљивим ситним несавршеностима, које сваку жену чине једином и непоновљивом. Често уме да буде неупоредиво лепље од идеала. Фотографије Душана Митровића, послате из Италије технички су толико уверљиве да би документарне да би комотно могле да прођу као полароид са, рецимо, једног јубиларног шездесет седмог рођендана. Да на њима уместо ситног и припитог тече са родбином није ова zgodна гола девојка. Али на срећу, јесте. И то све мења. Јер женско тело иначе у животу није тако перфектно. И спонтане, непланиране фотографије натуралиста (или понекад оојектива претвориле у реалну, опипљиву еротику. Једнако стварну и животну као што је стваран

ПОШАЉИТЕ ФОТОГРАФИЈЕ!

Playboy Србија позива све заинтересоване фотографе, и професионалце и аматере, да пошаљу радове на наш конкурс *Фотоеротика*. Жири, у којем ће бити наши познати фотографи и којим ће председавати глумец Сергеј Трифуновић, изабраће најбоље фотографије и на прослави 100. броја нашег магазина почетком октобра, доделити вредне награде. Поред тога, фотографије које жири изабере а не добију награде, објавићемо у нашем магазину. Један аутор може послати максимално пет фотографија. Радове се шаљу поштом, снимљени на CD-у, у jpg формату, 300 dpi, у максималној величини. Уз радове треба приложити и исечак са подацима о аутору и моделу (десно).

Уколико имате било каква питања, јавите се на playboy@atticamedia.rs.

Сви заинтересовани могу да аплицирају и преко нашег сајта www.playboy.rs

НАГРАДА JA SAM STRAST

NIKON D7000

Победник конкурса *Фотоеротика* добиће овај изузетан фото-апарат, који ће у свакој ситуацији пружити максимум. У компактно и елегантно кућиште уграђен је CMOS сензор DX формата од 16,2 мегапиксела и нови процесор слике EXPEED 2. *Nikon D7000* има нови аутофокусни систем са 39 тачака, ISO осетљивост до 6.400, два слота за SD меморијске картице, RGB сензор за мерење са 2.016 пиксела и могућност снимања HD филмова.

НАГРАДА swatch+

SWATCH

Омиљену награду читалаца Playboya, сат *Swatch*, добиће аутор друге награђене фотографије. Овај *Swatch* сат, направљен у Швајцарској, врхунског је квалитета, има гаранцију две године, отпоран је на ударце и воду, а са њим може да се рони на дубини до 30 метара. И ова *Swatch* сат карактеришу креативност, храброст за увођење новина као и добро развијен осећај за естетику.

Пријављујем свој рад на конкурс

ФОТОЕРОТИКА 2012

Магазин PLAYBOY,

Ул. Београдска 2, 11000 Београд, Србија

Име.....

Презиме.....

Бр. личне карте

Адреса.....

Телефон

Овим изјављујем да сам аутор фотографија које шаљем на конкурс *Фотоеротика 2012* и да сам сагласан са тим да их уредништво Playboya може користити без финансијске надокнаде. Ја сам једини власник ауторских права на фотографије, и на њих не полаже право трећа особа или правно лице. Модел приказан на слици је пунолетан и слаже се са тим да Playboy може објавити њене фотографије без надокнаде.

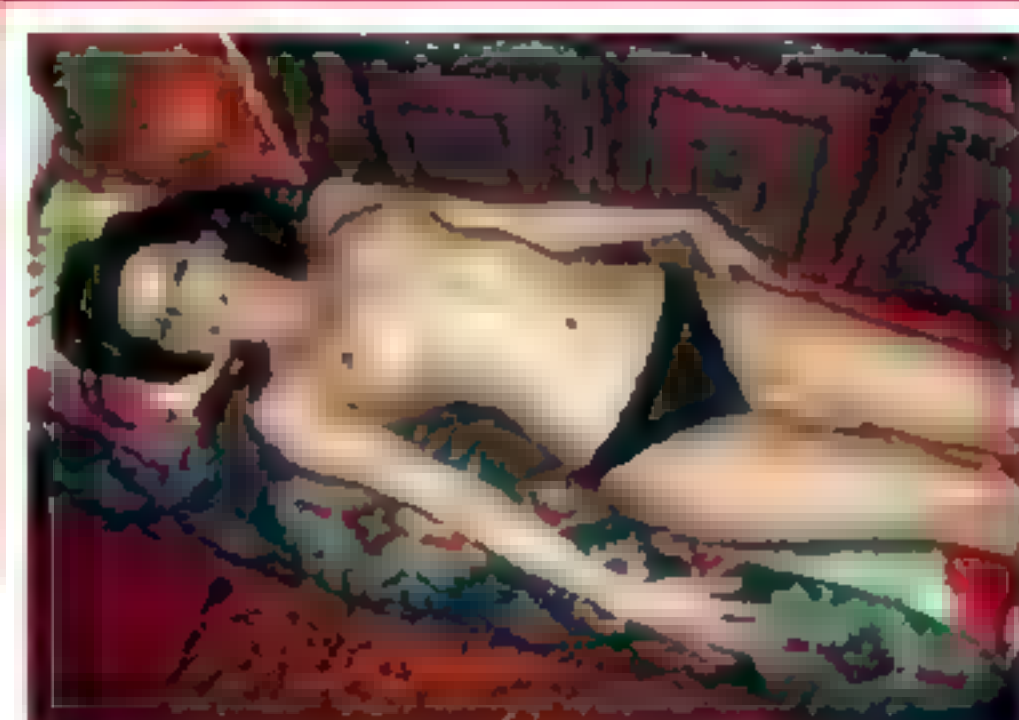
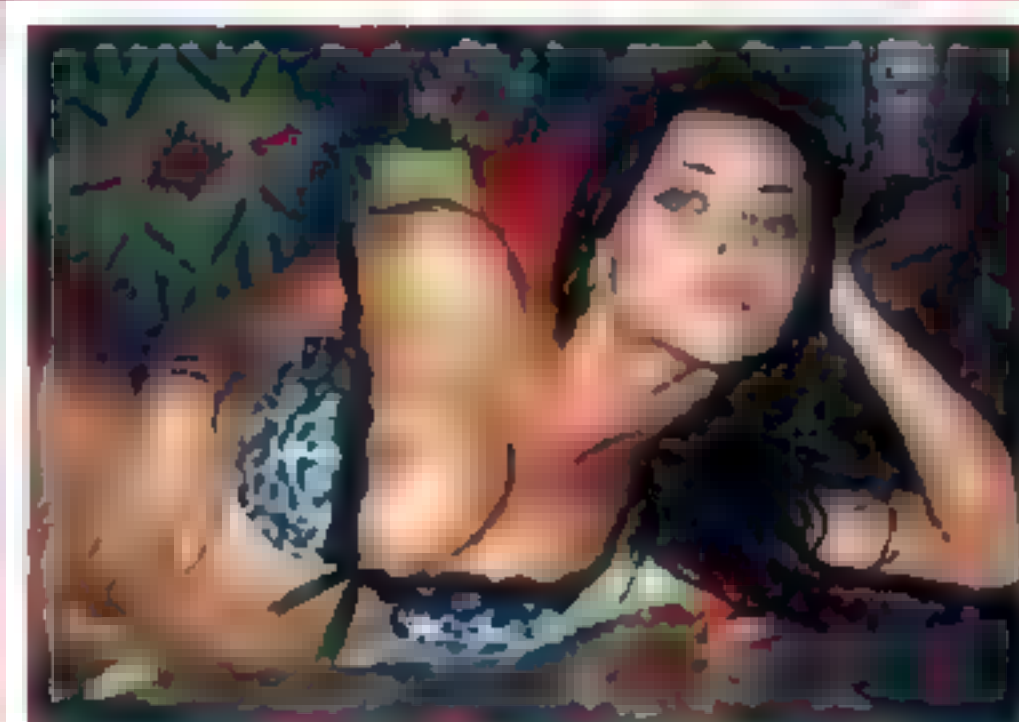
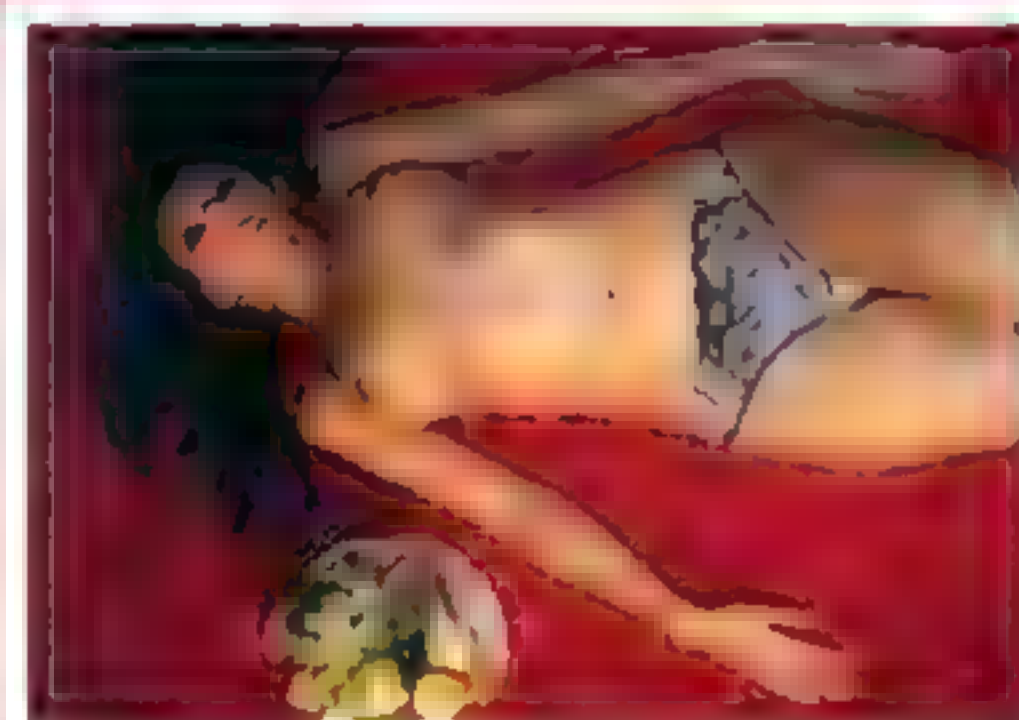
Слажем се са тим да Playboy може фотографије приредити за своје потребе.

Место.....

Датум.....

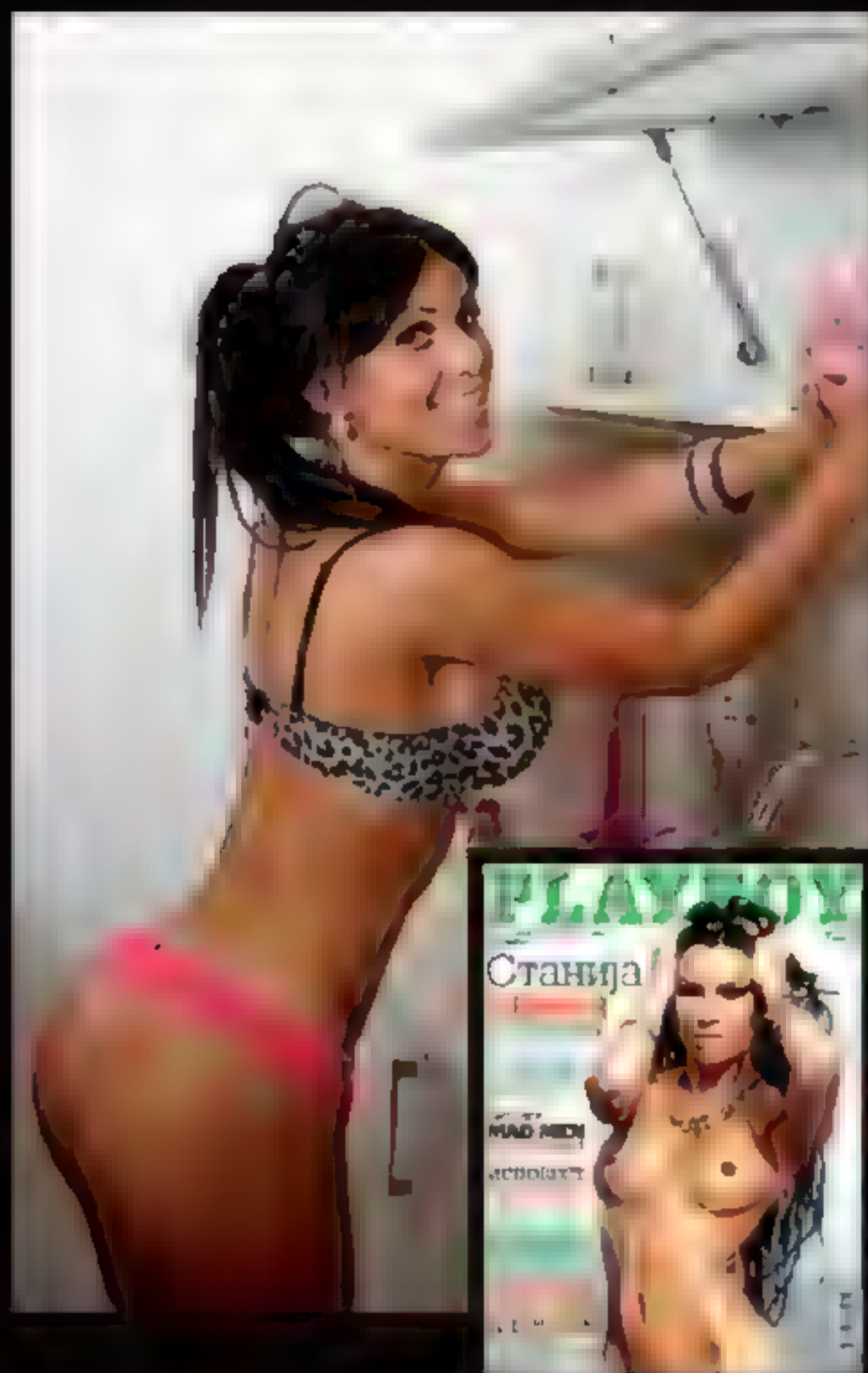
Потпис.....

Радове за конкурс треба послати до 30. 09. 2012, са назнаком ФОТОЕРОТИКА 2012

ЗОВ ОРИЈЕНТА

Откад се сликала за Playboy, Анастасија Буђић, која саму себе више воли да зове *Стејси*, уопште се не зауставља. Иако су онда, давне 2007. године сви мислили да има превелике амбиције, она је почела да остварује снове један по један, а данас би се могло рећи да јој се живот уопште не разликује много од снова. Дечка? Има. Пословне успехе? Ако се рачуна то што је у последњих месец дана снимила нови спот с *Моделсицама* и сликала се за још две насловнице, има. Узбуђења? Управо се пакује за Филиппине, а после тога са својом групом има заказан наступ у Дубају. И сад неко каже да Playboy не остварује снове.

НОВИ КРУГ

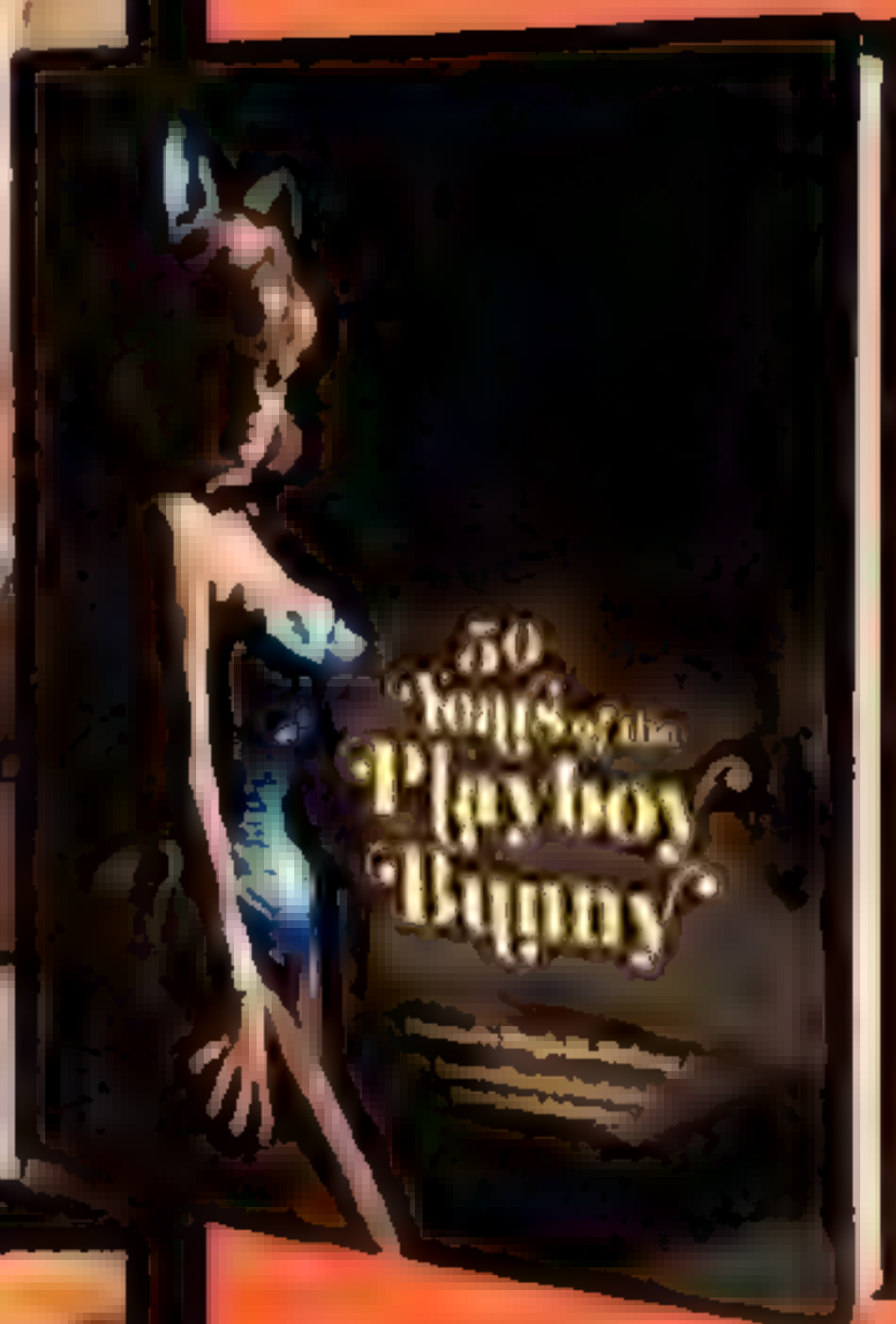
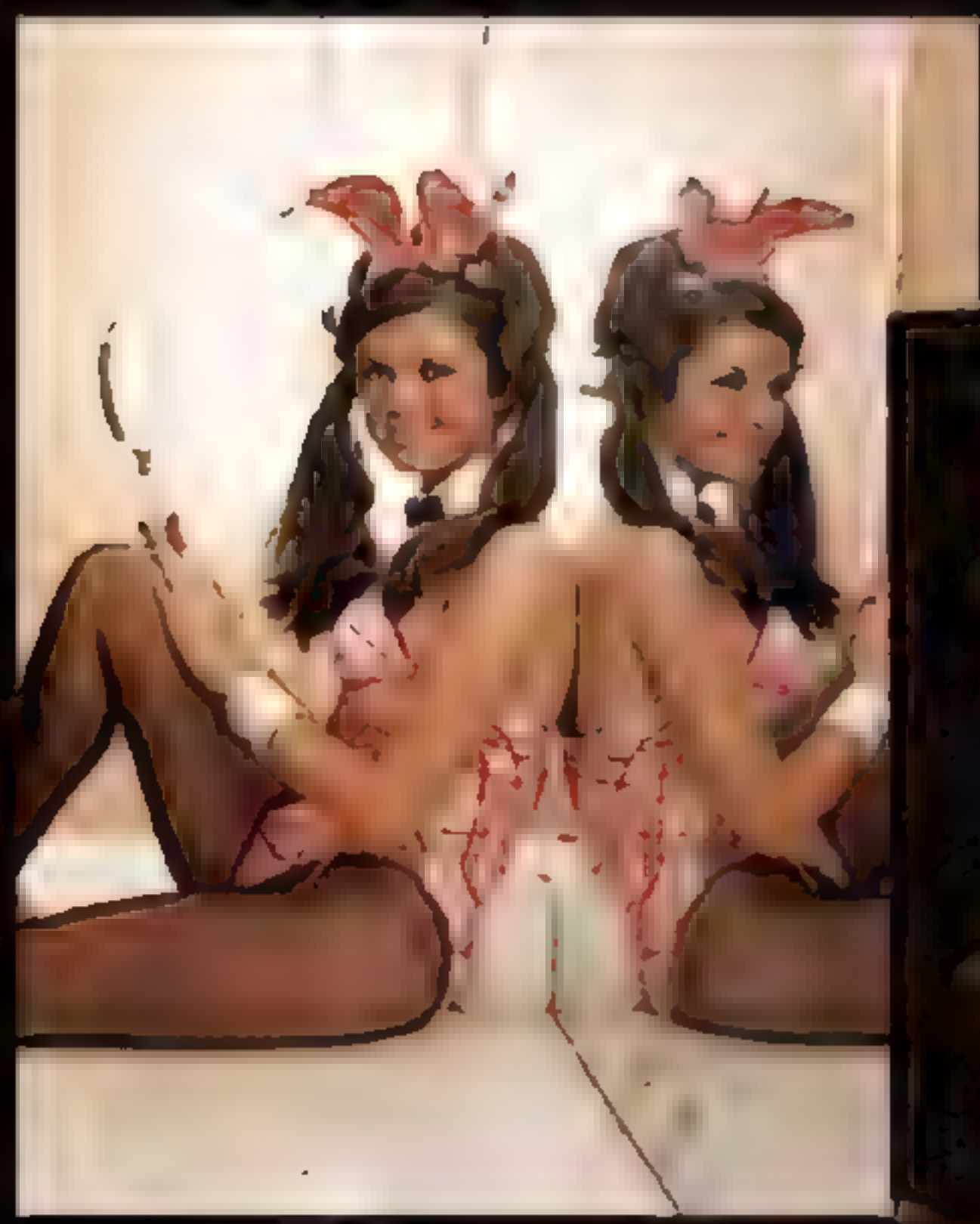
Кад се, захваљујући насловној Playboya, нашла у жижи интересовања, Станија је показала да је за славу, практично, одувек била спремна. Њена познанства, везе са спортистима, путовања и професионални успеси са друге стране Атлантика постали су готово свакодневна тема јавности. И онда, кад је изјавила како више ни сама не може да гледа своје дупе и сисе, почела је да мења ствари у свом животу. За почетак, раскинула је веридбу са богатим Русом и упустила се у флерт са сином Милорада Додика, Игором. Потом се одлучила и на пословни трансфер: више није заштитно лице казина у ком је до сад била, већ прелази постаје менаџер HD дискотеке у склопу *Revel Casina*. Такође, планира да дипломира на зиму.

НЕСТАШНА И СА ЧЕТРДЕСЕТ

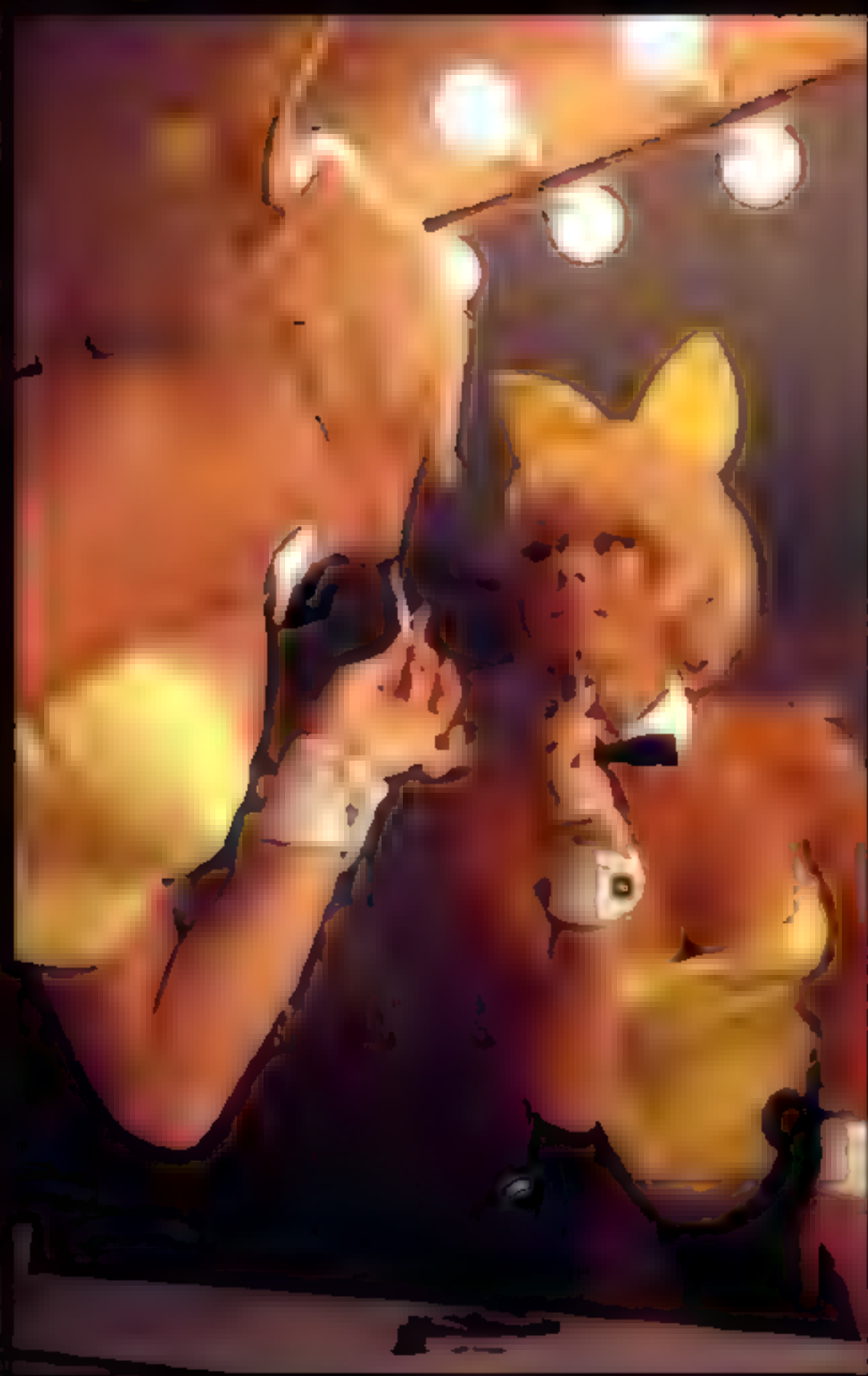
Једна од најатрактивнијих Playboyeвић лепотица свих времена, барем кад је реч о америчком издању магазина, поново се сликала потпуно гола. Двадесет година после првог фотографисања. Џени Макарти ускоро пуни четрдесет година, али је то уопште не спречава да се понаша потпуно исто као на почецима. „Немојте да ми замерите што шаљем около своје голишаве фотографије“, нашалила се с новинарима пошто се сазнало да је зубару свог сина телефоном послала врло провокативне слике. Није утврђено да ли је то урадила намерно или случајно, али се зна да зубар има осамдесет година и да је од ње тражио слике зуба њеног сина пошто се мали пробудио у боловима.

50 ГОДИНА PLAYBOY ЗЕЧИЦЕ

Kad je Хип Хефнер основао први Playboy club у Чикагу, тражио је од женског особља да изгледају као стелотворење Playboy-а. Тако је рођена Playboy зечица, а након педесет година она још живи у нашој машти. Од тада па до дана данашњег зечица је термин који се често и радо користи. Зато није изненађујуће што је недавно објављена монографија *50 Years of the Playboy Bunny* са више од 200 фотографија класичних зечица и понеком никад до сада виђеном сликом, која доказује да је овај лик, без двоумљења, постао културна икона.

МОСКВА СВЕ ПЕРВЕРЗНЕ

Пише: **Миљана Недковић**

Светски центар разврата и декаденције одавно се из западних метропола преселио у руску престоницу, а ово су **правила понашања** за оне који желе да преживе ноћ у Москви

Мит о фаталности Русије ипак није само мит. Ово је прва мисао сваког странца који крстари улицама Москве решеног да одгонетне зашто се база планетарне декаденције из западних метропола преселила у престоницу Русије. И Зашто су Русије најтраженије жене на планети. Одговори се намећу већ од првог корака на скупом московском плочнику.

Русије су изузетно слободоумне, али уз то и врло умиљате и веома лепе. У клубу слободно, отворено и опуштено прилазе мушкарцима. Ако нешто желе, то ће узети без стида, а без увијања ће рећи и кад нису заинтересоване. Секс за једно вече никако им није стран. Иако многе излазе у луксузне клубове, управо да би упознале свог принца на дебелом новчанику, финансијски су независне, возе добре аутомобиле и не очекују да им се сваког пута плати пиће или вечера.

★ **Секс на једно вече** са девојком која је дошла у сепаре или на јахту за богате Московљане не представља специјално занимљиву разоноду. Уместо врхунцем провода, московски џет-сетери такав секс сматрају сиротињском забавом. Често се дешава да милионери за викенд унајме десетак првокласних девојака из пословне пратње, којима неће бити посао да воде љубав, већ да једноставно буду лепе и испијају коктеле на јахти. Често, не увек. На овим јахтама склапају се милионски послови, али се и ужива. У Москви је зато врло развијена пословна пратња. Сајтови на којима се приказују професионалне проститутке изузетно су добро организовани и обезбеђују све потребне информације о девојкама. Поред неопходних фотографија и препорука, рецимо, имате и увид у стране језике које девојка говори. Уколико клијент жели даму са којом ће путовати, моћи ће на сајту да се увери чак и у то да ли она има шенгенску визу.

★ **Издазак почиње вечером**, након које се, око поноћи, одлази у клуб или бар. Руси су познати као стари мегаломани по питању свега, па и хране. Просечна Русија наручиће све што постоји као опција у јеловнику: два предјела, супу, салату, главно јело, десерт... Пошто све пазе на линију, од свега ће узети само помало. Према оваквом сценарију, пратиоцу остаје рачун од око 500 евра. А то је само почетак московске вечери.

Луксузни московски клубови намењени су најбогатијим Московљанима, који живе специфичним начином живота. *Soho Rooms*, *Манон*, *Облака Lunch* и фамозни *Night Flight* неки су од најексклузивнијих московских кубова. По Москви круже приче како су, својевремено, у *Night Flightu* могли бити виђени бројни политички моћници, од Слободана Милошевића до Била Клинтонa.

Уколико не познајете праве људе и немате неопходне „референце“, на ова места је готово немогуће ући. Без обзира на количину новца која се потроши у једном просечном московском сепареу, иживљавање попут прскања шампањцем, бацања чаша или скакања не сматра се нормалним понашањем. Московски џет-сет држи до угледа и не воли сцене. Скупочени шампањац *Cristal*, једно је од

PLAYBOY

Епицентри декаденције: Денис Сумачев (горе и десно), Soho Rooms (доле)

најомиљенијих пића у Москви. Забрана увоза овог пенушаваг вина московским хедонистима је врло тешко пала. За флашу многи су били стању да издвоје и 1.500 евра, а друштво се ретко кад заустави на само једној флаши.

★ **Московљани који пију у град иду таксијем.** Саобраћајна полиција ужива ауторитет и генерално није подмитљива. Нису нимало пријатни и немају разумевања ни за шта и ни за кога. Московске широке улице, у оваквим ситуацијама, иду наруку градским шмекерима, који „најбоље возе када мало попију“. Тада возе средњом траком. Од седам или осам трака по смеру, колико имају московски коловози, полиција готово никада не зауставља возила у средњој траци. На тај начин се избегава пометња.

Уколико су такви баксузи да их саобраћајна полиција ипак заустави, ни они с изузетно ниским процентом алкохола у крви неће бити поштеђени. Казне за вожњу у алкохолисаном стању су око три хиљаде евра. Тако да се вожња у пијаном стању по Москви никако не исплати, без обзира на то што је такси прескуп. Уосталом, као и све остало у овом граду.

Московљани воле добре, скупе и велике аутомобиле. Најчешће су то

ципови. Без обзира на огромне улице, стално је гужва. Затамњена стакла на аутомобилима се подразумевају. Права је реткост видети аутомобил са московским таблицама који их нема. Руси воле приватност. Иако им возила често изгледају као да су испала из неког филма о отмичарима, има ту и доста предности. Поред приватности током дана, не треба занемарити ни чињеницу да је простран аутомобил са тамним стаклима готово идеално место за брзински секс у колима.

Клупски провод често уме да се настави у неком од интригантних стриптиз барова. K19 је вероватно највећи у Москви. Раширена је прича да управо у овом бару наступају неке од најлепших Русиња на свету. Након уживања у заводљивом плесу руских лепотица, многи се одлуче да са неком од њих продуже у неку од луксузних „љубавних соба“, које се налазе у оквиру стриптиз бара. Собе су удобно опремљене, тако да је ужитак комплетан. Наравно, дискреција је загарантована. Управо због тога, многе пословне вечере често се заврше баш на овај начин.

★ **Ући у добре клубове и барове у Москви је тешко, за многе и немогуће.** Ноћни живот у Москви обезбеђују елегантни, уљудни, али и врло опасни

момци. Најчешће, реч је о бившим припадницима руских специјалних јединица. Реално, нико не жели да им се замери. *Face control* је стандардна процедура коју пролазе сви који желе да уђу у клуб. То значи да у истакнуте московске клубове могу ући само елегантни, културни и богати мушкарци. Наравно, уколико уливају поверење обезбеђењу. Руси не воле емигранте и искључују их из друштвеног живота на све могуће начине. Када говоримо о женама, и ту постоји озбиљна селекција: у најлуксузније московске клубове могу ући само лепе, витке и добро обучене даме. Селекција према физичком изгледу је отишла толико далеко да за пуније девојке постоји правило да могу ући у клуб само уколико су у друштву две или три атрактивне пријатељице.

Непријатних сцена готово да нема. Проблематични гости који су превише попили биће неколико пута дискретно упозорени. Уколико ова упозорења немају ефекта, подједнако дискретно биће изведени из клуба. А шта се након тога дешава са онима који ремете добру атмосферу већ је ствар непроверених гласина.

★ **Нису сви московски клубови тако ригорозни.** И нису сви московски

Ексклузивно локало, као што су, на пример, *White Bear* и *Kashka*, десно.

Нема правог провода за Московљане уколико се сасвим не обезнине од пића

клабери хедонистични милионери. Туристима су, углавном, најпријатнији нешто опуштенији, модерни клубови. Један од најпопуларнијих је московска верзија клуба *Pasha*. Овде су људи нон-шалантно обучени, доста се плеше и атмосфера је опуштенија.

Такође, тачно се зна на којим местима се могу очекивати људи из московских модних кругова. Као посебна категорија могу се издвојити ови „*fashion* клубови“, који су карактеристични и по геј ентузијазму. По „*fashion* клубовима“ могу се срести познате манекенке, модни фотографи, креатори, блогерке... *Simachev bar* је проверено добар московски „фешн клуб“. Отворен је 2007. године и налази се у оквиру модног атељеа и бутика популарног руског модног креатора Дениса Симачева. Многи сматрају да је баш у овим клубовима највеселији провод, али то је и ствар личног укуса.

★ Са Русима се не такмичи у испијању алкохола! Бар не уколико желите да осећате главу наредних десет дана. Пића су им врло јака и у Москви се можете озбиљно напиту и на коктелу поводом отварања галерије. Чак и они, на први поглед најбезазленији, шарени коктелчићи за даме садрже сабласно висок проценат алкохола.

Нема правог провода за Московљане уколико се не обезнине од пића. Пошто јак алкохол доста успављује, не може се неограничено ни пити. Тада у помоћ пристиже познати бели будилник. У Москви је кокаин скоро неизоставан део ноћног живота. Не може се рећи да ли га више воле мушкарци или жене. Но, сигурно је да жене након мало кокаина много више воле мушкарце. Цена кокаина у Москви је дупло већа у односу на цене у Београду, али је зато квалитет на неупоредиво вишем нивоу. Озбиљним конзументима није тешко ни да оду ван Москве да би дошли до задовољавајућег квалитета. По унутрашњости ови највернији клијенти руских дилера долазе до најфинијег кокаина и уживају прави краљевски третман. Уколико клијент жели да проба робу пре куповине, биће услужен у посебним салонима. Кокаин се ту служи на стакленим послужавницима и проба се уз помоћ стерилних златних пумпица за ушмркавање. Некада се у московским клубовима могао опуштено узимати са стола и није било честих одлазака до тоалета. У међувремену је дошао Путин и много тога се променило. Данас је такво понашање знатно ређе.

Када се мало претера са „енергијом“, углавном следи цогирање по оближњем

парку. Тада већ буде око шест ујутру. Московска хладноћа, из необјашњивих разлога, не омета ову јутарњу рекреацију у кошуљи и панталонама. Док неко тако ентузијастично ризикује срчани удар док цогира широм отворених очију, његови пријатељи, који су се претходно истуђали на други начин, углавном једу или дремају у колима. Само одабрани након провода могу да доручкују у ексклузивном ресторану *Пушкин*. Овде се служи искључиво традиционална руска кухиња. Поред вртоглаво високих цена и беспрекорне репутације, овај ресторан познат је и по томе што је омиљено московско место неких од најмоћнијих државника на свету.

За доручак у *Пушкину* чека се у реду. Дугачком реду. Наравно, увек има оних привилегованих који не намеравају да чекају сто, зато што сто чека њих. Финансијски мање обезбеђене и нешто млађе екипе московских блудника своје ноћи најчешће завршавају доручком у неком од бројних ресторана америчке брзе хране. За време доручка, по правилу, сви причају много гласно и вероватно сметају онима који су мрзовољни јер су тек устали. Пошто то не раде намерно, сва та бука има неки свој шарм. Просто, не може им се замерити, макар не након ноћи какву су они имали. ■

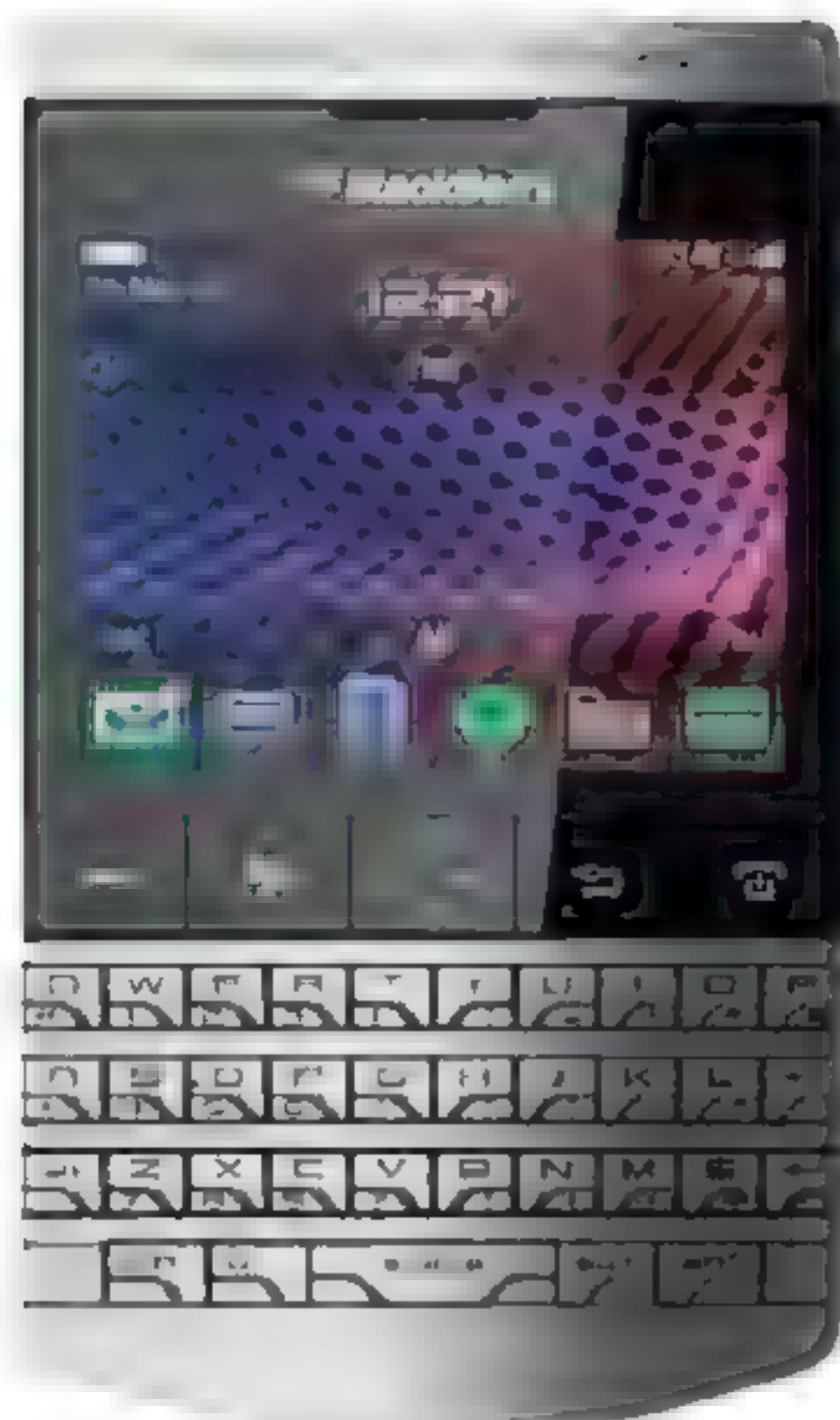

КОЛИКИ ПАУК!

Бајк има један точак напред, један назад. Трајк има један точак напред и два назад. А шта је онда ово што има два точка напред и један назад? То је механичко-електронско ауто-путно чудо под називом *Can-Am Spyder RS-S Roadster*. Каква је возња овим научнофантастичним возилом? Немогуће је упоредити је с било чим другим. Јединствено вешање на три точка и компјутерска подршка управљању, која подешава потребну осетљивост управљача према брзини, оптерећењу и обртном моменту, отварају потпуно нову димензију кретања ауто-путевима. За овакво искуство тих 16.000 до 20.000 евра, колико кошта *Spyder RS-S*, стварно није много.

ЏЕПНИ ПОРШЕ

Тренутно на планети не постоји важније и веће бојно поље за такмичење и доказивање у напредним технологијама и дизајну него што је тржиште мобилних телефона. То доказује и нови *BlackBerry P9981* с Поршеовим дизајном. Изгледа тако добро да је цена од око 1.500 евра сасвим прихватљива.

САМО ЗА ОПАСНЕ

Никад није до краја објашњено зашто жене воле барабе, али, ето, воле их. А пошто је мирис један од главних одашиљача сексуалне привлачности, јасно је да треба мирисати на опасног човека. И ево новог парфема Бруна Бананија *Dangerous Man*. Оно што је потпуно уникатно код овог парфема јесте то да, пошто је намењен завођењу, интензитет његовог мириса расте са порастом телесне температуре, и то захваљујући додатим циклодекстринима. Нешто као убрзање у циљној равнини. Овај необични парфем појавиће се у продаји код нас у фебруару следеће године по ценама од 18 до 37 евра за тоалетну воду у паковањима различите запремине, од 19,5 до 25,5 евра за лосион после бријања, 9,95 евра за гел за туширање и од 9,95 до 12 евра за дезодоранс, који се прави у аеросолној и природној верзији. Поклањамо вам једну бочицу овог парфема.

www.playboy.rs

ВРЕМЕ ЈАЧИХ И ПАМЕТНИЈИХ

Било да вам треба бржа машина за игрице, богатија мултимедија, или вам рачунар стално испада, нови *Dell* лаптопови с ознаком *Dell Inspiron 7520* и *Dell Inspiron 7720* прави су избор. Покреће их трећа генерација и раније моћних *i5* и *i7* процесора који лако и без напрезања обављају све задатке који им се доделе, а ту су и *surround* звук, снажна графика за обраду фотографија, видеа и уживање у играма, као и екран високе резолуције и тастатура са позадинским осветљењем. Поврх свега, *Dell Inspiron 7520* и *7720* имају отпорну спољашност од елоксираних алуминијумских елеманата. Треба ли икоме ишта више?

ЉУБАВНИ ОКОВ

Ово звучи прилично натегнуто јер љубав, по својој природи, и јесте оков, али врло леп. Ово је исти такав оков, леп као сама љубав, само што може да се купи. И као што је свака љубав прича за себе, тако се међусобно разликују и наруквице. На њих се, у *custom made* маниру, могу нанизати различити елементи који би требало да представљају интимне асоцијације на кључне тренутке у вези. Ово сваку *Pandora* наруквицу чини уникатним комадом накита и својеврсним подсетником на сопствену интимну причу који се носи на руци. За оне којима је ношење лисица на јавним местима превише експлицитно, ово је идеалан поклон за девојку, жену или љубавницу. А зашто *Pandora*? То знају сви који су отворили кутију својих осећања.

Пишите на playboy@atticamedia.rs и
Playboy, Козјачка 2, Београд

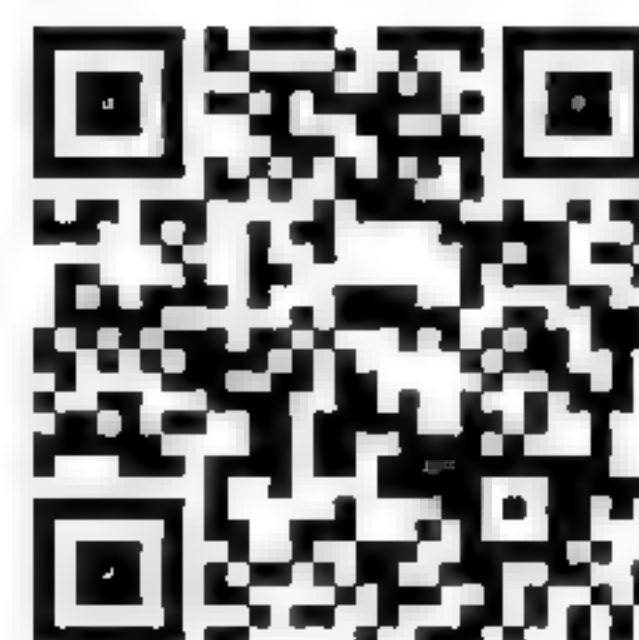
MY SMELL IS BOND, JAMES BOND

На 50. годишњицу Џејмса Бонда рођен је и први мирис посвећен легендарном британском агенту. Његова отменост и углађеност представљене су ветивером, састојком са Хаитија, јабука одражава елегантну страну Бонда, а сандаловина доприноси утиску својом пуноћом. Тамноплава бочица инспирисана је текстуром са његових аутомобила, а поклопац који се скида са распршивача мириса асоцира на његову *hi-tech* опрему. Било да је Мур, Конери, Броснан или Крејг, важан је да је Бонд. Џејмс Бонд. Јавите се редакцији уколико желите на поклон једну бочицу 007 парфема.

--{-@

KUCKAJ FINO DA TE
CELI SVET RAZUME

telenor
KONTAKT
Besplatan lifestyle magazin

10

СТВАРИ КОЈЕ НИКОЛИЋ МОЖЕ ДА НАУЧИ ОД ТИТА

Игор Каранов

**Ово је делић градива које би
луди геније социјализма могао
да преда данашњем наследнику
да би се српски дан мрмота
прекинуо**

Добили смо председника који не зна енглески, што и није неопходна ствар за квалитетно управљање државом у којој то није званични језик. Диплома му не спада баш у најтраженије, али најуспешнији српски државници, међу којима је било чак и неписмених, нису имали ни такве. Кад је инаугурисан, напустио је партију, али важно је да она није напустила њега. Има доста притужби на његов изглед и манире, али, што је својевремено рекао Никола Пашић у нашем парламенту: „Какви сте ми ви Енглези, такав сам и ја вама Гледстон.“ На први поглед рекло би се да је Николић технички исправан српски председник.

С друге стране, данас геостратегија Србије не постоји, економски план базиран је на епској фантастици, поверење народа у власт је на ивици Француске револуције. Спољнополитички рејтинг већине наших политичара је на нивоу Оскара за споредну улогу. Будућност је бајка која се прича искључиво млађима од две године јер остали у њу не верују. И шта сад да ради Николић? Најлакше би му било да одмах почне да се правда за поразе које ће тек доживети, али зар нису баш то радили сви који су дошли на власт у протеклој декади? Боље решење је да отвори књиге и поче да учи од победника у нашој историји, међу којима је, после краља Милутина, свакако највештији владалац Србима и осталима био политички суперстар Јосип Броз Тито. И то треба да крене од самог почетка: Шта да обучем?...

ОДЕЛО

1
Свечана земунска тренерка на коју су нашивени ревери, комотнији модел а ла йозајмио ми шеча за майшуру био би тачан крој Николићевог одела. Можемо ми да купујемо домаће и обновимо Србију, али ништа нећемо обновити ако изгледамо као да смо се обукли случајно. Председниково одело се кроји по мери. Спој рамена и рукава на оделу мора да буде тачно тамо где почиње рука, струк благо наглашен, ногавице нешто уже и дуге, рукави тачно толико дуги да кад се рука савије извири два центиметра манжетне која је као фиксирана за зглавак руке. Не да би председник био леп или тренди, већ да би се видело да има своје људе, проверене стручњаке, у свим областима, од економије и војске, до кухиње и шнајдераја. Једино тако одаје утисак човека који има потпуну контролу над ситуацијом. Кад му нараменице падају а рукави су предуги, изгледа као да је смршао, пропао и болестан и у том смислу је, берзански речено, опадајућа вредност. А нико паметан не улаже у опадајуће вредности. Нити ради с онима који немају потпуну контролу над ситуацијом. А и почети реченицу са: „Што би рекао мој кројач...“ проверено оставља утисак. Наравно, ако то изговори неко ко је обучен као Николић, онда је само духовито. Броза су светски стручњаци из области моде и стила прогласили најбоље одевеним политичаром свих времена, а посебно су им запала за око уникатна одела *Brioni Bespoke*, као и то што се Тито никад није појавио два пут у истом.

ПРИЈАТЕЉИ

2
Плакали смо уз руске песме док је Томислав причао о великој словенској души која ће нас за ручицу извести из кризе, а однедавно пратимо и ову сапуницу с њим и Европском унијом у главним улогама, ишчекујући да л' ће да се узму. А знамо: не постоје пријатељи Руси, непријатељи Американци, наклоњени Немци. Нема емоција, постоје само интереси. „Друг Хрушчов често понавља да се социјализам не може изградити на америчкој пшеници. Ја мислим да то може да уради свако ко зна како, док онај ко не зна не може то да уради ни са својом сопственом пшеницом“, објаснио је Тито.

НЕПРИЈАТЕЉИ

3
„Ништа, ништа“, промрмља тихо сваки грађанин Србије кад прође поред Николића, јер наш председник стално има израз лица као да се извињава, иако још нема за шта. Председник, јасно, не треба да се извињава јер он не греши. Нема право да погрешити и зато почиње само битке у којима ће победити. Поражени председник

државу чини несрећном, а председнику је посао да држава буде срећна. Нема вајде од извињења. И Новак сме да изгуби, али председник никад. Зато он мора да посвећује више пажње избору и величању непријатеља, него пријатеља. „Черчил је велики човек. Наравно, он је наш непријатељ и одувек је био непријатељ комунизма, али непријатељ вредан поштовања, непријатељ каквог можете пожелети“, говорио је Тито.

ЖЕНА

Кад су Николић и његова супруга Драгица отпутовали у Лондон, она се припремила да навија за наше олимпијце, а посебно се радовала утакмицама наших кошаркашица и кошаркаша. Осим што је неко морао да је обавести да се ни једни ни други нису квалификовали за Олимпијске игре, требало би да на да је у тим ситуацијама најједноставније бранити се ћутањем. Код Тита је постојало златно правило: Жена председника треба да зна све и да не говори ништа. Никако обратно.

ИЗЛАСЦИ

Тома Николић је посећивао Сабор трубача у Гучи и концерте *Рибље чорбе*. Тито је више волео оперу и балет. Тома хоће да буде човек из народа, а Тито је хтео да буде елита. Ако је председник човек из народа, то значи да свако може да буде председник, што је доста дискутабилно. Зато ваљда служи елита. Тито је могао да уради све оно што народ није. Тачније, то му је био посао.

КОНТРОЛА

Кад види председника Николића, рамена повијених под тежином изненада стечене функције, грађанин Србије не може а да уз озбиљну дозу панике не помисли: „Лези, човече, мало, немој да ми се срушиш ту.“ Председник државе не сме да изгледа као да је уморан, да се непрекидно убија од посла и да му је тешко. Он мора не само да остави утисак да се дешава искључиво оно што он жели или је предвидео, већ да стварно буде тако. Нема испијеног лица, нема помирљивог климања главом, праведне борбе у којој се полаже свој живот, не дај боже, прекинутих штрајкова глађу. Председник је ведар, насмејан, пријатно подгојен и има добру фризуру. У противном, нема контролу над ситуацијом и самим тим не заслужује поверење. „Самоуправљање ме чини веома задовољним“, волео је да каже Тито уз кохибу и чашу чиваса.

НАЦИЈА

Обраћања нацији председника Томислава Николића, могу се подвести под „ћутање је злато“. На његовом веб-сајту, на страници „Обраћања нацији“, пише: „Ова страница нема садржаја“. Па, где је? Да се није претворио у гел? А могло би да пише, рецимо, ово: „Децентрализација код нас постоји зато да би се више развијала стваралачка иницијатива, да би се лакше управљало, а не ради тога да свако на свом ћепенку ради оно што хоће. Свако мора да гледа на цјелокупну нашу заједницу, на све што је у интересу заједнице, јер оно што је у интересу заједнице, сигурно је и у интересу сваког појединца, сваке локалне јединице и комуне“. Овако се Тито обратио народу 1962. у Сплиту.

Није тешко замислити израз лица страног дипломате кад му Броз, онако успут, изговори: „Исто то ми је и друг Бартон рекао за овај тепих“

ИНВЕСТИЦИЈЕ

„Зар и ти, сине Бруте“, била је реакција оних који су издаље симпатисали Томислава Николића као могућност било какве промене кад је почео да говори о привлачењу страних улагача. Да се не упуштамо сад у причу о Николићевој привлачности, поента је да стране инвестиције на дуге стазе не јачају, већ слабе економију државе. Народ не треба лагати да ће бити спасен страним инвестицијама. Улагање подразумева да се уложени новац што пре вишеструко врати улагачу. Тито је чак и кредите више волео од страних инвестиција. Кредите је пак улагао у домаћу производњу. „Наши народи не желе тоталитарни режим, не желе да постану робови немачких и италијанских финансијских олигарха, као што никад нису хтели да се помире с полуколонијалном зависношћу коју су им наметале такозване западне демократије после првог имеријалистичког рата“, говорио је Броз.

ШПИЈУНАЖА

За разлику од необавештеност Коштинце, Николић делује више

незаинтересовано. Тачније, као да очекује да ће да промени ствари и спасе Србију истом методом којом је Саво Милошевић понекад давао голове - по законима физике: он негде стоји, лопта се одбије од њега и уђе у гол. Међутим, утакмица са страним дипломатама и домаћим страначким центарфорима није тако лака. Обавештајне службе не служе за украс, али се не користе ни да би се сазнало нешто о оружаним снагама или геополитичким плановима друге земље. То ионако спада у међународни ЕПП. А има и на интернету. Обавештајци се користе да председник једне државе сазна шта председник или кључни дипломата друге државе воли да пије, једе, јебе, који му је омиљени провод, грех, музика, забрањена страст или ситно задовољство. Све су то стратешки подаци које је Тито врло вешто користио. Кад би му затребало нешто од неке стране државе, он би њиховог представника прво позвао у госте. Угостио би га на Брионима, у Белом двору, у свом ловачком дому... Била је ту за сваког понека идеална егзотична дестинација. Потом би му, као прави домаћин, већ прве вечери приуштио програм из снова кројен по мери, било да су то Здравко и Локице, оперске диве и балетани, пијанисти, виолине, ладарице... Наравно, и храна и пиће којима гост не може да одоли, од шљивовице до острига, као и *after-party* дружење са светским и звездама СФРЈ. Није тешко замислити израз лица страног дипломате кад му Броз, онако успут, изговори: „Исто то ми је и друг Бартон рекао за овај тепих.“ И какав може бити резултат преговора који су сутра на дневном реду уз, рецимо, лов на фазане или пловидбу јахтом? Насупрот томе, кад високи представник одспава у *Хајашу* и посети мало у неудобној столици у председништву гледајући у Николића, сва је прилика да ће страшно журити кући и посету заборавити већ у авиону. Па бар га с Нолетом упознај!

РЕШЕЊЕ

Постоје боре смејалице, боре мрштилице, али на Николићевом лицу се развила једна нова врста: боре објашњавалице. А председник се не правда и не објашњава. Он није ту да га народ разуме, већ да реши проблеме. Тито је следио стару изреку да будала тражи оправдање, а паметан човек решење. „Знао сам да су многе ствари погрешне, да се дешавају велике неправде, али моја револуционарна дужност није била да критикујем“, рекао је једном приликом Тито. ■

NOVO!

DVOSTRUKO
OSVEŽENJE

Radler

PilsPlus

ЗАБАВА НА ПУТУ

Европски првак у брдско-планинској рели-вожњи, **Душан Борковић**, испробао је популарни **Nissan Qashqai Family**. Био је ово судар два потпуно супротна темперамента – дивљег возача, који троши један мењач по трци, и великог породичног аутомобила, чији је приоритет безбедност на путу.

Најбољима најбоље. У најбољем магазину за најбоље читаоце реално је да најбоља возила тестира најбољи српски возач. А најбољи српски возач данашњице је Душан Борковић, европски првак у брдско-планинској рели-вожњи, чија је вештина да возаче из других земаља, ривале, остави далеко иза, да му гледају у ауспих. Он противнике не гледа у очи, већ у ретровизору. За овај број *Playboya* пробао је *Nissan Qashqai Family*.

Душан је висок 2,07 m, па је већ његов улазак у аутомобил озбиљан тест за возило. *Qashqai* је један од малобројних четвороточкаша који га је прошао: Душан се без потешкоћа сместио за волан и стартовао мотор. Допала му се опрема.

— Јесам ја рели-возач, али ускоро планирам да се оженим и да имам децу, па рачунам да су ова два ДВД плејера у седиштима за оне који седе на зад идеална за клинце при неким дужим путовањима. Тач-скрин компјутер је врло практичан посебно у граду. Мултимедија обухвата ДВД, ЦД, радио, USB, блутут, GPS навигацију и камеру за паркирање. Има све – констатовао је Душан, завалио се у седиште и кренуо.

TEHNIKE KARAKTERISTIKE

Вози, мало кривуда, додаје гас, подешава температуру, појачава и утишава музику, притиска дугмиће на мултифункционалном волану. Да би прекинуо забринутост изазвану својим чудним понашањем, објашњава:

– Ово је једна од најзначајнијих аутомобилских иновација. Не због комфора, већ због сигурности. Док су ти руке на волану, подсвесно си концентрисан на пут. А кад се пажња распе, па подешаваш климу, појачаваш музику, то је несрећа у најави. *Qashqai* је, поред добре прегледности и лежања на путу, веома безбедан и због мултифункционалног волана

На другом километру, на правцу, Душан је легао на гас.

– Одлично лежи у на путу, стабилан је. Мени би за тренинг свакако више одговарао стартнији ауто, али ово је модел за сигурну вожњу, па је CVT мењач пожељан. Он не допушта дивљање. Опасно је кад кола реагују брже од возача. Овај аутомобил је екстремно сигуран и, по мени, идеалан за младе породичне људе, а и види се да је дизајниран у Британији. Има јак визуелни карактер. Хоћу да се сликам с њим. 📷

бензински,
4 цилиндра у низу,
16 вентила

1.598 ccм

86 KW/117 KS при
6 000 o/min

предњи

CVT

McPherson напред,
независни мултилинк
назад

Дискови напред и
назад (вентилирајући
напред),
серво појачивач,
ABS уз EBD и NBAS

215/65 R16

4 330 x 1.780 x 1 615

2 630 mm

410 l и 1.513 l са
обореним задњим
седиштима

65 l

174 km/h

13 s

5,4 - 8,1 l на 100 km

© 1997 Playboy Inc.

Сексуална слобода

Оснивач Playboya пише о вези између четрнаестогодишње робије за човека који је са женом волео „у гузу“, геј бракова и религије

Пише: **Хју Хефнер**

Године 1965. полиција америчке државе Индијана ухапсила је Чарлса Котнера оптуживши га за „одвратан и гнусан злочин против природе“. Кривица? Споразумни анални секс са сопственом супругом. За ово дело претила му је четрнаестогодишња робија.

Кад сам први пут чуо за Котнеров случај – његова одбрана писала је Playboyu тражећи нашу помоћ – био сам згранут. Његова жена, која је и поднела жалбу након једне брачне свађе, предомислила се и тражила да се оптужница повуче. Али, судија је одбио и Котнер је одслужио скоро три године у затвору док Фондација Playboy није успела да га ослободи.

Док сам радио на томе да оборим апсурдне законе о сексу, попут овог који је сместио Котнера иза решетака, открио сам много о људима који желе да контролишу оно што се дешава у нашим спаваћим собама. Сви они имали су једну заједничку особину: били су у крсташком походу против секса који није намењен размножавању.

Можда сте помислили да ова прича нема никакве везе са вашим животом у 2012. години, али, нажалост, грешите. Силе које су сместили Чарлса Котнера у затвор делују и дан-данас. Савршен пример који то доказује јесу контроверзе које не престају да се плету око права геј мушкараца и жена на брак. Борба за геј брак је, у ствари, борба за сва наша права. Без ње, прокоцкаћемо оно што смо добили сексуалном револуцијом и вратити се у пуританско време.

Ја се сећам тог времена. Кад сам написао *Playboyevу* филозофију раних шездесетих година прошлог века, и орални и анални секс били су илегални у 49 од 50 америчких држава. У десет је содомија – која је прилично слободно тумачена, али је понекад обухватала и орални секс – доносила максималну казну од 20 година затвора. Држављани Конектиката су, ухваћени у оралном сексу, бивали

суочени са казном од 30 година робије, у Северној Каролини са 60. У Невади су могли да добију и доживотну. Било је то време кад је секс међу невенчаним људима био криминал у 37 земаља, а порно-садржаји у 45.

Био је то тирански свет у који би данас неки хтели да нас врате. Ови моралисти нам поручују да је секс, ако њиме не зачнемо дете, грех. Ваш сексуални живот, право на приватност и друга права мушкараца и жена широм света жртве су овог веровања. У Аризони је предложен закон по ком би жене које желе да им здравствено осигурање покрије трошкове контроле рађања морале свом послодавцу да докажу да су хормонску терапију узимале из здравствених разлога, а не да би избегле трудноћу. У Канзасу је донет закон

Почетком шездесетих и орални и анални секс били су илегални у 49 од 50 америчких држава

који омогућује апотекару да одбије да некоме прода контрацептивно средство уколико се то коси са његовим религијским уверењима. Слични закони већ постоје у Арканзасу, Џорџији, Мисисипију и Јужној Дакоти. Законодавци у Мичигену труде се да уведу један од најрестриктивнијих закона у погледу абортуса, док у Тексасу и Пенсилванији људи и даље захтевају да се центри за планирање родитељства, који омогућују здравствену негу небројеним женама, расформирају. Широм Америке конзервативци својим непрекидним нападима угрожавају геј права, било да спречавају бракове овог дела популације или охрабрују послодавце, бизнисмене и власнике да их дискриминишу на религијској основи. Кад је, почетком ове године, законодавац у Вирџинији рекао на CNN-у „содомија није грађанско право“, помислио сам на Чарлса Котнера и запитао се колико нам је времена преостало док не изгубимо све тековине сексуалне револуције.

Пре око педесет година на страницама овог магазина упозорио сам: „Кад уместо разума религија доноси законе, у њима не треба очекивати логику.“ Данас, у сваком примеру пада сексуалних слобода пред овим нападима наћи ћете законодавце који спроводе дискриминацију прерушену у слободу религијских уверења. Њихов циљ је потпуна дехуманизација свачије сексуалности и свођење упражњавања секса искључиво на сврху размножавања. Са тим циљем претвориће читав сексуални живот свакога од нас у кривично дело.

Ово јесте религиозна нација, али је и секуларна. Деценијама амерички народ налази равнотежу између верских схватања и секуларних слобода. Уживали смо једнако слободу религије и слободу од религије. А те две слободе нису биле у супротности. Нико не треба да потчињава своју религијску слободу, нити ико треба да крши своје личне слободе. Ово је Америка и морамо да чувамо права свих Американаца.

ОД КОЖИНАКА И ЦОИНТА ДО ПРЕДСЕДНИЧКОГ КАБИНЕТА

Гвоздени риф и побуњенички текст били су њихово оружје за беспоштедни обрачун са свим политичким системима у младалачкој борби за слободу, а онда су окачили своје стратокастере о клин, везали кравате и блиндирали аудијем са шофером кренули у политику по своје милионе или барем хиљаде

Пише: **БРАНКО
РОСИЋ**

Замагљене перцепције, будећи се из прекратког сна, трипујем да са телевизора који је остао укључен од синоћ чујем добру гитарску чешагију. Чекај, немогуће. Мора да сањам, пошто стара добра кутија уме понекад да емитује ваљану серију, али никако и музику. Штавише, то вечерње заборављање да се угаси ТВ најчешће доводи до пакленог буђења, оно кад те нека зурла или шаргија удари ногом из окрета у главу, да одмах знаш где си. Ипак, ово јесте риф. Гитарски. Стратокастер, рекао бих. И квинтни круг.

Рокенрол.

Отварам прво једно око за сваки случај. Имам тај обичај да се будим опрезно да бих, у случају да ми се новорођени дан не допадне, могао да га рестар-

тујем враћањем у сан и поновним буђењем. Морам то да видим, што би рекао папагај из вица кад његова власница предложи љубавнику да скаче с ормана на њега. Морам да видим тог неизлечиво наивног ентузијасту који у данашње време прави емисију с рокенролом. Шокиран сам. На телевизији је политички маркетинг. А риф се и даље чује.

Бунтовништво рок звезда одувек је било под константном присмотром. Кишни дан у којем су *Биџлси* својим ђоновима запарали дебеле теписоне Бакингамске палате, а све да би их краљица почастила племићким титулама, означен је као прва продаја рокенрола. Ипак, *Ливерпулске бубе* су се и у том чину трансфера од синова лучких докера до повлашћених припадника племства потрудиле да буду бун-

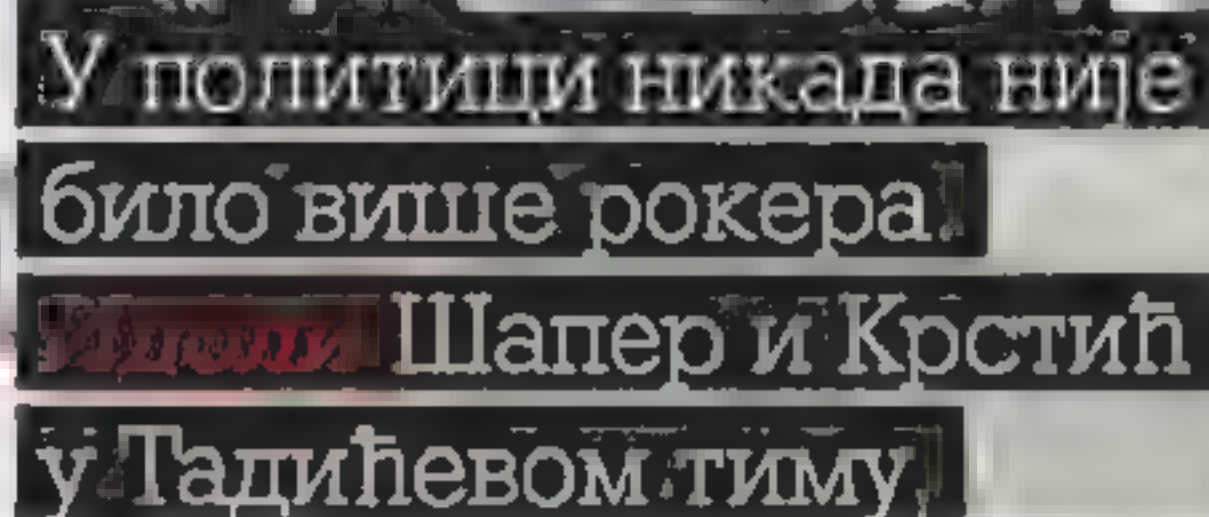
товне. Пре него што је *Биџлсима* извршена трансфузија плаве крви, Пол, Џон, Ринго и Џорџ прекраћивали су пријем код краљице у тоалету Бакингамске палате пушећи цоинт. Дување пред носом британског суверена потезало се као оправдање пред дугокосим фановима да су Бубе остале исте.

Али, ово није био премијерни флерт рокенрола и естаблишмента. Преко Атлантика, у Америци, ствари су биле много драстичније. Уочи турнеје *Биџлса* у САД-у, краљ Елвис Присли потказивао је ливерпулски бенд у разговору у Белој кући, наводећи да су они субверзивни по америчку омладину. Рок звезда, чије је њихање кукови-ма проглашено управо субверзивним по америчку омладину и било забрањено у познатом шоуу Еда Саливена у

У Србији, као и у некадашњој Југославији, блиски сусрети прве врсте рокера и политичара имали су своју еволуцију. Али, тај политичко-рокерски дарвинизам није доживео своју верзију америчке садашњости у којој холивудске и рокерске звезде јавно објављују своје донације у политичким кампањама својих фаворита. У данашњој Србији једина добровољна донација је Бајагино чашћење хитом *Што не може нико, можеш ти* у корист кампање за тадашњег градоначелника Београда, Драгана Ђиласа. Иако су се многи питали колико је Момчило добио, тврди се да се у овом случају не ради о цифри, већ о страначкој припадности. У свим осталим случајевима музичари су пробали да се што боље омасте на казану политичких кампања. А на самом почетку беше Тито који је волео музичаре, глумце и оперске певачице. И сигурно да бард мексичких хитова, Никола Каровић, није певао Маршалу за порцију мексичког пасуља и вероватно је нешто капнуло у његов сомбреро током честих гостовања на Брозовом двору. Ако не одмах, онда је сигурно дошло до одложеног плаћања јер певати Титу значило је имати естрадни сертификат с којим си онда могао наплатити своје тралалајке широм концертних хала од Копра па до Скопља.

хитовима, па се за то наводно заинтере-
ресовао и покојни либијски вођа Моа-
мер ел Гадафи. Политичари су одувек
волели лепе гласове, па су у своје кре-
вете и онда, као и данас, одвлачили
телевизијске водитељке и певачице.

Песма Ђорђа Балашевића *Рачунајте*
на нас била је много више од хита. Ју-
гословенска омладина добила је своју
резервну химну поред оне официјелне
Хеј, Словени. У њој је Балашевић у име
младих узео реч и објаснио старијим
да нема разлога за бригу. Океј су ро-
кенрол, дуга коса, офарбана кратка
панк фризура, али омладина поред
Вудстока и Хајдучке чесме носи у се-
би дух револуције и култних парти-
занских битака. Сингл *Рачунајте на*
нас био је обавезни инвентар месних
заједница попут Титових слика, књи-
га и плоча са Брозових говора. Свака

Динкић из
преживљава све владе,
Борко Стефановић из
преговара о Косову

разгласна станица у касарнама ЈНА пуштала је ову песму током приредби или док војници на ужицима опаљују по карнекс паштети.

Крајем седамдесетих словеначки панк бенд *Панкрати* објавио је албум *Долцајш*. Био је то први панк албум у бившој Југославији, а на њему се нашла и песма *Не рачунајте на нас*, која је урадила исто оно што су пре тога у Енглеској *Sex Pistols* napravili с британском химном *God Save the Queen*. Удар на традицију и друштвене вредности.

Просветитељи гастро Србије

Влада Заплет Мелентијевић и Горан Игуана Јевић,
звезде међу београдским кафеџијама и
безобразно истрајни ексцентрици,
морали су прво да припитоме подивљале
плехане овале да би нам продали
фетишизовану кухињу
на ивици *gourmet* травестије

Реквизити

за мешано месо

Пише
Душка Јовановић

Имала сам, за такав експеримент, довољно година када сам први пут изашла с млађаним момком, који је поврх свега био леп и фин. Те три ствари су ме одувек бринуле. Ипак, ризиковала сам, у сценаристичкој нади да ће се тај огледни примерак за столом експерименталне кафане *Зайлейш*, у резервату ероса, показати као узбудљиви партнер. Чак ни прелиминарни разговор о фудбалу није наговештавао дебакл на тањиру. Фрајер се потпуно неочекивано саплео о телећу чорбу. Је ли то моја одговарајућа прилика?!

Да побегнем, свакако. „Врло рано је у нашој вези постало сувише касно“, рекла би Дирасова.

Зашто сам толико осетљива на поручбине, питала сам се док ми је ларма из ресторана бучала у глави. Није да нисам спремна да се мењам. Такорећи, све бих учинила за везу. Ето, већ неко време се добровољно залажем да се са

похованих шницли и печеног кромпира скине терет кривице. Али осетљиви стомак ме је упозоравао да је мој укочени стрејташ на менију сличан и у кревету. Другачије би ми све то пало на желудац да смо се ко људи и Срби распиштољили у некој аналогној биртији. Било би то баш афективно секси. Овако смо само муњевито променили интонацију и више се никада нисмо видели.

Авокадо на ломачи

Скрнављење делиција због којих стајлиш газда *српске кафане за 21. век*, Влада Мелентијевић, скоцкан као рок стар, жонглира и готово виси на трапезу у кухињи, просто не долази у обзир. Иако је и у мојој биографији било неколико промашаја. Најгоре сам

прошла када сам *hunku* који је долазио на вечеру несмотрено авокадо нафиловала рачићима. Нисам могла ни да претпоставим да ће ми моментално одзвонити као заводници. Ускоро се испоставило да је то право помиловање. Могла сам и главу да изгубим да ми се то десило у бившем животу. За време инквизиције славно бих завршила као вештица.

Еволуција је дивна.

Садржина тањира нам говори за шта је одређено доба способно. Да ли то значи да познајемо морални учинак клопе – завапио би Ниче, који је, узгред, написао и најбољу књигу о дијети?! Спрега гастрономије и филозофије заслужна је и за овај нимало уздржани јеловник: Хегелов пилећи пудинг, Спинозини пржени рачићи и свињска ребарца на роштиљу *by Hobbes*. Проверено: реч је о непревазиђеним мозгалицама!

Уосталом, храна одавно није само пука намирница, она постаје порука,

симбол, дискурс преображен у провијант. Рецепти све више провоцирају, а храброст испољена поред шпорета претвара кулинарство у концептуалну уметност. Тај гастрономски перформанс легализован је тек после естетске револуције, што ју је извео Марсел Дишан, човек с *дробилицом за чоколаду*, доказује *гурмански ум* Мишела Онфреа. О да, такав чин кувања даје неочекивани осећај моћи. Па те мале порције што производе суптилне сензације! Неизоставни део *eat arta*, гастро-покрета отпора, насталог у Милану.

Гурмански неиздрж

Кулинарска традиција је за свако поштовање, али Срби страшно оклевају када треба да пробају нешто ново. Највише мрзе да из кафане изађу празног стомака, а у најбоља места и даље рачунају локале где се на сто износе препуни и подивљали плехани овали. Група Јапанаца је једном због тога доживела колективни фрас у чувеној кафани *Хајдук*, коју је годинама држао хале Владе Заплета. Када су угледали порцију мешаног меса на жару, од ужаса нису успели ни да скапирају колико и каквих животиња је страдало.

Ускоро су Мелентијевићи постали познати по томе што су први сложили ћевапе да пасују као саливени. Тада још нису имали с ким да се играју реакционарне кухиње.

С гастро-тачке гледишта, Влада је живео у филму *Тишо и ја*. Његов отац Новак био је у првој постави Брозових куvara, после је неко време радио у савезним органима и на отварању тада луксузног Хотела Јуиославија.

Влада је детињство провео у кухињи. Дешавало се да код куће у кади затекне живу патку, а највише се радовао тегли *old school* сладоледа. Све је било по соцреалистичком протоколу: ајвар, туршија

и кисели купус. Недељом је на менију била рестована телећа цигерица, а сутлијаш и кох од гриза посластице за усхићење. Иако се хале трудио да га склони што даље од шпорета, Влада је већ као гимназијалац направио свој први рижото с мозгом. Зато ваљда и данас ретко омане. А *masterpiece*?! Неприкосновена супа са ринфлајшом, пашканатом, шаргарепом и главицом црног лука прегорелог на рингли, са које се сваки час скида бела пена, јер, ако почне пребрзо да кључа, отац полуди: „Је л' ви то негде журите?!“

Када је завршио Машински факултет, одсек Котлови, решио је да стажира у кухињама Њујорка и Бостона. Већ првог дана схватио је зашто је Ентони Бордејн све лепо признао у култној књизи *Kitchen Confidential*. Пошао је на свадбу без достојног алата. Тако је научио да је одабрани сет ножева најважнија легитимација за имиџ те напете професије. Остало спада у домен драмске секције.

После рушења *Хајдука*, на месту где се налазио бифе *Двадесетих октобар*, у који је имао обичај да свраћа Зо-

Већ неко време се добровољно залажем за скидање кривице са похованих шницли и печеног кромпира, али ме осетљиви стомак упозорава да је стрејташ на менију сличан и у кревету

ран Радмиловић и да у паузи снимања *Мајсторске радионице* тргне коју, направио је заједно са шљакерима фабрику заборављених, али и нових укуса. *Зайлеш* је написао пола латиницом, а пола ћирилицом да би сви знали да је и тата ту негде у позадини са „завареним“ гастро-вредностима и озбиљним угоститељским искуством, као провереним картама, које треба вешто промешати са *chefovanjem*, фетишизованим спремањем хране.

То се показало као опасна фора.

Толико да је и сам чин крштења јела постао врло важан, јер мистерија *Зайлешовој* вицкастог менија почива на поетичности, патетичности и понеком уврнутом штосу.

Влада је постао велика зверка међу кафеџијама, оно што су у нашој бољој прошлости били Аца Деветка, Ива и Буда из Клуба књижевника. Понекад се прави филозоф, али је увек тако добро обучен као да је спавао пред огледалом, вози само *мини морисе*, воли да излази, трчи, пије и јури жене, има два бицикла, бившу и садашњу девојку, двоје деце и времена чак и да чита. И не треба му реклама. Особље често псује за све паре, стално издаје нове личне карте старим јелима, али ваљда се само тако може живети од кафане.

Lucky bastard, рећи ће неки заједљиво, поготово откад се с неподношљивом лакоћом повукао у *Дијалоналу*. Та фамозна кућа на Врачару, у којој је живео вајар Ђорђе Јовановић, идеалан је полигон за праве фолиранте, што самоуверено наручују прштуту од смуђа или кобасице од шкампа, и девојке које не оклевају да смажу усољено говеђе срце. Кување је понекад окрутна радња, али тип има око за уметност: паштете од пилеће цигерице и белог лука спаковане су у беле тубе од темпера. Шта фали? Па и скуп и Цеф Кунс је без пардона покراо балонције да би могао да се дува по Версају својим ремек-делима.

Веренички *rice paper*

Која је моја најлепша гастрономска успомена? Залогaj *to die for*?

Нека јела још плешу по мојој души, а да нису пихтије, које је неки заблудели поета назвао *шаниом асикиа и меса*. Има томе још нешто да се дода, па није ни чудо што је Шели, велики песник романтизма, у писму свом енглеском пријатељу згрануто реферисао да „девојке из италијанског високог друштва тамане бели лук“.

Није нас поштедео ни најзгоднији и најокрутнији српски дипломата Јован Дучић, када је констатовао да нема горег призора од лепе жене која једе. Надам се да то није порно-логика.

Еlegantна атмосфера француске Провансе. Блено, сеоце, на стотинак километара јужно од Париза, где је мој тадашњи Француз имао *chateau*. Мацан ме је ухватио на *clafoutis*. Моје другарице би одмах завириле у кутију с накитом или макар бациле поглед на штендер с малим црним хаљинама, али ја сам знала да је то нешто из рерне. Традиционални француски колач који потиче из покрајине Лимузен. Неочишћене трешње или вишње прелију се смесом мало гушћом него

за палачинке и пеку се четрдесетак минута. Шмекерски. Али превише овоземаљски за мој блесави укус. Зато сам и одлепила на Онога што ми се под прозором појавио са чинијом *муса од љубичица*. Још ми играју у стомаку.

А ево и закуцавања: торта од урми, коју сам пробала у првој београдској *Ијуани*. Одмах сам се зацопала у тај радосни и забавни концепт. И у њеног *chefa*. Добро, више орално него морално (слаткиш је најсрећније ожењен), али сам бар могла да трипујем како само за мене, у сефу, уместо прстена чува *rice paper*, неизрециво танке пиринчане коре за источњачке ролнице пуњене поврћем. Још кад сам га спазила како у црном *Comme de Garson* комплетићу шпарта по Каленићу, искључила сам се из стандардног мода и наоштрила сва чула.

Некадашња *Ијуана* са четири стола није имала амбицију да постане скупа менза за одела, попут *Зайлеша*, па повремена посета том месту ситних дражи више прија него појављивање по *wannabes only* локалима. „Ма, то је, бре, обична рупа, мало већа гаража претворена у ресторан, са до-зла-бо-га неудобним столицама, склепаним шанком, бетонским подом, импровизованим тоалетом и распареним посуђем и чашама, мазнутим из париских *oyster* брасерија.“

Када су Горан и Снежана Јевић отворили *Ијуану* на углу тада Пожаревачке улице и Улице Божидара Ације, прво што су их људи питали је кад ће већ једном да заврше грађевинске радове на својој кафани. *Mister globe* столице, које је дизајнирао Филип Старк, Србија су и буквално ишле на ону ствар. Жуљале су их до бола. Наш човек природно воли да се завали. А и чаше које су им толико тренирале живце биле су прототип оних из *МоМа* колекције.

У месецима који су следили Горан је сазнао да и даље припада народу који није склон експериментисању, али није попуштао.

Без плескавица, молим!

Али није се могло без салате са козицама, тајландских топлих оброка и лососа у кокосовом млеку. Никада није волео да попује како се једе у свету, али је, уз све почетне шик-шокове, разумео српски отпор према коријандеру. Када га је и сам први пут пробао, као гастро-гастос у Аустралији, имао је укус *илавој радиона*.

У Србији је затекао *mainstream* понуду: национална и италијанска кухиња. А само неколико година раније аустралијски *Vogue* је његов кафе-бутик *Verve* прогласио за једно од три најбоља *lunch break* места у Мелбурну.

Печењара је кева

Рођен је у околини Аутокоманде. Социјални статус: југословенска средња класа. Мајка Београђанка, а отац колонизовани Босанац, рођен у Челареву. Сваке године летовало се у Грчкој. У посебним приликама ручавали су код Аце Деветке, у Орачу, Ковачу, али никада у *Mageri*. Тек у осамнаестој постао је свестан да је Србин. Тада је открио да највише воли клопу и баскет. Рокенрол и девојке су га стигле мало касније. Врхунац гастрономије те

**Спрега
гастрономије
и филозофије
заслужна је за
нимало уздржани
мени: Хегелов пилећи
пудинг, Спинозини
пржени рачићи и
свињска ребарца на
роштиљу by Hobbes**

младости била је легендарна лепиња са гулашем из Скадарлије. Кркало се на све стране.

А ложио се и на гардеробу.

Филолошки факс никад није завршио, али све је кренуло као у америчком акционом блокбастеру. Његов ујак, чувени каскадер Бата Камени убацио га је, кад се вратио из војске, у *Авала филм*. Било је то златно доба копродукција: упознао је Софију Лорен, Карла Понтија, Пирса Броснана, Питера Јустинова, Оливера Рида и Дејвида Карадина. Ипак, својим највећим успехом сматра то што је срео типа који се једном руковао с Леноном. Да се најежиш!

Уз оца, Бата Камени је био његов *raw model*, као *wild man* и шибација, али и као неко ко је све само не тупави дублер у вратоломним сценама.

Осамдесетих је први пут отишао у Мелбурн, код тетке Сунчице Станојевић, која у своје време важила за најбољу рибу у Београду. Много му се допало то децембарско лето. Гастро-

номску емиграцију започео је код извесног Пасквала из Калабрије, који је држао ресторан морске хране у мари-ни. Јахте, *ферарији*, јастози и пратеће лудило. Он је углавном усисавао локал и брисао прашину, све до ватреног крштења.

Када је Италијан продао бизнис, пребацио се код Мориса Терцинија. Његов *Café e cucina* имао је шездесетак места. Гурали су се, ћутали и трпели фаце попут Брајана Ферија, Кајли Миног и Ели Макферсон. Те три године на посао је ишао као на феноменалну журку. Сви су пили, зезали се, а локални гејеви су у хаљинама играли на шанку. Упркос свему, чезнуо је за „кафанчетом од преко пута“, које се звало *Ијуана*. Иако до Аустралије није пробао чак ни киви и манго, научио је да храна може бити неформална, необавезна, али мора бити реална.

„Је л’ ти уопште умеш да куваш?“, нисам издржала притисак *story tellinga*.

„Не баш, али сам добар с воком, месом и две пасте. Важније је бити у прилици да дрпиш фазон, што сам стално радио. Можда сада мој компанјон у цез *Ијуани* Саша Родић и ја упишемо неки озбиљан курс у Француској. Недавно смо у Горишким Брдима налетели на гостионицу која је *Michelinovi* звездицу освојила пребранцем.“

А као на малу, лековиту дозу призе-мљења Горан рачуна на популарни *Comunale*, као на *pret-a-porter* гастрономију. Није ли у транзиционом окружењу помало морбидно размишљати о неком недостижном оброку?! Или је то можда најбоље што можете да учините, с обзиром на сурову стварност?! Има ли смисла побећи у храну од ограничења која намеће живот? Уосталом, свет је постао толико рискантан и неправедан, да је она једина вредност која је стварна. Уз то, може да постане и регуларан посао.

Зато је мој нови ТВ дечко амерички адвокат који је зарађивао четиристо хиљада долара годишње и све то оставио да би постао *food blogger*.

Сада је сиромашан, али претурпа по тањиру као милијардер. **У**

Одевена само у здрaво тело

Фото

Јелена Мандић

Недопустиво згодна телевизијска новинарка, која је популарност стекла водећи емисију *У здравом телу*, одавно је схватила да одећа и веш могу да буду секси једино ако је секси оно испод њих

Ез икаквог премишљања Милица Бурсаћ се скинула и баčila на кревет. Не, ово није уводна секвенца неког еротског филма или романа, већ почетак снимања насловне стране за Playboy. Лепа и надасве згодна телевизијска новинарка уопште није имала проблем с тим да покаже своје тело. А и зашто би, кад практично од самог почетка своје каријере ради на подизању националне свести о лепоти тела и духа. Упознали смо је док је на РТС-у водила емисију *У здравом телу*, која се емитовала сваки дан, после чега је прешла на Студио Б и основала сопствену продукцију. Тренутно је у преговорима са још неколико највећих медијских кућа, а сан јој је да оснује телевизију која ће се бавити искључиво лепотом духа и тела. Да бисмо се уверили у то колико је компетентна, показала нам је и дух и тело.

PLAYBOY: Многе жене троше гомилу времена и новца на одећу и шминку да би биле привлачне, а ти, откад знамо за тебе, схваташ да је за привлачност важно оно испод одеће и шминке, па си се опсела здравим телом. Јер, реално, добро тело ће бити привлачно шта год да се на њега обуче. Кад се и како тачно код тебе родио тај спартански приступ моди?

МИЛИЦА: Одувек је тако, јер од кад знам за себе у мојој породици велика пажња поклањала се физичком вежбању, мој отац био је врхунски спортиста и данас, иако је у седмој деценији живота, свакодневно вежба и воли да покаже своје лепо обликовано тело. Ту особину наследила сам од

њега и његове породице којој је физички изглед увек био императив у животу, додуше и завршен факултет уз то, ако је могуће. Као млада новинарка јутарњег програма, свакодневно сам снимала рубрику *Јушарња гимнастика* у којој је акценат био управо на вежбама за обликовање тела, касније је та рубрика прерасла у емисију *У здравом телу*. Годинама сам са сарадницима показивала гледаоцима вежбе, мотивишући их да заволе своје тело. И заиста мислим да нема ништа лепше и привлачније од лепог и складно обликованог тела.

PLAYBOY: Данашње лепотице с телевизије углавном траже мужеве који су кошаркашки високи кад се попну на новчаник и страшно разбацани кад седну у пип. Супротно томе, твој муж је сам по себи велики као бучик. Које још традиционалне вредности негујеш у мушко-женским односима?

МИЛИЦА: Најважније за сваки партнерски однос је да су природе партнера компатибилне, не да се поклапају, него да се преклапају. Ако није тако, никаква компромисна решења, новац, уважавање и толеранција ту не могу да помогну, јер ће неко у том односу увек бити дубоко несрећан, а најчешће оба партнера. Ако се превише трудимо да се прилагодимо оном другом, одлазимо од своје исконске природе, од себе самих, и то никада не изађе на добро. Важно је да увек знамо које су наше заједничке животне вредности, али и да живимо у складу с њима, као и да поштујемо наше посебности. У мом случају је управо

ШМИНКА: Милана Абрамовић
ФРИЗУРА: Фризерски центар *Hairlovers*,
Јованова 2, Београд
ЦИПЕЛЕ: POSITIVE
ВЕШ: OHI LINGERIE

Посебно хвала на уступљеној локацији
хотелу *Rezime Crown*

тако. Девојке су се данас заглавиле у материјалном свету, па ни тамо, ни вамо, а требало би да знају да најбоља ствар која једној жени може да се догоди у њеном животу јесте то да је воли добар човек. Такав партнер може да јој скине звезде с неба, али и да је подстакне да то и сама уради, само ако пожели. Мени је потребан мушкарац који ће ми дати осећај сигурности. У том смислу ми мој супруг сасвим одговара, мада бих тај осећај имала и када би мало смршао.

PLAYBOY: Познат је твој видео с интернета на ком бацаш типа уки-гошијем, захватом за жути појас из џудоа. Какав је данас, у време коректности и адвоката, твој став према борбеним способностима мушкараца?

МИЛИЦА: Нема те жене која не жели да поред себе има храброг мушкарца спремног да брани оно што је његово, па и онда када је физичка одбрана једино могуће решење у датој ситуацији. Али, на страну борилачке способности. Борбеност схватам као пожртвованост, жељу да се све учини за партнера и породицу. Схватам и као жељу за напретком, да се стално иде напред, ма како тешка времена била, као жељу за неодустајањем од циљева. Могу ја код свог партнера да ценим борбене способности, у смислу да уђе у конфликт, па и тучу, чак и да ту особину форсирам, али у данашња времена се глава лако губи, и шта имам онда од тога што је био храбар и борбен, а ја остала сама са дететом. Нека, хвала. Бирам сигурност и миран сан, себи и својој породици.

PLAYBOY: Редак си примерак тела с дипломом, сиса с факултетом или како се то већ каже за жену која је лепа и паметна. Да ли и ти припадаш оној већини коју као нервира кад их гледају као месо, или признајеш себи да ти прија кад те мушкарац види тако, а послодавац као мозак?

МИЛИЦА: Ако развијате само један аспект своје личности на уштрб другог, то неће донети дуготрајно задовољство и срећу у животу. Мени је све подједнако важно. Пријају ми комплименти на рачун мог изгледа, али и позитивни коментари на рачун мог рада. На срећу или несрећу, годинама сам сама себи и надређена и подређена, и послодавац и радник, што људима са стране делује као велика животна привилегија, али понекад је најтеже оцењивати самог себе и сносити одговорност за све што урадиш и за сваку одлуку коју донесеш.

PLAYBOY: Стручњаци кажу да женама кад добију децу скаче сексуална енергија, шта ти мислиш о томе?

МИЛИЦА: Све што стручњаци кажу је врло промењива категорија, исто као и сексуална енергија. Некада је има, некада нема. Однос према партнеру је остао исти. Не знам да ли стручњаци то говоре из свог искуства или према неким статистикама, али мислим да је свако јединка за себе и да правила не постоје. Можда је нека жена те промене и осетила након материнства, али то можда и нема везе с тим.

PLAYBOY: На Факултету за спорт и туризам дипломирала си менаџмент у туризму, а претежно обрађујеш спортске теме. Да ли се можда кајеш што ниси одабрала менаџмент у спорту, па да стално путујеш?

МИЛИЦА: Посао ми је пружио прилику да уживам у својим двома љубавима, у новинарству, али и у путовањима. Планирам да реализујем неке занимљиве путописне емисије, а до тада ћу у емисији *У здравом телу* емитовати путописне репортаже с акцентом на *wellness* туризам који опет обухвата све што волим - здравље, спорт и путовања. Ако ме баш неко и пита, више волим путовања од спорта и рекреације. Да смо мало паметнији народ, могли бисмо много пара да зарадимо од туризма - већ деценијама то је грана привреде с најбољом перспективом, за разлику од нашег спорта.

PLAYBOY: Насупрот телевизијским новинаркама, презентеркама и водитељкама, који се увек труде да се зближе с продуцентима, ти имаш своју продукцијску кућу, какав је осећај?

МИЛИЦА: То је био један од најлепших осећаја које човек може да доживи у својој каријери. Вероватно је то сан већине људи, "бити свој газда" и морам признати да сам пуних десет година уживала у том осећају. Борићу се до последњег даха да моја продукција производи лепе емисије од којих ће гледаоци имати неке користи. У току су преговори о наставку серијала емисија *У здравом телу*, ту се највише види колико је тешко бити приватна продукција, и то мала, иза које не стоје велике агенције, али очекујем да ће врло брзо гледаоци моћи поново да гледају моју емисију и раде на свом телу, али и духу. **W**

МИЛИЦА БУРСАЊ

Замъна мисълта
не на мисълта не
и управлението
и не и класно
и не и класно

ТУРМИШ ЗА ПОСЛЕДЊИ ОРГАЗМ

Ауна Ау

Сваког се понекад де си да има 60 година и да му је до развода, мањка од секса, али у реалном животу жене тог доба нису јудре и затегнуте, а мушкарци више није до пушка, него до шлепера - зато не фотошопирају стварност уми и те како им забавља, чак и кад је реч о свес-туризму средовечног једног у објективу црној Београдки

Говоримо о

Најпре се догодило да спознам како и старији људи имају секс. То сам открила читајући књигу Ведране Рудан, не Рудане Ведран како неки мисле да се ова списатељица из Ријеке зове. Била је у Београду, држала књижевно поподне у сали Американа београдског Дома омладине, потврдивши да има статус рокенрол звезде/звезде. Том приликом промовисала је своју нову књигу *Косишури округа Медисон*. Моја пријатељица Ц., велики поштовалац лика и дела госпође Ведране, купила је неколико примерака овог бестселера и мени поклонила један за пут на језеро. Без аутограма суперстар списатељице,

али с драгом ми посветом пријатељице која ни на који начин не указује на XXX штиво.

Загледана у језеро, одлучих да читам шта ми прво од изабраних књига из кофера падне под руку и ето - да ли због бањске атмосфере, беше то баш овај роман који је састављен од писама старице које открива њена кћерка пошто госпође више нема. Старица није волела секс, а морала је да га има и под старе дане са мужем кога не воли пола века, али који инсистира на порњићима и фелацију - пречесто, с обзиром на то да је мисија да му се дигне - готово немогућа. Визуелни сам тип те на страницама где госпођа описује детаље, а рећи ћу вам да су му „кесице за чај“ до пода и да се, као и „сви старци, ретко купа“ - морала сам

да затворим књигу и дуго да гледам у језеро.

Испред мене прошетао је пар старијих људи. Схватих како блејим не бих ли на њеном лицу препознала страх да ли ће њеном пратиоцу да падне на памет да је повали у оближњој шумици. Но, лице беше затегнуто фејслифтингом те се није ништа примећивало, поглед јој је био закован у даљину ка лајтшоу светлима кинеске радње. Старац је помало лично на Херкула Поароа, а тај је, баш као и Тесла, секс презирао јер је знао да страст увек за собом остави понеки леш, сузе (праве и крокодилске) и неког с осећајем кривице и/или губитка.

Кад мало боље размислим, ово је моја прва књига у којој неко експлицитно пише о сексуалности грађана сениора,

У филму "Рај: Љубав" средовечна Тереза каже секс, а мисли на љубав (горе и средина); Лени Рифенштал, омиљена Хитлерова редитељка која је у озбиљним годинама срећу потражила са племеном Масаи, заправо је зачетница секс-туризма

Пре расног женског
пијаног оргијања
са црним млађим
пунолетником **мале**
ките око које је
машница јер је
рођендански поклон -
присуствујемо јако
поучној ситуацији

исписника старијег Кркобабића. Капирам да млађи још гута плаве пилулице, али идеја да актуелни министар и отац потенцијалног љубитеља *вија-ира&цијалис* понуде можда има повремену жељу да забије поен, тера ме да поцрвеним као булка. Можда човек када подели пензије, исто тера неку мученицу да клечи на хладном док на ТВ екрану цепају оргије из мађарске продукције.

Хесус Крајст и сви свети! Али, тако је и у књизи, а Ведрана је вероватно истраживала и зна да је све то и те како могуће и - нормално.

Мрзим вицеве о Хајди и деки - знате онај: „Деко, 'ајде ми га стави и уво! 'Ајде у уста, деко! 'Ајде у пицу! Било где, само ми га извади из гузе...“ Мислим, смешно је на онај начин када се смејете јер не знате шта ћете од одвратности.

Као кад у серији *Секс и њаг*, у једној од Самантиних авантура, она покуша да у мраку свари оцвалог милионера. Али, авај, зрак светлости обасја мрак собе и ми видимо отромбољену кожу старца. „*Fuck diamonds and run, baby, run!*“

Елем, вратимо се *Косијурима* *окруја Медисон* - госпођа везе писма својој ћерки, покушавајући да јој објасни како је и она попут јунака у филму *Мо-силови* *окруја Медисон* у својим старим данима нашла човека свог живота - Ловру. Мада су Мерил Стрип и Клинт Иствуд коју годину млађи. Додуше, не и Клинт у стварности. Само на филму њихова сексуалност је филмска те ниједном не видимо стварно стање коже & „кесица за чај“ „прљавог Харија“. Хвала Богу.

„Ловро је њежан човјек и никад нисмо ишли даље од пољупца, да је нешто

и покушао, ја више никад с њим не бих имала посла јер је мени ступања у интимне односе на врх главе. Доста ми их је за три живота. Твој отац и дан-данас, иако у седамдесет и шестој, опсједнут интимним односима. Тако је било читав живот. Кад би се искрцао с брода и ушао у кућу, ако тебе не би било дома, откопчао би шлиц и рекао ми да му га

одмах мало олакшам јер је био на броду осам мјесеци. Ја бих онда морала клекнути, које год било доба дана или ноћи, и онда му га... Он би стењао, па опет стењао, па опет стењао, па опет стењао и баш га је било брига што се гума из веш-машине извукла из каде, а ја сам кољена мочила у прљавој сапуници док је он стењао и стењао. А онда би заурлао: 'Дооолазим', као да је тко зна где био, као да се након пет година ратовања вратио својој глухој жени".

Опет закуцам поглед у језеро. Филм у мојој глави се полако покреће и схватам да је моја Нана (бака) умрла тако што је прекрстила руке и рекла „Ја хоћу да умрем“ и умрла. Деда је пак био медицински феномен који је упркос распадању свог тела и тоталној деменцији доживео дубоку старост, одбијајући идеју о смртности. Мислим... ја сам била мала када се све то дешавало, али некако те ДНК ствари могу бити протумачене после ове књиге на потпуно нов начин. Хм.

Сасвим је извесно да када шетам невидљивог пса на Калемегдану и сусретнем се очи у очи с пензионерима који пице шах, бићу на опрезу да (не) запазим искру у очима склоним катаракти. Можда и они имају неку која са страхом очекује њихов повратак са клупе јер увек постоји опасност да његов Дамин *јамбиџ* прославе на коленима у сапуници.

Јер, знате, схватам да све те генерације грађанки сениорки нису имале прилику да објасне какав им се секс свиђа, већ су као Петрије трпеле разне позе и ситуације маштајући о школовању своје деце или новој веш-машини или пак неком Ловру с којим ће делити путовања, руку на реуматичном колену и овлаш пољубац за лаку старачку ноћ.

СПОЗНАЈА ДРУГА Средовечни

Потражих спас од језерске спарине & сениорског либида у шуми. На летњој позорници одвија се фестивал европског ауторског филма на који традиционално долазим деценију и кусур.

С нестрпљењем сам очекивала освежење у чудесној шуми у којој као да је „сецесија“ рођена. На великом платну филм о коме сам слушала још од овогодишњег Кана. Западни део Европе традиционално бива шокиран одсуством сваког *фойшошоя* у раду аустријског аутора Улриха Зајдла. На репертоару је контроверзни „*Paradise: Love*“.

„Рај: Љубав“ је први у трилогији, потом следе „Рај: Нада“ и „Рај: Вера“. У овом „љубавном рају“ педесетогодишња Тереза прати своју такође гојазну тинејџерку код своје сестре која је заљубљена у Исуса. Исуса Христа. Да не буде забуне, не у Мадониног Хесуса,

**Старица није
волела секс, а
морала је да га има са
мужем кога не воли
пола века, али који
инсистира на
порнићима и
фелацију - пречесто**

оног јуниора из Бразила који је уследио после Гаја Ричија.

И тако јунакиња наше приче, иначе неговатељица особа с Дауновим синдромом, одлази на свој заслужени одмор у Кенију. Кенија вам је иначе синоним за секс-туризам. На којој уписаним плажама ове некада колоније, делују у разрађеним шемама *бич бојс*, лепи младићи с кожом од ебоновине који ваљају предмете од слоноваче и загрљаје. Аустријанке тамо одлазе у

ројевима, опуштених груди и бутина, увлаче се у једноделне костиме и беже од своје учмале свакодневице, опустошених живота и страха од самоће и, наравно, смрти. Доста се прже на кенијском сунцу и маштају о романси, љубави која ће да избрише све погрешне животне изборе и да се крене од нуле. Тереза не скрива колико жуди за тим. Њој је то потребно, баш. И ето заплета пред нама. „Џамбо, џамбо!“ (Здраво, здраво!) - што би рекли у Кенији. Искусније колеџице покушавају занесеној Терези да објасне како љубави нема, али за праву цену може да добије илузију, до-ватавање, да осети путеност њихове коже и опсег кенијске *ајараџуре*.

Рађена у стилу *Дојме* - ова филмска прича је заснована на импровизацији актера. Наиме, жене су професионалне глумице, а младићи су заиста хероји секс-туризма - најбоље што Кенија нуди - ту, пред нама, *фул/фроншал*. Они заиста јесу аутентични *бич бојс/мушке просишишутке*, а оне су *шугар/цукер маме*. „Цупер“, што би Тереза рекла покушавајући да их научи немачки. *Дојме* подразумева да се не користе никакви филтери, нити сценографска и костимографска решења, већ је све како јесте на природном светлу. Мушка су тела вретенастих мишића, акробатских вештина и обдарених полних органа. С друге стране, имамо женска спечена тела. Њихове власнице не воде рачуна о калоријама, стријама, липосукцијама.. Њима су обична *Nivea* у плавој лименој кутији и евентуално *Labelo* врхунац неге. Редитељ нас мајсторски увлачи у ту причу и полако нас навикава на тај контраст.

Што пре схватите да је филм тако-рећи *taboo-јебац*, односно да ће вам у лице сасути све оно што избегавате да видите или да размишљате да то постоји задојени *фойшошоя*вима и *инстаграм* програмима, савршеним паровима с насловних страна и дуплерицама перфектно депилираних брегова и постера врхунских спортиста - забава може почети.

Наравно да су у Кану похистерисали - тамо не желе да виде то апсолутно одсуство гламура и зато се толико прашине дигло. Та ствар одмах постане јасна - стварност уједа. О, да.

И док Тереза, ту на платну, предаје своје сне у руке *бич бојса*, почињем да обраћам пажњу на публику која са мном дели ову филмску делицију. Они су млади и стари, али ето ја седим међу младима. Момци и девојке, дошли да гледају филм, па да се љубе у шуми или на језеру. **Наставак на 105. страни**

СИНИША МИХАЈЛОВИЋ

Пензионисани бої средине шерена и іромовник слободної ударца, чија је левица са 30 метара њејов клуб слала у финале а иіраче из живої зига у Уріенішні, сада селекціор "орлова", ошкрива шіша су му значили Аркан и Миљан Миљанић, збої чеіа би Томислав Караџић моіао да води државу, како је укроііио ірелейу Иішалијанку која му је родила іеішоро деце и зашііо је убио од баііина шііа из "Скривене камере" која никад није емиішована

Пише: Душка Јованић Фото: Радован Јањушевић

– То ми је од мишића – іравдао се Синиша Михајловић, намешіајући рамена на свом савршено скројеном сакоу који је лично фирцао вредни Наіолиішанац задужен за кошуље и одела човека чија имовинска каріа би комоііно моіла да има само једну одредницу: лева ноіа.

Уііисак фудбалске іериле іојачавале су и skinny фармерке у којима би се ііешко креііао и Рудолф Нурејев, али на ііим набилдованим цеваницама би и звонцаре изіледале као хеланке, іомислила сам док сам размишљала докле с іріавим сііоіером смем да ідем у вербалном деликііу, а да не добијем іо оріану који је наіомиљенија срїска ісовка.

Да се разумемо: лоііа је свеіа сіівар још само сиротіим навіјачима, іа је ірава шііетіа шііо је не држе іодаље од фудбалских буца којима није довољно оно шііо су нам већ урадили.

Али, за разлику од њих, іоред мене је у улози селекціора националної ііима седео неко ко је са Звездом био ірвак Евроіе и іланетіе и іре неіо

шііо је је у великом фудбалском сііилу заіаііио Рим и околину. И мада се чврсііо држао нове функционерске фоішеље, више из емоіівних, неіо из бизнис разлоіа, божансіівену левицу није скидао не са іаса "бенііліја" који је іочео да вози ііек када је іостіао довољно намазан, неіо са – сііола.

Со симіа за фрајера одшколованої на сііиховима Десанке Максимовић и свеіскої рекордера у извођењу слободних удараца.

PLAYBOY: Откако сте постали селектор фудбалске репрезентације Србије, делујете толико озбиљно да се то граничи с уштогљеношћу. Као да је та фотеља једино место које би могло да вас држи. Пред пријатељску утакмицу с Ирском играчима сте одржали пригодну лекцију да се национални дрес не облачи због добре прилике да се сретну с родбином, него подразумева многе обавезе и велику одговорност.

МИХАЈЛОВИЋ: Нисмо ми ни раније долазили да видимо фамилију, него да играмо. Само што се можда онда нисмо понашали у складу са знањем и искуством које смо напољу стекли, него смо се прилагођавали локалним правилима и због тога нисмо ништа направили. Зато и не желим да ови нови момци понове наше грешке. Млади играчи који мисле да су се доказали у Звезди и Парііизану и тиме достигли врхунац каријере треба још много да се труде да би прошли у репрезентацију, иако се њима тако не чини. А старији играчи, као што су Ивановић, Коларов, Суботић и Кузмановић, морају да буду пример свима. Рачунам на тај добитни спој младости искуства, у којем ће се тачно знати шта ко ради и како се понаша. Само тако могу бити моја продужена рука.

Навео сам им и пример ватерполиста, па и кошаркаша који су остваривали или тренутно постижу резултате, за разлику од фудбалера. Они су увек играли максимално, а не онолико колико им је потребно.

PLAYBOY ИНТЕРВЈУ

Ватерполисти су могли да изгубе од Румуна, није им то ништа значило, али су играли као да је неко финале. Само тако може се доћи до резултата. У сваку утакмицу треба ући срцем. У фулу, како би се то данас рекло. Значи да против Македоније или Велса играш као да су у питању Белгија или Хрватска. Ако се ствари тако поставе, неће бити проблема.

PLAYBOY: С обзиром на готово разбојнички фудбалски педигре, од вас се могло очекивати свашта, осим да изводите бесне глисте како ћете инструкције играчима давати с удаљености од 30 метара! Који мученици ће то да

ваш претходник, Радомир Антић, дошао уз велику помпу и фанfare, што је било у складу с његовим имиџом великог господина и светског човека, а отишао малтене без поздрава?

МИХАЈЛОВИЋ: Уопште ме не занима како је он дошао, а ни отишао. Једно је сигурно: направио је одличан резултат са том репрезентацијом, јер су се квалификовали за Светско првенство. Без обзира на то шта ми о себи надобудно мислимо – да смо најјачи и најбољи од свих – то није тако. Има много других земаља, већих и јачих у фудбалу од нас, па не успевају да се квалификују ни за Европско, ни за Светско првен-

То не приличи Србији, јер мислим да је она културна земља, а такав утисак треба и да оставља.

PLAYBOY: Зашто је онда Антић тако (не) славно прошао? Додуше, на крају је ипак успео пристojно да се *нафашира*!

МИХАЈЛОВИЋ: Понављам: на случај Радомира Антића гледам само по његовом тренерском и резултатском учинку. А какав је његов однос био с играчима, навијачима или управом Фудбалског савеза Србије, у то нећу да улазим.

PLAYBOY: Будући да сте важили за прљавог играча на терену, да ли је то

Ако вам се Караџић баш толико не свиђа, дајте да позовемо Брега Пиша, па да видимо какви ће бити резултати!

Кад сам рекао да је неко курџон? Најласио сам да ћу у репрезентацију да зовем играче који ће не само партијама и бравурама, него и понашањем доказати да су најбољи

Италијани су пре неколико година имали сличан проблем, па сада сви певају химну к'о беле лале, укључујући и Бразилце

мере и воде рачуна да ствар не измакне контроли?

МИХАЈЛОВИЋ: Не знам одакле вам то?! Ја сам по природи ствари на клупи, а они су на терену, тако да неко може бити на три, а неко на педесет метара од мене. Како ће да им проследи информацију и каже шта би требало да раде, лична је ствар сваког тренера. А кад већ дође до саме утакмице, у тих деведесет минута ће се најбоље видети његов минути рад. Тада мало тога има да се прича, мада увек могу да се направе још неке корекције.

PLAYBOY: Како сте се осећали када су вас изабрали за селектора, будући да је

ство. Одувек сам желео да постанем селектор фудбалске репрезентације Србије, као што сањам да једног дана будем тренер *Црвене звезде*. За мене су то велика обавеза и част. Прихватио сам се овог посла јер верујем у ту младу репрезентацију. У том смислу сам себи поставио два циља: резултатски (квалификације за Европско првенство) и морални, да би се коначно променило мишљење о српском фудбалу, али и о Србима и њиховом неприменом понашању не само на терену, него и ван њега. Ту пре свега апелујем на елементарну пристojност навијача: без бацања петарди, димних бомби и звиждања противничкој химни, молим!

довољна гаранција да ћете успети да се носите и са неуништивим Толетом Караџићем?

МИХАЈЛОВИЋ: Није тачно да сам важио за прљавог играча, већ сам био фудбалер познат по томе што није волео да изгуби, па сам се служио истим оним средствима која су и други користили против мене да би дошли до победе. Нисам био од оних који намерно провоцирају противника да би инсценирали спорну ситуацију. Напротив. Трудно сам се да останем коректан у границама фудбалске игре.

С Толетом Караџићем се знам двадесет година и велики смо пријатељи.

Још из времена док сам ја био у *Војводини*, а он у суботичком *Спаршаку*. Да се разумемо: са председником ФСС-а гајим однос узајамног поштовања и респекта. И не само то. Према мом мишљењу, Томислав Карацић је једини човек који може да води Фудбалски са-

Сећам се да ми се Јеремис у једном тренутку превише приближио и почео да ми урла на немачком. Да су видели да сам га пљунуо у уста, дисквалификовали би ме. Али, нису

вез. Не треба он да зове и риба играче, то је мој посао, али у овом тренутку су ми најважнији тај психолошки ред и мир. Да све функционише што се тиче хотела, организације и несметаног рада репрезентације. Клубови у којима је он био никада нису имали финансијских проблема. Исто је и сада у ФСС-у, који веома добро стоји, за разлику од других српских фирми.

PLAYBOY: Ви мислите да катастрофално стање у српском фудбалу није слика и прилика стања у Фудбалском савезу?

МИХАЈЛОВИЋ: Наравно да није! Дај Боже да су прилике у фудбалу онакве какве су у Фудбалском савезу. Било би нам свима много боље. Што се тиче свега што нам пружа, ФСС је на највишем могућем нивоу, а то не важи за појединачне клубове. Ако играчи *Звезде* не примају плату месецима и гребу се за кафу, како ли је тек другим екипама?!

PLAYBOY: Заиста нас занима како је у тој неосвојивој тврђави којом суверено и неприкосновено влада Томислав Карацић?

МИХАЈЛОВИЋ: Па човек је председник! Људи вероватно имају погрешно мишљење о њему. Ако вам се баш толико не свиђа, дајте да позовемо Бреда Пита, па да видимо какви ће бити резултати! Толе је озбиљан човек и бизнисмен који је дуго у фудбалу и који је у њега много уложио. Како год, са њим никада није било финансијских проблема, што је много важно, нарочито сада када је ситуација тешка у

целој земљи. Са мном је увек био фер свих ових година, па и у току ових последњих преговора за место селектора, тако да о њему немам и не могу ништа лоше да кажем.

PLAYBOY: Добро, тек сте потписали уговор. Можда ћете на крају баладе ипак признати да није без везе онај виц у којем су смак света преживели само Барак Обама, јер је имао противоружје, Пипо Инзаги, јер му се посрећило, као и његови случајни голови, и Толе Карацић јер је некако "средно"?

МИХАЈЛОВИЋ: Не знам ја ништа о томе! Све време вам говорим из свог личног искуства. А што се тиче ФСС-а и финансија, све лепо стоји на папиру, црно на бело. Нема никаквих изврдавања, ни муљања. Друго је то шта људи могу да мисле. Још бих хтео да нагласим да Толе Карацић није остао председник, не бих ни ја пристао да будем селектор. То најбоље показује колико га ценим и верујем у њега.

PLAYBOY: Ваљда се људи с носталгијом сећају времена када је Фудбалски савез водио Миљан Миљанић, који је чак и Аркану смео ноншалантно да добаца: "Ти, мали, да ћутиш!" А када је командант почео да се понаша као страх и трепет *Делија*, Цица би се напрасно уозбиљио: "Да се разумемо – овде се нико никога не боји!" Можда се сада ове буце коначно неког плаше?

МИХАЈЛОВИЋ: Ко да ме се плаши?! За то стварно нема разлога, пошто ја само радим свој посао селектора за који сам регуларно плаћен. И рачунам на обострани респект. Један од разлога због којих су ме изабрали да водим национални тим јесте тај што на мене нико не може да има утицаја кога ћу да зовем у репрезентацију. Ствар је ту јасна: нема шансе да неки менаџер сутра за дебеле паре прода неког репрезентативца, а да ја имам неке користи од тога. Мени чувено таљење није потребно!

PLAYBOY: Значи, паре нису проблем. Ви их имате довољно?

МИХАЈЛОВИЋ: Могу да имам и мање лове, али сам такав човек. Никад нисам био поткупљив. Хвала богу, сад сам у позицији да до тога ни под разном не може да дође.

С друге стране, ови из Фудбалског савеза су добро знали с ким су се ухватили: играо сам двадесет година у најјачој лиги, био један од најбољих фудбалера, а стекао сам и солидно тренерско искуство, иако имам само четрдесет и три године. Све су то одговарајуће референце и гаранције, што не значи да не може да се деси и нешто лоше.

PLAYBOY: Без обзира на вашу нескривену дрчност, је л' имате трему?

МИХАЈЛОВИЋ: Не. Али добро знам како стоје ствари у Србији. Ако се квалификујемо за Светско првенство то ће за наш народ бити нормално, пошто, као, имамо јаку екипу, што није тачно. А, ако не прођемо, онда ће то искључиво бити моја грешка. Ок, прихватам. Знам да у Србији има много оних који ме баш не миришу и да ће у случају неуспеха по мени пљувати далеко више него по другима, али ме то уопште не тангира.

PLAYBOY: Када сте изабрани за селектора прве реакције биле су да је то зато што једино ви својом харизмом можете Немању Видића и Дејана Станковића да вратите међу орлове?

МИХАЈЛОВИЋ: Не читам новине. Додуше, важно је да се пише, добро или лоше, свеједно је, свакако значи да нешто вредиш. Видић и Станковић су изнели своје разлоге због којих не желе да се врате у репрезентацију. Та ствар је за мене завршена. Нисам од оних ко су спремни некога да моле да игра за национални тим. Свакоме треба да буде част и понос да наступа за своју земљу. Они, међутим, имају свој став који поштујем. Да ли су њихови разлози оправдани? За мене – јесу.

Неспорно је да су њих двојица два велика фудбалера, али ако ће неко да се појави у репрезентацији без снажне мотивације, онда је боље без њега. Не кажем да је то њихов случај. Међу једанаест величанствених не желим

Све што је дозвољено, али и оно што није, ако се не види, долази у обзир. Ако већ ниси бољи, онда бар буди намазанији да би победио

имена по сваку цену, него момке који ће да гину на терену и сваког пута дају сто посто од себе.

PLAYBOY: Недавно сте ми у необавезном разговору рекли како се често деси да се највеће фудбалске звезде, када их коначно убеди да играју за репрезентацију, на терену понашају, да се послужим навијачким вокабуларом, као најобичнији куртони?

МИХАЈЛОВИЋ: Кад сам рекао да је неко куртон? Нагласио сам да ћу у репре-

зентацију да зовем играче који ће не само својим партијама и бравурама, него и понашањем доказати да су најбољи. Само тако можемо да дамо пример осталима.

PLAYBOY: Не само што ову двојицу генијалаца нисте вратили, него сте отишли и корак даље: почели сте да шкартирате непослушне?

МИХАЈЛОВИЋ: Никога ја нисам шкартирао.

PLAYBOY: Већ и врапци знају шта Адем Љајић неће да пева и то више није тема, осим ако због тога не прснемо, иако стално понављате да је химна имиџ репрезентације, а не политика. Мене занима да ли она, с обзиром на сурове законе тржишта, може да се третира као и свака друга клаузула спонзорског уговора? Шта хоћу да кажем: можда би Љајић и остали играчи требало да вежу Боже, *йравде*, као што морају да везују рекламне копачке одређеног брэнда? То би имало више смисла.

МИХАЈЛОВИЋ: Не знам како је то сада регулисано. У моје време, опрема је била у бојама репрезентације, а свако је имао своје копачке. Касније смо комплетно прешли на *Адигас*.

Што се фамозног случаја химне тиче, ништа што се догодило није било уперено против одређеног играча. Исто бих поступио да је то направио било ко други. Приликом првог пријављивања за репрезентацију сви су добили кодекс понашања да га прочитају и добро проуче. Отворено сам им рекао: „Гледајте, момци, док сам ја селектор, биће тако! Ко се с тим слаже, нека потпише, а ко не, може да узме ствари и иде кући.“ Сви су потписали.

PLAYBOY: Кад сте већ толико запели, зашто нисте заказали пробу хора?

МИХАЈЛОВИЋ: А што бих?! То је и онако њихов проблем, а не мој. Чињеница је да сам са сваким од њих појединачно попричао, не само у вези са химном, већ и о свим осталим стварима. Дело вало је да је све у најбољем реду. И када је дошло до утакмице, испоставило се да Љајић не зна химну, иако ми пре тога ништа није рекао.

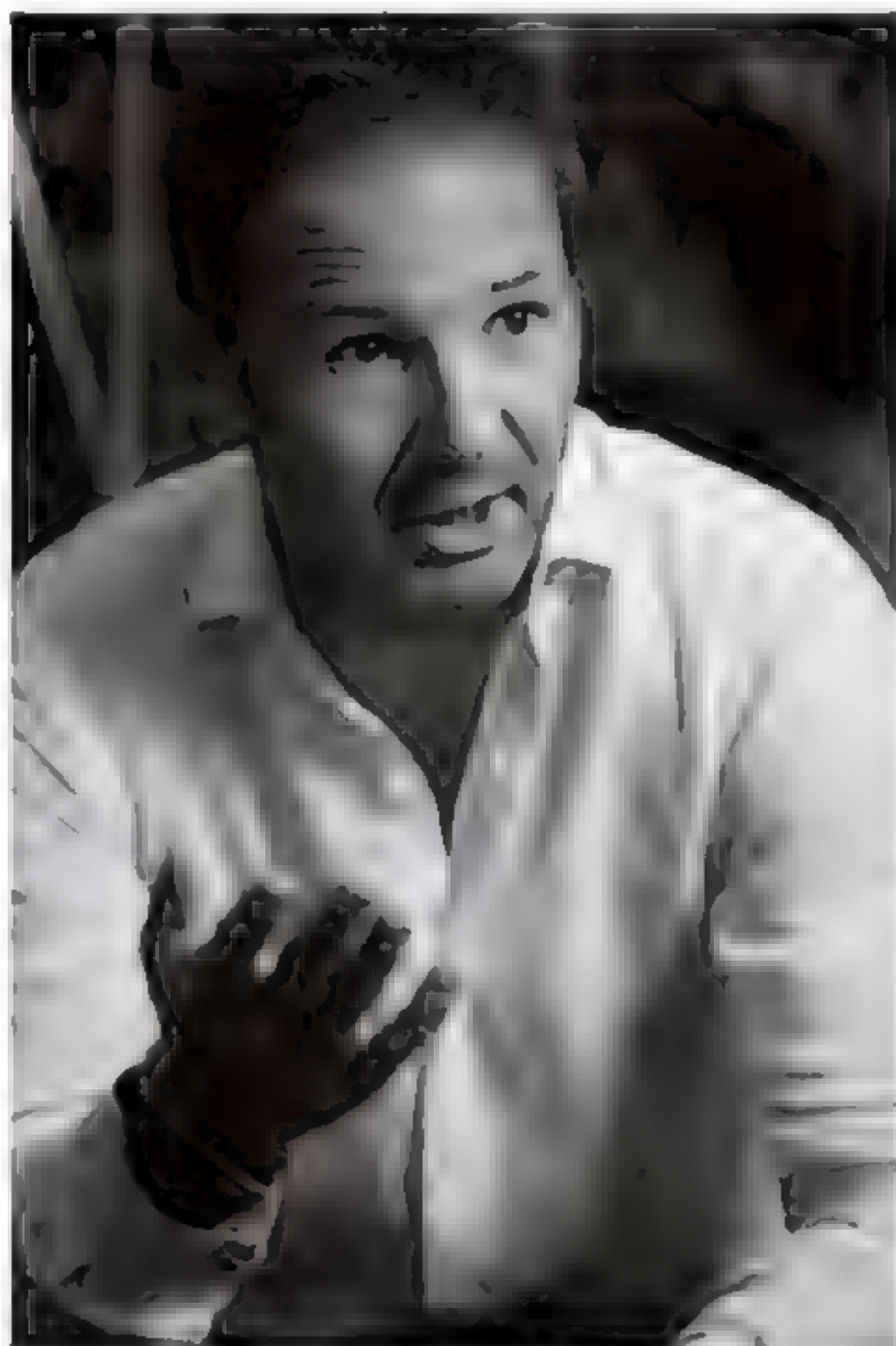
PLAYBOY: Ко је уопште дошао на идеју да Боже, *йравде* убаци у уговор?

МИХАЈЛОВИЋ: Ја! Као селектор имам на то право. Подржали су ме и председник ФСС-а, Толе Карацић, и генерални секретар, Зоран Лаковић. Дакле, то је постала заједничка ствар свих нас и у обавези смо да је спроводимо. Поштујем Љајићеве разлоге, али то не значи да може играти за репрезентацију. Како он, тако и било ко други. Када се све мало превише закувало, рекао сам

му да је требало раније да ме упозори како стоје ствари. Једноставно га не бих ставио у тим, под изговором да је повређен. Овако је испало лоше и по њега и по мене.

Једног дана, када буде одлучио да пева химну и ако то буде заслужио својим спортским понашањем и добром игром у матичном клубу, поново ће бити позван у репрезентацију Србије.

PLAYBOY: Чекајте, он је већ сада феноменалан фудбалер?!

Жељко Ражнатовић је спасао мог ујака, рођеног мајчиног брата, када су га његови тигрови ухватили. Сва срећа па је код себе имао мој број телефона. Чим сам потврдио да ми је ујак, одмах су га пустили

МИХАЈЛОВИЋ: У то нема никакве сумње. Али, када представљаш неку земљу, не можеш да је представљаш половично. Да се разумемо: мени је много важно и какав је неко човек, а не само играч. Да можеш да се ослониш на њега и да знаш да те неће изневерити. То је много велика ствар и у животу и у фудбалу. Као да ја не бих волео да он истрчи на терен?! Али, постоје ствари преко којих не могу да пређем. Љајић је квалитетан играч,

био ми је мезимац у *Фјорентини*. Када је репрезентација у питању, много је важнија целокупна атмосфера у којој сви мислимо исто од супер појединаца који раде шта им падне на памет.

PLAYBOY: Шта мислите, како би се у тој ситуацији снашао сер Алекс Фергусон?

МИХАЈЛОВИЋ: Апсолутно ме не занима. Видели сте ваљда да ни Енглези нису благонаклони према сличним испадима. Неки ће ми дати за право, неки неће. Па шта?! Знам куда сам пошао, шта ћу и како ћу и тако треба да буде.

PLAYBOY: Чиме фудбалер може да заслужи да не пева химну? Чињеница је да сте ипак већи од малог Љајића. Да је у питању био неко крупнији, како бисте га шутнули из националног тима, с обзиром на то да сте у НИН-овом упитнику несмотрено признали да у сауни не бисте волели да сретнете неког јачег од себе?

МИХАЈЛОВИЋ: Не сећам се ни тог, а ни многих других интервјуа, поготово оних које никад нисам ни дао.

Не иде то по заслуги. И Италијани су пре неколико година имали сличан проблем, па сада сви певају химну к'о беле лале, укључујући и Бразилце.

Када сам играо за репрезентацију у време старе химне *Хеј, Словени*, увек ми је било криво што су наши навијачи на домаћем терену звиждали не само противничкој, него и југословенској химни. А кад одемо у госте, на нашу нико није звиждао, а њихову је певао цео стадион. Шта се данас дешава?! Кад смо се коначно договорили и добили ту српску химну, оре се гласови педесет хиљада људи на трибинама, а једанаест играча на терену се мисли или само реда ради отвара уста. Зашто?!

PLAYBOY: Похвалили сте се да тачно знате како ћете да се понашате према играчима, с обзиром на то да сте били сто пута гори, експлозивнији и необузданији од њих, па се одлично разумете у све мангупске форе и финте?

МИХАЈЛОВИЋ: Мислим да је то и њима јасно. Добили су тренера који је направио велику фудбалску каријеру и име а цењен је више у Европи, него код куће. Све што они мисле да раде, ја сам патентирао још пре двадесет година. То је, с једне стране, позитивно за мене, али је добро и за њих да у старту буду свесни да нема шале. Тешко се долази до успеха без дисциплине и реда.

Тренерски посао највише личи на односе у породици. Од мојих петоро деце, свако има другачији карактер. Ако је један син мекан, не могу да га мотивишем тако што ћу да се дерем на њега, јер ће почети да се плаши и онда ништа нисам направио. Други је

Mi brinemo o 555.555 VAŠIH FACEBOOK FANOVA

Toliko ljudi živi zajedno u Zapadnobačkoj (Apatin, Kula, Odžaci i Sombor) i Južnobanatskoj oblasti (Alibunar, Bela Crkva, Vršac, Kovačica, Kovin, Opovo, Pančevo i Plandište). Ili toliko ljudi živi zajedno u Severnobanatskoj (Ada, Kanjiža, Kikinda, Novi Kneževac, Senta i Čoka) i Sremskoj oblasti (Indjija, Irlig, Pećinci, Ruma, Sremska Mitrovica, Stara Pazova i Šid). Ili toliko stanovika imaju zajedno Moravička (Gornji Milanovac, Ivanjica, Lučani i Čačak) i Pomoravska oblast (Despotovac, Jagodina, Paraćin, Rekovac, Svilajnac i Čuprija). Ili toliko ljudi živi zajedno u Braničevskoj (Požarevac, Kostolac, Veliko Gradište, Golubac, Žabari, Žagubica, Kučevo, Malo Crniće i Petrovac na Mlavi) i Jablaničkoj oblasti (Bojnik, Vlasotince, Lebane, Leskovac, Medvedja, Crna Trava). To je kao Novi Beograd, Zemun i Vračar zajedno ili jedan i po Novi Sad.

30 kompanija nam je ukazalo poverenje i poverilo vođenje računa o svojim Facebook stranicama i komunikaciju sa fanovima. Sigurno postoji dobar razlog za to!

КАТАРИНА ЛАЗИЋ

Фото:
Dean Zurich

Последња одбрана

Ова девојка је у исто време и правница
и прекршај, јер студира права а поглед
на њу моментално буди порив да се
уради нешто забрањено

КАТАРИНА ЛАЗИЋ

Свет је пун контрадикција. На пример, како ова хво женско тело може да буде легално? А не само што је легално, већ и представља закон, с обзиром на то да је Катарина Лазић студенткиња права. Дакле, кад је човек у Франци, треба му Катарина. Али, што је она олиже, фрка је, вепа, тако да је и то једна од контрадикција. А и кад неког буде бранила, од себе сигурно неће моћи да га одбрани.

Откад је напунила 20 година, овој будућој правници, која у међувремену, док студира, ради као козметичарка у родном Крагујевцу, сан је да се сними за Playboy. И кад је кренуло, кренуло је: фотографисање у Београду које се завршило на крову хотела у центру града одоздо, са улице, као и са суседних зграда пратиле су стотине одушевљених гледалаца.

КАТАРИНА ЛАЗИЋ

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ: Катарина Лазиф **МЕСТО РОЂЕЊА:** Крагујевац **ДАТУМ РОЂЕЊА:** 18. 4. 1986 **ВИСИНА:** 173 **ТЕЖИНА:** 55 **ГРУДИ:** 93 **СТРУК:** 90 **БОЈА ОЧИЈУ:** Зелене **ЗАНИМАЊЕ:** модел, студент Правног факултета у Крагујевцу и власник козметичког студија **ХОБИ:** Пливање, гледање политичких емисија, јога **ОБОЖАВА:** Да привлачи пажњу. И да је заљубљена **МУЗИКА:** Домаћи и страни рок, домаћи реп, хип-хоп, г'н'б, а понекад и народњаци долазе у обзир у изузетним приликама **ФИЛМ:** *Први њех* **КЊИГА:** *калуђер који је продао свој ферари* **ПРЕДСТАВА:** Кустирићина панк опера *Дом за вешање* **ЦИТАТ:** „Свако има својих пет минута, неко једном, неко више пута, не проводи пет минута размишљајући шта други мисле о теби“ **СПОРТ:** Кошарка, кошаркаши су увек били моја слабост, волим високе момке и динамичне игре у којима се резултат брзо мења. Фудбал ми је досадан.

Умре муж. Неколико месеци касније умре и жена и долази у рај. Када угледа тамо мужа, одмах дотрчи до њега, па каже:

– Љубави, јако се радујем што ћемо опет бити заједно!

– А, не! Јасно је било речено: "Док вас смрт не растави!"

Долази тип код свештеника, каже:

– Оче, ја морам да вам испричам шта сам синоћ радио!

Каже свештеник: – Реци, сине, слушај.

– Кренем ја синоћ у град. Упознам неку девојку, почнемо да се љубимо и каже она мени да идемо код ње. Одемо и кренемо да се скидамо! Почне она орал, ја орал, креће секс (свештеник разрогачио очи), кад долази јој цимерка! Скине се и она, ускочи с нама. Креће тројка, нема шта не радимо (свештеник шокиран), кад извадише оне неке дроге. Шмрчемо, дувамо, је*емо се (свештеник се хвата за срце), кад њих две позову још и комшиницу, ја реко' дај да зовем ортака, не могу све сам. Дође комшиница, дође и ортак, разваљивање тотално, гола тела на све стране, ма значи лудило, још не могу да дођем себи шта смо све радили!

Каже свештеник сав презнојан:

– Црни сине, па ти ниси нормалан! Шта си то радио, јеси ли ти крштен?!

– Па нисам крштен, оче...

– Како ниси?! Па, зашто ти мени уопште све ово причаш?!

– Ма, нема коме нисам причао!

Човек у саобраћајки остао без пениса. Каже му доктор:

– Добра вест је да данашња медицина омогућава да вам направимо нов пенис, чак можете да бирате и дужину. Од осигурања вам због повреда припада око 5.000 евра, па можете себи приуштити ту пластичну операцију. Али, пошто ће то директно утицати и на вашу жену, требало би с њом да поразговарате о дужини. Ако буде велики, можда ће јој сметати, а ако буде мали, можда ће бити разочарана. Због тога поразговарајте са њом, па ћете ми сутра јавити.

Сутрадан долази доктор у собу и пита га:

– Јесте ли разговарали са женом?

– Јесам.

– И шта сте одлучили?

– Одлучили смо се за италијанске плочице у купатилу и нову веш-машину!

Био сам у хотелу који има велики природни парк. Решио сам да прошетам парком и негде усред шумарка чујем: "Кре-кре, пази, дрво пада! Кре-кре!" За-

уставим се, а оно испред мене стварно тресне огромно дрво. Погледам у грм из којег је допро глас и видим жабу која говори: "Јури ме једна велика змија, молим те, спаси ме." Пошто је и она мени спасла живот, ја је узмем, ставим је у џеп и пођем у хотел. Двадесетак метара од самог улаза у хотел чујем из џепа: "Кре-кре, пази, лопови!" Окренем се и видим стварно два грмаља како трче према мени. Појурим и успем да уђем у хотел пре него што су ме стигли. Пошто ми је жаба опет помогла, понесем је у собу. Кад смо стигли, ја почнем да се скидам да се истуширам, пошто сам се ознојио у парку, а жаба ме замоли: "Кре-кре, много ми је суво, треба ми воде." И ја је понесем са собом под туш. Док сам се туширао, она ми каже: "Пољуби ме да се поново претворим у принцезу." Ја је пољубим и она се претвори у шеснаестогодишњу девојку. Ето, господине судија, како су ме затекли под тушем са шеснаестогодишњакињом – заврши излагање Берлускони.

Биоскоп на периферији града, задњи ред, мрак. Младић каже девојци:

– Драга, овде смо већ два сата, а још ме ни у образ ниси пољубила.

– Па, управо сам ти попушила?!

– Мени?!

Два типа разговарају о традицији и браку:

– Ја нисам имао секс са својом супругом док се нисмо венчали, а ти?

– Нисам сигуран, како ти се зове супруга?

Покварила се стара буба плавуши на сред пута. Стаде пандур да помогне и да се напрази фаца, рече: "Отворите хаубу

да бацим поглед на мотор."

Када је подигао хаубу, ухвати се за главу и рече: "Добро сте и догде дошли, па вама је испало мотор!"

"Нема везе", рече плавуша "имам резервни у гепеку..."

Долази младић у апотеку и тражи пет кутија презерватива.

– Треба ли вам можда кеса? – упита апотекарка

– Не, не треба, девојка је стварно лепа.

Леже Мујо и Фата на плажи, а Мујо се одједном прохтео секс.

Каже он то Фати, а она ће њему:

– Ма, јеси ли луд, па сви виде!

– Покрићемо се пешкиром – навалио Мујо.

– Ма, какви – одбија Фата.

– А да пређемо на оно острво.

– Јеси ли, болан, луд, ја не знам да пливам – опет ће Фата.

– Ја ћу пливати на леђима, а ти се за њега ухвати, видиш ли како стоји?

– Ма, зајеби то, а како ћу се вратити?!

Црногорац гледа порно филм, лежи на каучу и обе руке су му испод главе.

На екрану је врло врло врућа сцена, реакција нормална, а Црногорац ће сам себи: "Еее, да ми је бар једна рука слободна."

Antony Neiman

„Шію, шіа фали иірачкама?”

20?

Пише: Игор Каранов

Даво Топић

По броју концерата, песама, турнеја, снимљених филмова, вечних хитова и музичких награда опуштено је могао да оде у пензију још пре двадесет година, а он са 63 године узме титару, стане на бину и бестидно буде млађи од свих нас

Гледајући га са колико гласа, мишића, енергије и емоција свира и пева на београдском *Beer festu*, публика није могла да се отме утиску да је један од последњих витезова југословенског рокенрола успео да пронађе свој Свети грал. Иако се многи од њих још нису родили кад су настали рифови и баладе које је Даво Топић директно из груди просипао пред њих, били су хипнотисани. Али није само то било доказ да је некадашњи фронтмен групе *Time* зауставио време. Проблем је био у томе што је са своје 63 године и даље изгледао боље од њих.

1?

Добро свирате, добро изгледате, али вам старење баш не иде од руке. Супротно својој генерацији, стомак немате, али зато имате косу. Где је запело с тим старењем?

Можда генетика или је неко заборавио на моју амбалажу утиснути рок трајања.

2?

Не пијете алкохол, у кафани наручујете млеко а код куће једете рибу и маслиново уље. С обзиром на то да сте рокер, морате имати и неке пороке, признајте који су?

Пороци не морају увек имати негативан предзнак. Било да их скривамо или јасно показујемо, они нас снажно одређују као људе. Моји пороци су моји узор и идоли – они који ће увек гинути за идеале.

3?

Ове године сте добили *Порин*, награду за животно дело, што значи да је време за нови живот. Шта ново спреimate? Прима се да имате и музичких и филмских планова у будућности, да ли је то тачно?

Нисам сакупљач трофеја. Награду за животно дело доживљавам као само још један тренутак под рефлекторима јавности а што у суштини неће променити ништа у мом животу. Тачно је, имам пуно планова. Не тако давно хтео сам снимити филмску причу о егзодусу југословенских радника, гастарбајтера, а повезано с песмама и музиком с мог двоструког албума *Неоседлани*. Данас, баш као да се ништа није променило, догађа нам се исти сценарио, а то је за мене инспирација и мотив за нешто у форми рок опере или мјузикла с поруком и опоменом естаблишменту: оно највредније што имамо, наша деца, масовно одлазе у потрази за срећом тамо негде под туђим сунцем и туђим звездама.

4?

Као један од последњих витезова рокенрола заслужили сте да вам се барем један син пронађе у музици. У ком се правцу развијају њих двојица?

До сада су уз моје име у префиксу или суфиксу писали "последњи романтичар или легенда рока", али витез је стварно лепо. Моји синови су мој понос. Знам да сам добар отац и увек када је то требало, био сам пријатељ, веродостојан и тачан компас, да би увек знали где им је циљ и којим путем треба да иду. Реа Александер је изабрао уметност и медије. Његови су афинитети менаџмент, филмска продукција и дигитални медији. Наравно, све је то и музика. А Данијел је након манекенских pista себе открио у свету уметничке фотографије. Живи на релацији између Париза и Милана.

5?

Обично очеви коре синове због младалачких лудости, а код вас се изгледа обрнуто, ви се свађате са фамилијом, а Реа и Данијел су узорни момци. Ко је проблематичнији, ваши синови или ви?

Било би логично очекивати да сам ја *problem maker*, јер сам по фамилијарном статусу алфа мужјак, дакле – доминантан и супериоран у односу на

остале. Међутим, ја нисам тај тип. Мој животни кредо је увек био апсолутно непоштовање лажних ауторитета, а на супрот томе вечита оданост идеалима праведности и искрености. Лепо је то написао Пол Макартни: *"Live and let die."* Проблематични људи су они који у важним и мање важним животним ситуацијама доносе лоше и криве одлуке и који успехе присвајају само за себе, а за неуспехе окривљују друге. Моји синови и ја смо ок. Наравно да дозвољавам младалачке лудости и када је то могуће и сам учествујем у њима, јер би у противном то била још једна тужна прича о изгубљеном благу ако младост нисмо проживели онако како смо хтели.

Мој једини проблем је то што имам добар слух и све теже подносим погрешне хармоније и фалш певање нових звезда које демократију дефинишу као своје право да апсолутно о свему мисле и раде уместо нас

6?

Који је тачно рецепт за то да с дугом косом и гитаром у рукама будете ауторитативан отац?

Ауторитет не би смео да буде моћ над другима, јер ако је тако, онда је агресиван и насилан. Добар отац не крије осећања, толерантан је, искрен и настоји да буде управо онакав какви би желео да буду његови синови.

7?

Ове године пуните 30 година брака с Мирјаном, зар се тако понашају бунтовни рокери?

Да. Управо тако. Када је волите и живите за њу, не морате сваког дана да јој то доказујете. Паметне жене знају да дела говоре гласније од речи.

8?

Ваш дуализам је невероватан, с једне стране сте дивљи рокер, с друге професор на Академији и узоран муж; с једне стране јуришник тешког звука, с друге мајстор баладе. Како се слажу та два Дада, који је

јачи и који преузима контролу у којој ситуацији?

Знам човека, живим с њим већ 63 године. Верујте ми на реч, и кад је дивљи рокер, узоран муж и кад пева баладе, увек је то исти - Дадо.

9?

"И никада нећу сазнати то, куд води пут живота мог", певали сте своје-времено, али до сад сте сигурно већ сазнали. Где вас је довео?

Life is a bitch, али је управо због тога толико леп и неодољив да би сви хтели бар још једном.

10?

Јесте ли, као сви други рокери, маштали у младости о животу у Америци и шта сад мислите о томе?

Кад неко каже Америка, моја прва асоцијација је каубој који с коњицом у руци стоји крај мртвог Индијанца. Сви смо ми већ дуго Американци, само то још нико није објавио на интернету.

11?

Како вам се десило да се први пут ожените? Били сте млад, бунтован и врло популаран певач, откуд брак у свему томе?

У то време поштовали смо традиционалне вредности. Брак је био светиња, а ја сам морао брзо сазрети и брзо одрастати. Никад нисам веровао да први стигне онај који путује сам.

12?

Флојд из националне класе о ком сте певали једва је возио и *фићу*, а за вас се причало да сте неко време били власник једног од бројних Титових аутомобила који сте купили на једној од аукција кад се продавао његов возни парк. Како се то завршило, је ли истина да сте га једном изгубили на коцки?

Још је у мом власништву, а купио сам га зато што је исти модел возио Елвис Присли.

13?

На шта сте у животу потрошили највише пара?

На гитаре и бензин.

14?

Имате многе музичке следбенике, који вам је вокално најсличнији, а ког највише волите да слушате?

Ћорђе Давид је моје дете, био сам уз њега кад је почињао. Најбољи је. Слушам младе бендове *Rain Delay* из Београда и *Third Galery* из Новог Сада.

15?

Лице вам је све грубље, а музика све нежнија. Јесу ти силни молови сентименталност која расте с годинама последица све мирнијег живота, или нешто треће?

Зрелост у годинама - зрелост у емоцијама. Не желим мирнији живот. Волео бих да моја звезда као супернова најснажније засветли у тренутку кад нестаје.

16?

Рокенрол је настао као бунт, потом је постао мејнстрим, а сад је поново постао андерграунд, а и ви сте сами имали успоне и падове. Кад вам је било најтеже а кад најлепше?

Живот музичара је стална потрага за хармонијом и складом, свакодневно морате склапати виртуелне савезе и доносити компромисне одлуке да бисте помирили паралелне светове обичног живота и уметности. Ја сам дете рокенрола и то ћу остати и кад ја тешко и кад је лепо. Мој једини проблем је то што имам добар слух и све теже подносим дисонантне тонове, погрешне хармоније и фалш певање нових медијских звезда које демократију дефинишу као своје право да апсолутно о свему мисле и раде уместо нас.

17?

Користите ли кућу на мору коју вам је недавно суд доделио у спору против рођака с којима сте се чак и потукли, или је издајете? Јесте ли је већ средили по свом укусу?

Да, живимо у кући на мору коју сам сам саградио. Они који су покушали да ми је преваром узму нису успели у томе. Наша кућа је наша оаза, рај на земљи камо често побегнемо.

18?

Изгледате као да се разбијате од неког вежбања или какве друге физичке активности. Шта радите да бисте били грађени боље него Иги Поп пре двадесет година?

Моји концерти и жестока свирка најбољи су тренинг.

19?

Осим гитаре и цигарете, без којих још рокенрол фетиша не можете да живите?

Без кожных чизама с високом петом...

20?

Кад би се снимао филм о вама, како би се завршио?

Хепиендом.

Grand Hotel & Spa****
Family Hotel Angella****
Apartments Konaci****
deluxe

MK Mountain Resort
HOTELS & APARTMENTS KOPANIK

Specijalna ponuda za goste Hotela Grand**** i Hotela Angella****:

- Popusti 10% na vrućim izvorima i na izletima u okolici
- Popusti 10% na izletima u okolici
- Popusti 10% na izletima u okolici

Specijalna ponuda za goste Apartmana Konaci**** deluxe:

- Popusti 10% na vrućim izvorima i na izletima u okolici
- Popusti 10% na izletima u okolici
- Popusti 10% na izletima u okolici

 Kop

Više od
skijanja

www.mkresort.com

ОД ЧЕГА СЕ ПРАВЕ ШАМПИОНИ

Сви имају огромне мишиће, масу, дефиницију, адекватну исхрану и суплементе осим **Роџера Федерера** - сачињен од другачијег материјала, он побеђује и без тога. **Ово је његов склоп.**

МОТИВАЦИЈА:

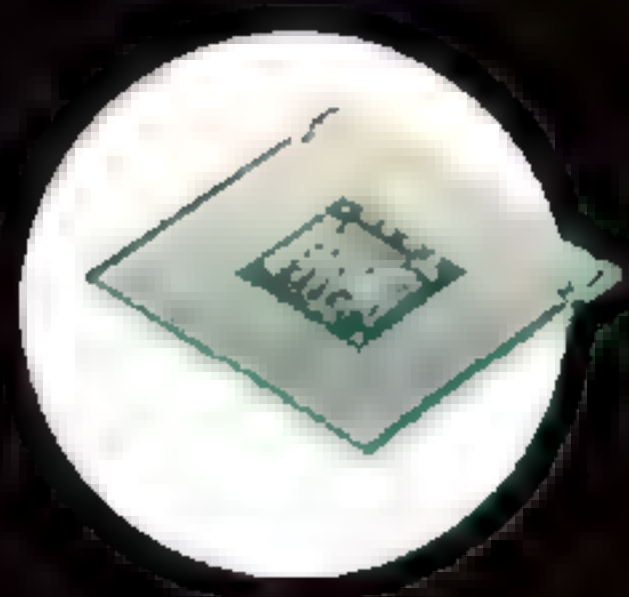
„Добар почетак дана, почетак меча или било чега другог што радите, је сте кључ, то је полут хватања залета. Имао сам четири године када је мој идол из детињства Борис Бекер освојио свој први Вимблдон 1985. Од тада сам проводио сате испред телевизора гледајући тениске мечеве. Тенис ми се свидео више од свих других спортова. Како сам растао, схватао сам да ће тенис бити мој спорт, па је улагање доста труда постало и моја страст. Када сам као јуниор почео да освајам турнире и на тај начин остварујем своје снове, моја мотивација порасла је до неба“, каже носилац 17 гренд слем титула на три различите подлоге.

МИШИЦИ:

„Постоји више начина да одржите здравље и добру форму, али и много фактора који на то утичу – вежбање, свакодневни начин живота, количина сна, исхрана и уношење течности само су неки од њих. Што се вежбања тиче, ја волим да дижем тегове, али тенисери примењују заиста много различитих начина вежбања: вежбе у теретани, јачање мишића, трчање, рад ногу, вежбе за координацију, истезање. Ја волим да миксујем како би ми било забавно. Трудим се да се правилно храним, доста се истежем и одлазим на масаже, те и на тај начин помажем мишићима да се опуште“, открива човек неупадљиве телесне конституције, који на терену без проблема надјачава све своје противнике с гломазном супермускулатуром.

ПСИХА:

„Имам ту срећу да сам рођен с одређеним талентом, али не можете се ослонити само на талент. Морате константно тренирати и радити на томе да budete бољи. Највећи напредак који сам остварио у каријери односи се на моју психу. Био сам прилично блесав као млад, али у једном тренутку сам се освестио и почео да схватам зашто је важно да напорно радим и контролишем своје емоције на терену. Када сам то применио, моја игра је одједном постала агилнија и могао сам да ослободим свој потенцијал. Моји савети су да имате позитиван став и да учите како из победа тако и из пораза“, препоручује тенисер, чија је концентрација током меча таква да је готово могуће опипати је.

КОМУНИКАЦИЈА:

„Прошао сам много тога. Био сам веома стидљива особа, и то ми је у почетку задавало потешкоће. На пример, као мали био сам јако стидљив у школи, било ме је срамота да причам са девојчицама, а касније се то одразило на моју комуникацију с новинарима. Сада сам потпуно другачији и постао сам много сигурнија особа, како на тениском терену тако и ван њега. Мислим да ми је успех на терену помогао и у приватном животу, будући да сам бивао све отворенији, и сада сам потпуно опуштен. Раније сам био опуштен само с одређеним људима, али сваки успех који сам постигао градио је моје самопоуздање, те сам сада опуштен у већини ситуација и окружења“, признаје Федерер. Последњом титулом на Вимблдону оборио је рекорд Пита Сампраса, који је на првој позицији АТП листе био 286 недеља.

ЛИЦЕ:

„Амбасадор сам бренда *Gillette* већ пет година и част ми је што сам повезан са тако невероватним светским производом. Са те позиције схватам одговорност охрабривања свих нас, како играча тако и фанова, да изгледамо и да се понашамо као шампиони. Јасно је да је важно да изгледате добро када се такмичите или сте у јавности, а што се бријања тиче, *Gillette* је дефинитивно најиновативнији и најпопуларнији производ за бријање на свету“, каже један од 29 спортиста који су сарађивали са брендом *Gillette* у кампањи поводом Олимпијских игара у Лондону 2012.

SJAJAN START JE ONO ŠTO ČINI RAZLIKU

Gillette®

УДРИ МУШКИ

У пиву су садржани основни чиниоци опште
равнотеже универзума и једина опасност
за тај савршени баланс јесте могућност да
ове племените течности нестане. Зато је
најбоље пиво оно ког има највише

Pils Bière
Pils Blei
Bere Pils
Pils Beer
Μπίρα Pils

Пише:

Душан
Милошевић

Сањати живо значи усљех, најредак и срећу

Српски сановник, 1903.

Мирко звани Боксер, пивопија из мог старог краја, после једне кафанске ноћи, у тешку зору, вратио се кући. Опхрван застрашујућим количинама пива и стрепњом да му се жена не пробуди, у жељи да се из та два разлога што пре стропошта у кревет, ушуњао се у спаваћу собу. Таман је откопчао каиш и спустио панталоне до пола ногу, кад се из кревета зачуло: "Где ћеш, човече, овако рано?!" Мирко Боксер није пропустио понуђену меч-лопту и брзо навукавши панталоне назад рекао: "На пецање с кумом." Изашао је из собе, потом и из стана. Остатак дана провео је спокојно спавајући на задњем седишту своје мечке. Жена се цео дан хвалила по комшилуку како има вредног мужа који устаје у зору, а он се увече појавио одморан, убацио у кухињу кесу с рибом коју је купио у супермаркету и отишао на само једно пиво у кафану. Женица је цвркулала поред шпорета, док је, не цепидлачећи, пржила очишћене филете морске рибе, чекајући свог вредног пецароша да се из кафане врати на вечеру.

Неки ће рећи добро, једном се десило, имао човек среће. Али како је онда доктор Павловић буквално сваке недеље целу породицу водио на ручак у по којни ресторан *Хајдук* и на њихове очи се ошамућивао од једне кригле црног пива, а да његова љупка и причљива женица ниједног тренутка није посумњала на класичну заверу сталног госта и конобара? Наравно, то уопште није било црно пиво, већ чувени *мазуш*, који се добија тако што угоститељ на миг своје добро знане муштерије у криглу закуца четири или пет пелинковаца, па их прелије обичним пивом.

Да пивопије имају савршену интелигенцију и одбрамбени механизам, као и бритак смисао за хумор, доказује још један случај. Чувени пивопија из кафане код Каленићеве пијаце посвађао се са женом због тога што она није имала разумевања за његову љубав према кафани и касне доласке кући који из ње проистичу. "Ја радим до три и дошла сам у пола пет кући", викала је на њега. Он на то мртав хладан погледа сат и каже: "Шта хоћеш од мене? И ја радим до три, а дошао сам у пет до три!"

Јесте. Пиво је прво средство које је смишљено у циљу унапређења комуникације. И вероватно је до данас остало једно од најефикаснијих. Подиже

праг толеранције, повећава смисао за хумор, чини једнако прихватљивим и владајући систем и безглаву масу. Пиво је супермоћ задихтована у флаши или лименци. Све може. "Кад умрем, гроб ми залијте пивом." "Може, само ћемо прво да га попијемо."

"Како си само био леп пре четрдесет хиљада пива", ударила ме је бритким језиком по сујети пријатељица која већ дуго живи у Барселони. Нисмо се видели само две-три године. Сморен, после те констатације одлучио сам да не пијем више. Од недеље. "Престао сам да циркам, само пијем пиво", реченица је која се најчешће чула међу љубитељима добре капљице. Био сам и ја близу одлуке да престанем да га пијем, када сам једном приликом схватио, седећи мало дуже у омиљеном локалу, да ми је пиво постало необично бледо и безукусно. Уз помоћ добронамерних пријатеља прихватио сам чињеницу да је

Викинзи су свакодневно пили доста пива, па се догађало да после веће количине крену у борбу без штитова, понекад и без одеће

то зато што ми је чаша била празна и, с новом криглом у руци, одустао од болног раскида с омиљеном текућином.

Пиво се пије свуда: у кафани, на плажи, у парку на клупи, на грађевини, у хаустору, на журкама, опроштајима, љубавним састанцима, на троседу у дневном боравку, испред стадиона, у аутомобилу на бензинској пумпи, испред супермаркета, поред потока у ком се хлади *шорбе*го, ПВЦ флаша од два литра.

Пиво пију сви: мушкарци, жене, задари, лекари, спортисти, рокери, њихове обожаваатељке, јапији, манекенке, трубачи, Иван Тасовац, свештена лица, глумци, редитељи, реквизитер, шминкерке, камионџије, клавирштимери, бабице, деде, просјаци и адвокати. Чак и мој син Раша. То је српска традиција која налаже да се детету, кад мами и тати дођу гости, да гутљај пивске пене да боље спава, па родитељи могу мирне савести да банче с екипом.

Зато није чудно што је званично најстарији писани документ у историји

човечанства рецепт за пиво древних Сумера. Од памтивека оно је било пиће за освежење, уживање, храна, па чак и лек. Користило се у религиозним обредима и приношено је као жртва боговима. Записи клинастим писмом Сумера на старим глиненим плочицама сведоче о пољопривредној делатности 4.000 година пре Христа, у коме је био описан поступак прављења пива. Производили су чак деветнаест врста пива. Тада се скоро половина рода јечма користила за прављења овог, како су говорили, божанског пића, а Сумери у свом епу о стварању света *Гилгамешу* певају о божанствима која "слађано пиво пију трском, а тај им напитака уклони бриге и развесели срце".

Копајући даље археолози су утврдили да су и прадавни Вавилонци производили пиво у домаћинству још 7.000 година пре н. е. Имали су шеснаест сорти пива, а за врење су користили јечмени шећер и пшеницу. Одавде се пренела производња пива у Египат, Персију, Грчку. Постоје докази да су Египћани познавали технику прављења пива још 2000. године пре н. е. Да је тако, сведочи то да га је краљ Хамураби уврстио у свој законик и трговао њиме са својим комшијама. Фараони су га носили на свој пут у загробни живот, а њиме чак појили и своје несрећне раднике који су градили пирамиде. Грци су примајући цивилизацију од њих, научили технику прављења пива, а за њима и Стари Римљани, па Стари Германи, а онда и све остале европске земље.

Иако би ове чињенице биле довољне да се закључи да су само Бог и пиво одувек, заувек и во вјек и вјекова амин, Сумери и Вавилонци нису први. Године 1985. екипа из Националног музеја у Единбургу ископала је на једном од хебритских острва посуду од теракоте из неолита, у којој су се налазили трагови непознатих састојака. Анализом ових елемената дошло се до *е-јестие-саг* открића: пиво.

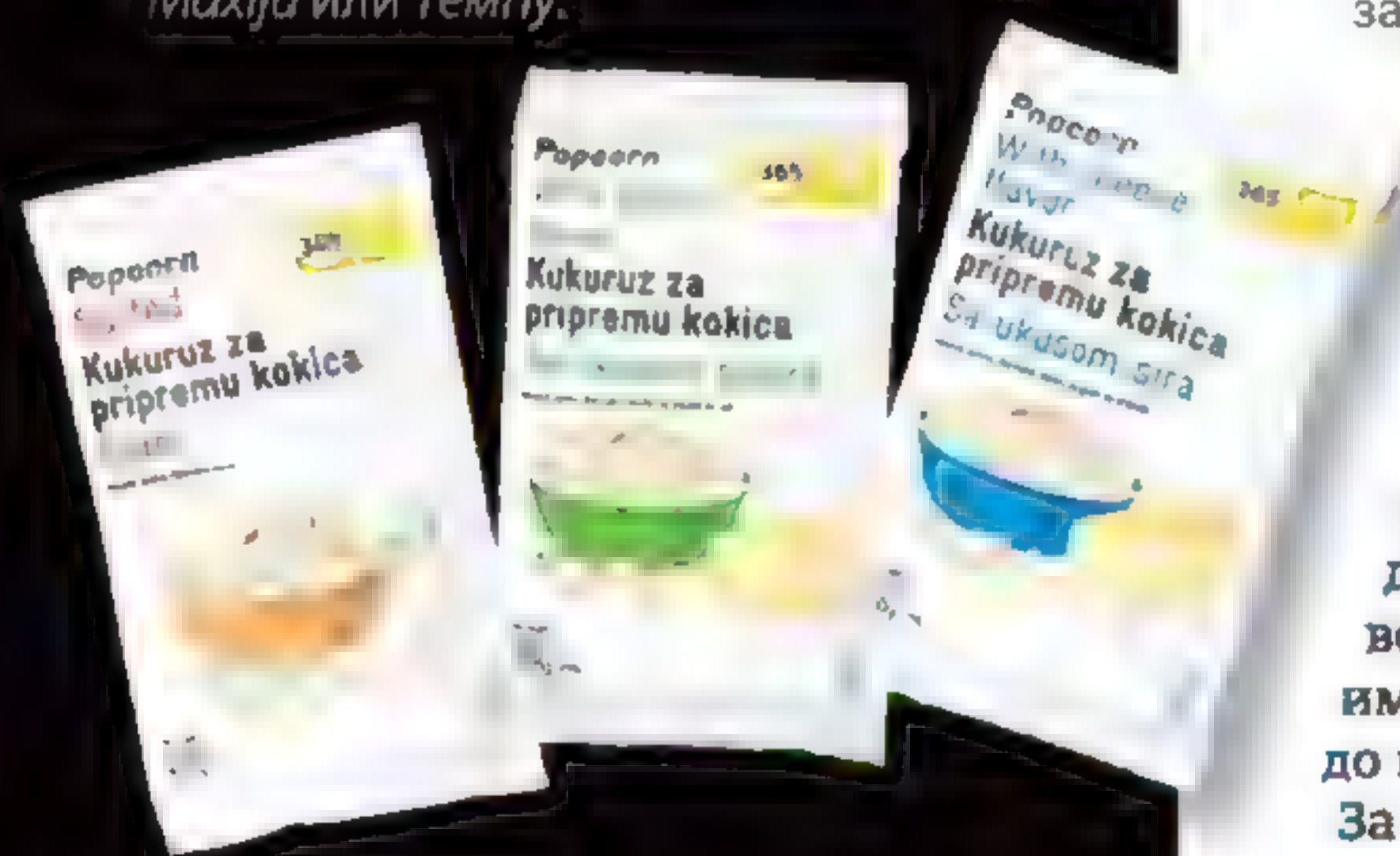
Из каменог доба.

Тада се правило до јечма, зоба, меда и папрати.

Произвођачи пива одувек су експериментисали са различитим састојцима. Обично је ту био шећер, али без нпр. хмеља, тако да је тај добијени производ био кисео. Због тога су додавали разне друге зачине и траве попут мирођије, пелина, шафрана. Колико је пиво било битно, говоре нам чињенице да су жене, становнице горепоменутог древног Вавилонца правиле и точиле пиво, а ако би га нека попила, била би спаљена. Пивари су у истом том Вавилону, уколико направе лоше пиво, били удављени у њему. Моји омиљени дивљаци Викинзи свакодневно су

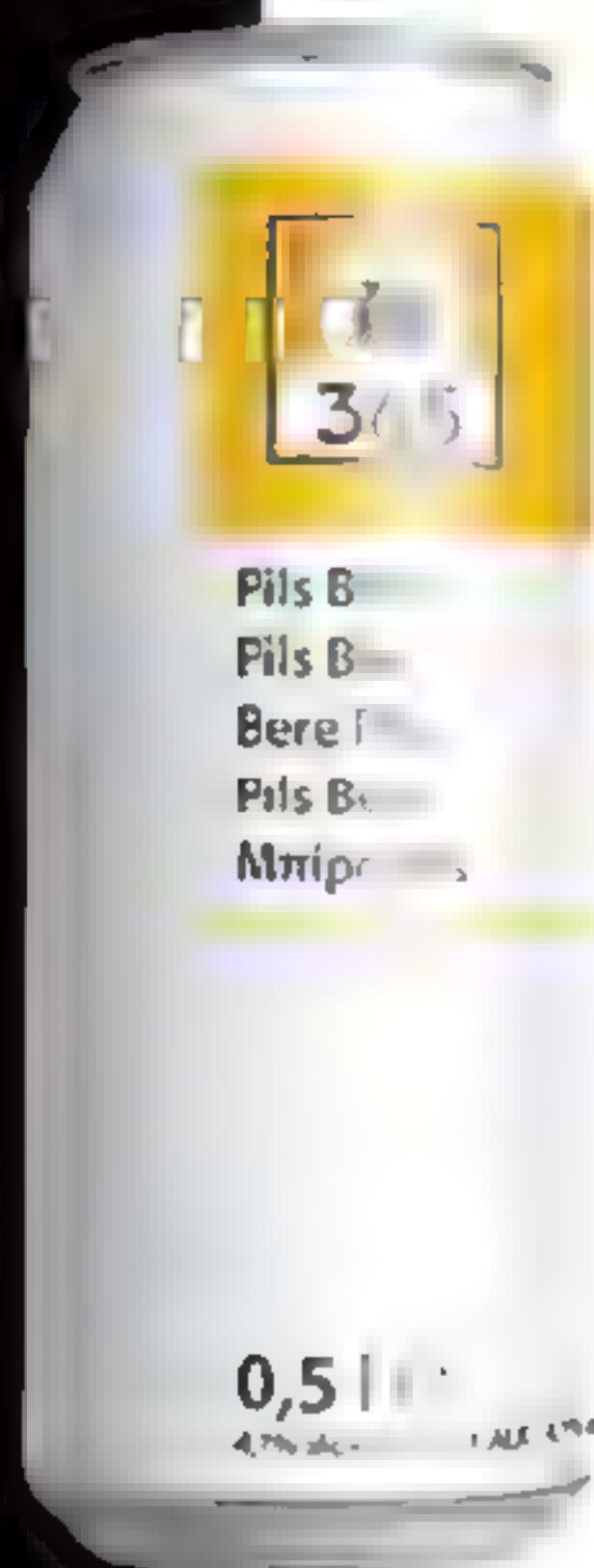
Не на празан стомак

Кокице за микроталасну приватног бренда 365 су добар избор за сваки дан. Једноставно се спремају (потребно је само ставити их у микроталасну на пет минута) и једноставно се комбинују јер иду уз све – уз занимљив филм или утакмицу, доброг друга или девојку, добра су ужина или грицкалица. Најважније је да осим одличног укуса, кокице за микроталасну 365 имају и одличну цену. Притом, могу се купити у сваком *Maxiju*, *Mini Maxiju* или *Темпу*.

Ништа није случајно

Постоји пиво за сваки дан у години – пиво приватне робне марке 365! Лименка светлог пива произведеног према белгијској рецептури може се купити искључиво у *Maxiju* и *Темпу* по непристојно повољној цени. Пиво 365 припада групи пилснера, а додавање хмеља даје му богату биљну арому. Једноставно дизајнирана лименка од 0,5 литара лако је уочљива због беле боје и јасно поручује да је њен садржај оно што је издваја из масе. Треба ли напомињати коинциденцију да дан има 24 сата, а картон пива – 24 лименке?

пили доста пива. Због тога се догађало да после веће количине крену у борбу без штитова, понекад и без одеће.

Постоји и чувено предање о Шекспировом оцу који је био официјелни пробач пива енглеске краљице. Кад би краљица кренула на неко путовање, није могла да свраћа баш у сваку крчму крај пута, већ само у оне проверене, а најважније је било да је проверено пиво. Шекспиров ћале је био задужен за то. Он је у акцију кретао у кожним панталонама, али не због моде, већ из техничких разлога. Наручио би две пинте пива и једну одмах просуо на клупицу. Онда би на њу сео и лагано испио другу пинту. Кад би је завршио, устао би с клупе и, ако

су се његове кожне панталоне залепиле за њу, то би значило да у пиву има шећера, који се пре хмеља користио као конзерванс, и да од њега гадно боли глава. Ту краљица богомаи не пије. Ако се панталоне не би залепиле, значило је да је *ale*, како се звала тадашња верзија пива, потпуно свеж и да императорка ту може да се запија до миле воље.

За нас који још нисмо краљеви ту је пиво да се тако осећамо. И понашамо. У крајњем случају, пошто је секс најраспрострањенија сиротињска забава, све пивопије које своју криглу не држе седећи на престолу обрадоваће статистика до које је дошао Кристијан Рудер, оснивач веб-сајта за упознавање парова *OK Cupid*: шездесет одсто мушкараца и жена који пију пиво нема ништа против секса већ на првом састанку. Тај сам.

У границама познатог свемира пиво је један од основних чинилаца опште хармоније. Оно је у савршеном складу са све-прожимајућом равнотежом универзума. Сва општа упутства за употребу душе и живота, од "љуби ближњег свог" до "немој да ти јебем матер", садржана су у пиву. Једина опасност

која прети овом савршеном складу јесте могућност да пива нестане. Из тога се природним путем рађа формула савршене кригле: најбоље је оно пиво ког има највише. А онда почиње научнофантастична метаморфоза наспрам које је Кафкин *Преображај*, у ком се Грегор Самса претворио у огромну буку, на нивоу мењања чарапа. Ово су њене фазе.

Прва фаза: ПАМЕТАН

Конзумент нагло постаје стручњак за све теме у познатом нам свемиру. Све зна и несебично жели да подели то знање с другима у кафани. У овој фази УВЕК је у праву, а саговорници НИСУ у праву. Разговор постане занимљив када сви укључени у дискусију БУДУ у праву.

Друга фаза: ДОБРО ИЗГЛЕДА

Почиње спознајом када пивопија схвати да је најзгоднији у целој кафани и да сви присутни маштају о њему. Мирне савести прилази сваком незнамцу учинивши му услугу да се упозна и поразговара с њим. Има на уму да је још *љамешан*, тако да с незнамцем и даље љубазно дели своје импресије и ставове на сваку тему зачету под овоземаљском капом небеском.

Трећа фаза: БОГАТ

Нагло постаје најбогатија особа на свету. Зове се тура за целу кафану, пошто тик иза хошка стоји његов паркиран блиндиран камин препуњен новцем. У овој фази се такође дотична особа клади са свима јер је и даље, наравно, *љамешан*, па је потпуно нормално да се добију све опкладе. Уопште није битно како се клади пошто је *бојаш*. Плаћаће пиће свима који му се додворавају јер је и даље *најлеиши* на свету.

Четврта фаза: ОТПОРАН НА МЕТКЕ

Сада се конзумент може побити било где, било када, било с ким, нарочито са дрзником с којим се претходно свађао или кладио. То је зато што се једноставно не може повредити. Не може му ништа песница у лице, флаша у главу, столица преко леђа. Такође, изазива присутне на борбу са новчаним улогом јер је ионако *љамешинији*, *бојашинији*, а и *леиши* него што ће присутни икада бити.

Пета фаза: НЕВИДЉИВ

Ово је без ублажавања најстрашнији ниво пивског пијанства. Сад човек може буквално да ради шта хоће пошто нико не може да га види. На пример игра на шанку искључиво да би импресионирао неколицину повлашћених који могу да га виде, пошто остали смртници то не могу. Такође је невидљив особи која се жели погући с њим. Може, пошто га из локала избаца келнер, опуштено ходати улицом међу аутомобилима и урлати из свег гласа јер невидљивост и то омогућава. Наравно, још је *љамешан*, па зна непогрешиво речи песме. Ни мурја му не може ништа пошто је невидљив.

И? Шта радите? Још читате? За крај могу само да вам цитирам Хомера Симпсона: "All right, brain. You don't like me and I don't like you, but let's just do this and I can get back to killing you with beer." ■

SVETLO PIVO

**UPRI
MUŠKI**

NEŽNE SHIBACIJE

На Малдивима је лепо, али лепо је и под тушем. Зато већина човечанства тамо иде сваки дан, а на Малдиве само понеко понекад. А још један одличан разлог да се стално иде под туш су и *Adidas* гелови за туширање. Прављени у више мирисних нота, они не садрже сапун, и самим тим не исушују кожу, дерматолошки су тестирани и погодни за честу употребу. И још имају 20 одсто ниже цене до краја септембра.

НЕЖНЕ ШИБАЦИЈЕ

Једна од најатрактивнијих кампања у овој години свакако је она коју је компанија *Авон* покренула у борби против насиља у породици, где су се на плакатима са насловом „Удари мене, а не жене“ нашли најпознатији српски фајтери међу којима су боксерски шампион Ненад Боровчанин и популарни физичко литерарни разбијач Милан Стронгмен Јовановић, који поручују да је снази, ударцима и физичком разрачунавању место искључиво у спортској арени. Заједнички циљ свих учесника је активно супротстављање агресивним облицима понашања и насиљу у породици, чије су жртве најчешће жене и деца. Током кампање, путем продаје посебно дизајнираних производа за храброст, биће прикупљена средства у оквиру *Авон фондације* која ће бити донирана у хуманитарне сврхе.

ВЛАЖНЕ УСНЕ У ЦЕПУ

Шта ради мушкарац кад има сјај за усне са спектакуларним визуелним ефектом? Пронађе идеалну жену, намаже јој усне и пољуби је. Барем. Због тога би сваки мушкарац наклоњен теорији да се срећа састоји из много ситних задовољстава увек у џепу требало да има сјај за усне новог мејкап бренда *Crazy Diamond – Milano*

у барем једној од седам нијанси, у колико се производи. Блештави сјај влажних женских усана је сасвим сигурно један од лајтмотива интимних мушких снова, а прави мајстори уживања у животу увек у рукаву крију неки специјални ефекат којим ће зачинити уобичајене животне ситуације. *Биџи сиреман, њо је све*, рекао је Шекспиров Хамлет, а *Cozmoprof* из локала 231 Тржно-пословног центра Бањица, овлашћени дистрибутер *Crazy Diamonda*, ту је да будете спремни за спектакуларни *Glowjob*

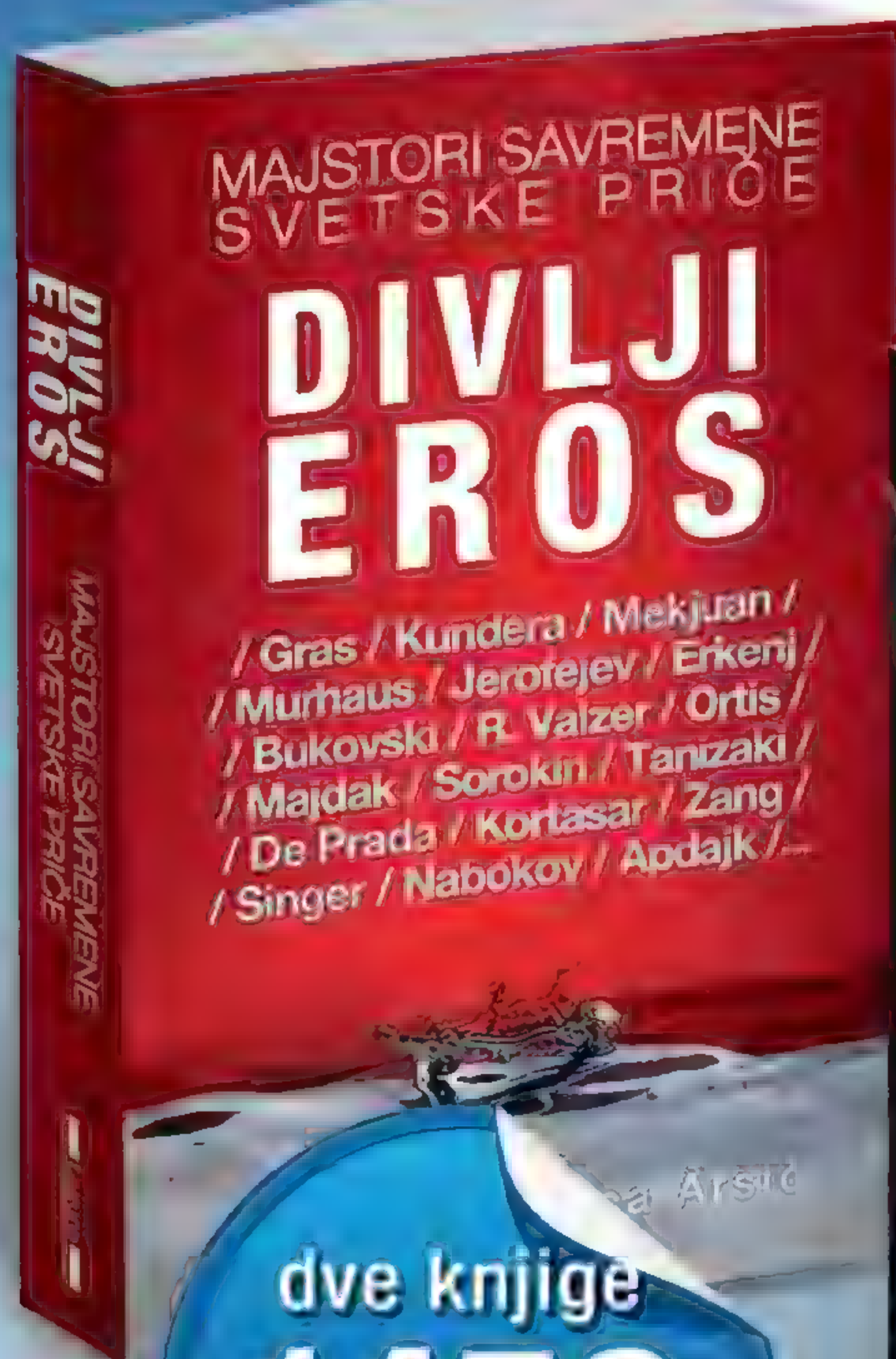

playboy@atticamedia.rs
Playboy, Козјачка 2, Београд

ПОТРЕБНО ЗА 3.350 САТИ ЖИВОТА

Ево неких чињеница: мушкарац током живота потроши око 3.350 сати на бријање око 8,4 метра браде која му за то време израсте, тако што између 6.000 и 25.000 длака дебљине од 0,09 до 0,23 mm расте на приближно 615 квадратних центиметара лица, и то 0,4 mm на дан. Звучи паклено. Али, зато су ту *Nivea* препарати за негу коже мушког лица. Јер, океј је имати мало грубље лице, али кад кожа почне да личи на кожу слона, није баш најпријатније. *NIVEA FOR MEN* лосион за после бријања кошта 577 динара, *NIVEA FOR MEN Q10* крема за лице је 905 динара, а *NIVEA FOR MEN Q10* ролер за подручје око очију 668 динара. Поклањамо вам два *NIVEA FOR MEN* пакета, па нам се јавите.

KUPITE I UŠTEDITITE 500 DINARA

dve knjige
1450
dinara

Za naslove na akciji ne važe ostali popusti.
Akcija važi samo u knjižarama Delfi i Laguninim klubovima čitalaca.

www.laguna.rs

Laguna

ДОМАЋИ ИЗ ЗЕЗАЊА

Друго вече јубиларног Београдског фестивала пива поред музичких наступа обележила је забава на VIP тераси штанда *Amstel Premium Pilsener*, коју је организовала компанија Уједињене српске пиваре – чланица *Heineken* групе. Они су на свом штанду, поред бројних посетилаца, угостили и Ивану Петерс, Бојану Ординачев, Славицу Ђуктераш, певачицу Мику Костић, као и Едина Шкорића и глумца Ивана Томића. Они су уз *Heineken*, *Amstel Premium Pilsener*, *PilsPlus* и *Зајечарско пиво* уживали на најатрактивнијој локацији овогодишњег *Beer Festa* с одличним погледом на главну бину. Ни специјални гост фестивала, светски PR стручњак професор Денис Вилкокс, није одолео врхунском пиву и уживању у наступима хрватског бенда *Хладно љиво*, македонског гитаристе Влатка Стефановског, Рамба Амадеуса и других извођача.

Гости су имали и прилику да на забаван начин подрже еколошку акцију *Heinekena*, убацујући празне лименке у обележене кутије, користећи наочаре које симулирају дејство алкохола. Уз ове наочаре, које симулирају начин на који посматрате околину, уколико су попили више него што је препоручено, љубитељи пива могли су се уверити колико је теже урадити чак и најједноставније радње.

УКУС МЕКСИКА

Скоро да је лакше одлучити се на сеоској свадби између црног и жутог сока, него одабрати пиво које ће савршено да легне на жедну душу у одређено доба дана. *Corona Extra* делује као идеалан избор у тим ситуацијама јер њен укус представља савршен баланс између тешких европских врста пива и лакших пива. Ово је најпродаваније пиво у Мексику, најпродаваније мексичко пиво у свету и пето најпродаваније од свих светских пива, а најукусније је кад се пије из флаше, расхлађено на температури од -1 до +5 степени Целзијуса.

ТЕЧНО БЛАГО ИСТРЕ

Путовање Истром има тежину озбиљне хедонистичко-историјске авантуре уколико ходочасник крене стазама компаније *Terra Divina*, заступника најбољих истарских вина. На том путу срешће прво Морена Короника, винара чији виногради подсећају на Провансу из најромантичнијих француских филмова. Морено је један од оних који су у винарство кренули стопама својих предака и умногоме допринео подизању квалитета чувене *Мал вазије истарске*. Његова теорија је да је за добро вино пресудан рад у винограду. Уколико жели да види потпуно другачијег, а једнако важног винара, путник ће наићи и на чувеног Ивицу Матошевића ког нису преци увели у овај посао, већ је њиме почео да се бави као хобијем. Тај хоби га је, ипак, одвео до великих пословних успеха: пошто је обећао себи да ће направити најбољу малвазију „у свом селу“, већ за две године добио је награду за најбоље хрватско вино 1999

РЕСТОРАН КОВАЧ

Једном Ковач - увек Ковач,
једном кафана - увек кафана!

Restoran Kovač
Bulevar Oslobođenja 221, Beograd
Rezervacije:
+381 11 2462 343, +381 63 415 215
www.kovacgroup.com
info@kovacgroup.com

РЕСТОРАН

ШАРАН

Duša Zemuna

Stari Zemunci imaju običaj da kažu:
Doći u Zemun, a ne svratiti u Šaran,
to je kao da niste ni bili u Zemunu.

Restoran Šaran
Kej Oslobođenja 53, Zemun
Rezervacije:
+381 11 2618 235, +381 69 2618 235
www.saran.co.rs
slashpro@sezampro.rs

ВЛАДИЦА ПЕРОВИЋ ЦИЦИ & СНЕЖАНА ЈОВИЧИЋ ЖОЗЕ

Фото:

МИКА КНЕЖЕВИЋ

ДВОСТРУКА ИГРУ

Септембар је био наодан за поклонице
женске лепоте па смо добили још две
опрежумске младе даље девојке које се
уопште нису стиделе да прикажу своја млада
тела само за наше очи.

На чувену хедонистичку реченицу *Make it double*, која се углавном врло дубоким гласом у поверењу изговара шанкеру, мало ко би очекивао да ће се пред њим наћи баш оволика количина ужитка. Владица Перовић, у друштву познатија као Цици, и Снежана Јовичић Жозе не само што су нам као на сребрном посљужавнику понудиле своја гола тела, већ су се током снимања толико занеле да је све око њих укључујући и чувеног фотографа Мику Кнежевића, полако почело да нестаје. Опијено су се и густиле и приуштиле нам магични плес лепоте и путености који се не заборавља. Неко би рекао да су ове две девојке професионални модели, али Владица је комерцијални директор у породичној шпедитерској фирми, а Снежана се још није толико професионалног ставила, мада има велике планове на том пољу.

ШМИНКА: Мина Абрамовић
ФРИЗУРА: Бурбиза Ивановић Ђука

Посебно хвала на уступљеној локацији
за снимање Клуб-ресторану *Villa Maska* у
Ранкеовој 7 у Београду

ВЛАДИЦА ПЕРОВИЋ ЦИПЦ & СНЕЖАНА ЈОВИЧИЋ ЖОЗЕ

ВЛАДИЦА ПЕРОВИЋ ЦИЦИ & СНЕЖАНА ЈОВИЧИЋ ЖОЗЕ

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ: Владица Перовић Цици
МЕСТО РОЂЕЊА: Београд **ДАТУМ РОЂЕЊА:** 30. 4. 1984.
ВИСИНА: 160 **ТЕЖИНА:** 42 **ГРУДИ:** 92 **СТРУК:** 59 **БОЈА ОЧИЈУ:** Смеђа **ЗАНИМАЊЕ:** Комерцијални директор
ХОБИ: Фотографија **ОБОЖАВА:** Шопинг с другарицама и изласке с друштвом **МУЗИКА:** Комерцијална **ФИЛМ:** Секретарица **КЊИГА:** Дневник једне нимфоманке, Валери Тасо **ПРЕДСТАВА:** Чикашке Јерверзије, ЈДП **ЦИТАТ:** Ухвати дан. **СПОРТ:** Не волим

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ: Снежана Јовичић Жозе
МЕСТО РОЂЕЊА: Смедерево **ДАТУМ РОЂЕЊА:** 5. 8. 1986.
ВИСИНА: 168 **ТЕЖИНА:** 48 **ГРУДИ:** 88 **СТРУК:** 62
БОЈА ОЧИЈУ: Плаво **ЗАНИМАЊЕ:** Моделинг **ХОБИ:** Писање **ОБОЖАВА:** Путовања, шопинг, читање, чоколаду, водопаде и море **МУЗИКА:** Све **ФИЛМ:** Првих **КЊИГА:** Пакао, Данте Алигјери **ПРЕДСТАВА:** / **ЦИТАТ:** Живи свој живот и пусти друге да живе **СПОРТ:** ватерполо

THE BUNNIES ARE BACK

PLAYBOY CLUB LONDON
NOW OPEN

1st Old Bond Street
London W1S 1BS
United Kingdom
T +44 (0)20 7594 1111

W www.playboyclublondon.com

Наставак са 35. стране Петог октобра ТВ Пинк је само на извесно време прекинуо програм, а када се на екрану појавио Драгољуб Ђуричић с бубњарима, било је јасно да је Митровић преживео. Поготово када се на овом каналу појавио Ненад Чанак у обради Синатриног евергрин бестселера *My Way*. Опозиција је постала власт, народњаци су оживели, а рок бендови су углавном остали тамо где су и били, па чак и у већој заветрини. Музичка сцена се поделила као Србија у време Милошевића. Осим бендова *Van Gogh*, *Рибља чорба* и *Кикија Лесендрића*, који је скоро па постао Неша Галија постпетооктобарске Србије, бендови који су учествовали у кампањи ДОС-а остали су по страни и без парчета победничког колача. Нови политички естаблишмент се од напада да је заборавио своје музичке саборце бранио чувеном речју „тржиште“. Дошло је и до парадокса. У политици никада није било више рокера. Некадашњи *Идоли* Шапер и Крстић били су део тима председника Тадића, Млађан Динкић, члан бенда *Харалампије* из осамдесетих, преживео је све владе, а Борко Стефановић из новосадског панк бенда *Генерација без будућности* постао је важан човек ДС-а који води преговоре о Косову. С друге стране, на српским телевизијама опстаје само једна емисија о домаћем рокенролу и ту и тамо неки политичар, попут Динкића, послужи се цитирањем Цанета *Партибрејкерс* на прес-конференцији. Некоме је успело да уђе у власт, попут Слађане Милошевић која је активно учествовала у кампањи ДОС-а. Њу је марта 2001. Влада Републике Србије поставила за координатора реформи у музичкој индустрији. Касније је прашину дигла вест да је Слађана добила од Коштунице владе националну пензију.

Како се патриотизам не сипа у трактор, тако се и бунтом не пуни маршал појачало. Од нечега се мора живети и плаћати *Инфосџан* па је поновни флерт власти и рокенрола постао неизбежан. Осим старих имена која наступају на ексјугословенском простору, рокере новац може *појрски* у политичким кампањама. Неко је у њих улазио добровољно, а поједини, попут хип-хоп звезде Марчела, жестоко су се бранили када су им песме без сагласности пуштане на митингу СНС-а. О учешћу рокера у кампањама прича менаџер с дугогодишњим искуством.

- Странке углавном зову оне бендове који су им помагали док нису дошли на власт, а ако приметите да кампања нема неки одјек, у помоћ се зову и неке друге звезде. Свима то одговара - и музичарима и политичарима. Осим новца, у кампањи се музичарима

отвара нови простор, а он значи градске тргове на новогодишњим прославама. Политичари добијају забаву за народ, мислећи да ће се то прелити и у гласачке кутије, мада мислим да се често не овајде од ових наступа. Можда чак добију привид услед пуних тргова на које је дошао народ ради бесплатне свирке, а не политичких говора. Иначе, саме цифре за које музичари учествују у кампањама су различите. Неки наступају и за 300 евра, а они највећи за 15.000 евра.

Па добро, и легендарни Џони Ротен, певач *Sex Pistols* чију је скаредну верзију енглеске химне *God Save the Queen* (*her fascist regime*) морала да преслуша и сама Краљица Мајка уз официјелну химну за свој дијамантски јубилеј, прихватајући тиме шамар упућен систему и дајући легитимитет бунту, снимио је под старе дане рекламу за путер од кикирикија.

Касно је за *хард-рок*, уморни су *Дилан* и *Пленџ*, убила их велика лова, певао је својевремено млади професор математике у средњој електротехничкој школи, Небојша Чонкић Чонта, фронтмен новосадског панк бенда *Пекињска џајка*. Многи би рекли да су његови стихови у Србији данас актуелнији него икад. Међутим, с обзиром на то да је кључна реч рокенрола одлучно не, није нимало необично што данашњи менаџери овог музичког правца одричу да се то заиста десило, да су рок иконе с вињака и вутре прешли на француска вина, кокаин и остриге. Иако би се рокенрол у својој основи могао дефинисати као крајње левичарска појава, пошто се увек борио за права и слободе *мало* човека, данас га његови дистрибутери, организатори концерата и покретачи дискографских кућа радије сматрају елитистичким покретом који није за плебс, већ само за одабране. Да ли је рокенрол еволуирао у класику или су рокери смислили супер оправдање за продају својих идеала?

Предраг Ивановић из концертне организације *Одличан хрчак*, која организује наступе готове целокупне српске рок сцене од *Darkwood duba* до *Дисциплине кичме* и осталих, не сматра да су рокери постали естаблишмент у Србији: „Домаћи рокенрол заиста нема никакве везе с нашим естаблишментом у којем се налазе спортисти, политичари и лажне поп-фолк звезде. Нисам баш нешто приметио да је било који рок музичар који држи до свог рада и интегритета учествовао у кампањама током последњих парламентарних и председничких избора.“ Ипак, чињеница је да се политичари само током кампања сете да постоји рок музика, мада Ивановић сматра да

је и то на нивоу статистичке грешке: “Нисам приметио да су се и сада присетили рок музичара. Неко веће и израженије учешће рок бендова у политичкој кампањи било је у време избора 2000. године. Иначе, о учешћу бендова у кампањама мислим да политичари морају да задовоље обичан плебс тако да не виде рок музику као битан део своје кампање и то је океј”.

Нема доброг десничара који у младости није био анархиста - кажу, а ми гледамо и не верујемо својим очима да нема политичке партије која није била рок група.

Једно од најприсутнијих музичких имена у кампањама је Бајага. Он је учествовао не само у политичким промоцијама, већ и у туристичким. Памти се његов хит *Монџенеиро* којим је Црна Гора рекламирала своју туристичку понуду. У последњој кампањи Бајага се појавио као музичка подршка ексградоначелнику Београда Драгану Ђиласу. Београдски менаџер који је радио на гостовању многих светских звезда у Србији о ангажману ове музичке звезде каже: “Бајага је у Ђиласовој кампањи наступио као симпатизер. Он има толико хитова и дугогодишњу каријеру да је заиста смешно помислити да се ради о неком кешању на политику и странку. Неко ко је велика звезда мора то и наплатити. Иначе, не видим проблем око учешћа музичара у кампањама. То је посао. И сценски радник што поставља бину и тон мајстори такође на тим наступима узимају новац. Имам већи проблем у стомаку с гутањем политичких говора оних који учествују у немужичком делу тих наступа.“ На опаску да у Београду политичке странке више преферирају рок музичаре од фолк звезда, иако су оне у овом тренутку популарније, овај менаџер каже: “Ваљда ти директори кампања не воле фолк па их не зову. С друге стране, има и оног да ти је некако лепше кад ти неко умивен дође и онда си ти некако умивенији уз њега и огребеш се о његову умивеност и културу”.

Свако се огребе за понешто. Противприродни блуд рокенрола и политике у Србији достиже размере концептуалне уметности. На пример, у којој би још држави некадашњи гувернер Народне банке и министар финансија могао да пише текстове за хеви-метал групу *Смртноносна шестџера*. Тестера се огребала за евентуални ангажман, бивши министар за хонорар и тантјеме, публика за перформанс на ивици Марине Абрамовић. И стварно, што би рекао Предраг Ивановић, то је океј. Сви су задовољни. Које хлеба, коме игара. Интереси покрећу цео свет, па што не би и те наизглед непослушне прсте на гитари?

Наставак са 53. стране Доста су изне-
нађени естетиком филма и развојем
радње. Девојкама је, видим, скроз не-
пријатно. На сваки кадар где видимо
распојасане средовечне Аустријанке са
све целулитом како се сладе причом
о „укусу чоколадне коже својих мла-
дих пастува“, оне цокћу, подврискују,
затварају очи, крију поглед, склањају
главе иза леђа својих дечака. Неће да
гледају - као да се на платну дешава
масакр у режији Фредија Кругера и Ха-
нибала Лектора заједно.

Сувишно је рећи да ме је то још више
забавило. Чег се толико плаше? Сад су
лепе, младе, затегнуте - да ли се плаше
како ће се претворити неумитно у то
брдо мяса?

А на платну, Тереза се све више осло-
бађа и распомамљује јер постаје све
више очајна схватајући да љубави не-
ма, а да не отвори новчаник. Најпре је
збуњује то што је новац увек за потребе
лечења неког члана породице - ника-
да бич бојс не траже паре одмах нити
се ценовник спомиње. Тереза дубоко
заглиби када схвати да цене нису фик-
сне и да се плаћање подразумева. И
тада почиње иживљавање у женском
очају. Знате, жене кад су много пијане
или очајне, једноставно нису призор
леп за гледање. Тешко је то сварити.
Но, пре него што постанемо сведоци
расног женског пијаног оргијања над
једним црним млађим пунолетником
мале ките око које је приде и машини-
ца јер она га добија као рођендански
поклон - присуствујемо јако поучној
ситуацији. То је дуга сцена у којој Тере-
за, још зелена у тој размени добара на
кенијски начин, долази у сиромашну
уцерицу од блата своје симпатије за
кога наивно верује да је њена изгубље-
на, а сад нађена љубав.

Средовечни мушкарци кад најме
проститутке или жене млађе од себе
ипак знају да су оне ту због сигурности
и новчане стабилности, не заносе се
много филмовима типа *Фонџана*. Зна-
ју да нису никаква инкарнација љуба-
ви свих прошлих живота - могу евен-
туално рационално да помисле како су
према старом добром Фројду замена
за - оца. Средовечне жене, међутим,
себе могу да убеди како се та обећа-
на половина бића крије баш у неком
Кенијцу заробљеном у „рају“. Оне ће
вам протумачити читав низ симбола и
знакова које су купиле и уочавале на
свом путу од пола века који их је до-
вео у земљу где је све „акуна матата“
(„нема проблема“ на локалном језику).
Оне ће вам рећи „мактуб“. Ако су доста
читале или учествовале у квизовима,
знаће и да је Лени Рифенштал у свом
средовечном добу отишла у племе нај-
лепших људи на свету - Масаи где је

нашла срећу, пре него што ће у дубокој
старости почети да рони и снима под-
водне светове, што даље од људи било
које расе.

И тако Тереза међу палмама седи на
прљавој постељини, пуши марихуа-
ну, пије палмино вино овасебљена - у
очима јој љубав, срећа, она пројектује
како су они пар чије је спајање запи-
сано у звездама. Он је граби за сису,
зашто и то не рећи, она се смеје, а
онда почиње да га учи како жели да
јој ухвати дојку. Прецизно, уз показну
вежбу, Тереза стрпљиво објашњава
тачно која јачина додира, из ког прав-
ца треба да иде рука, којом брзином и
интензитетом...

Тера га да понавља.

И понавља.

И понавља.

Па, поново...

Понављање је кева учења.

By the way, Тереза може да му буде
кева, напето, али може.

А на летњој позорници, тинејџерке
вриште - псују Терезу, гласно & не-
милосрдно. Неконтролисано урлају
- „Како је није срамота..“, па „пих“, па
„бљак“... Затечена сам јер смо сви за-
једно као гледаоци преживели једно
неуспешно карање - Тереза у акцији
с много млађим и неискуснијим бич
бојем. Зашто су се сад одједном младе
жене и девојке толико узнемириле?
Оне више нису постићене кадровима
дебљине и запуштених женских тела
- оне су сад љуте. Покушавам брзо да
нађем у чему је проблем? Схватам да
је кључ то што је то интимна сцена, ка-
дар траје дуго, он улази у ритам и ин-
тензитет који Терези прија - додирује
је по грудима онако како већина жена
воли. Да, истина је ретко која жена во-
ли да је грабе и штапају за груди - то
боли, поготово кад су груди природне,
а секс се дешава у стварном животу.
Зашто се ове младе жене стиде идеје
да мушкарцима понекад треба показати
пут сопственог задовољства? А како
ће онда научити? У једном моменту
тржиште порнографије је било препла-
вљено сценама у којој обавезно мушки
јунак плуње у длан па шљема вагину
јунакиње. То одмах да вам кажем - је-
дино је на филму ефикасно. Ниједна
жена не жели да јој шљепате узбуђени
клиторис. Зато се и лиже. Прецизна је
и осетљива то машина.

Но, да се вратимо у шуму, на летњу
позорницу, на платну - Тереза мирно
спава и некако је лепа онако дебела,
изгледа као Рубенсова хероина. Ка-
дрови се смењују - црно и бело тело
су испреплетани, вентилатор помера
мрежу за комарце. Све стоји. Само
цангризање тинејџерки не престаје.
Оне причају између себе како је језива

ова жена и како може то да ради, да
говори шта јој прија... Толико негоду-
ју да морамо да се изместимо, ја бих
остала, али Бориши и Џимију смета да
прате радњу филма.

Док устајемо, гледам лица млађарије
и схватам да су дечаци мирни и заин-
тересовани, нешто су научили.

Алелуја.

Мислим се девојке још вечерас, после
филма, док се будете 'ватали по клупа-
ма парка око позорнице, захваљиваће-
те Терези што ће вас дечаци додирива-
ти на начин од кога ће вам се завртети
у глави као никад до сад.

ФИНАЛНА СПОЗНАЈА Јуниори

И тако ја о свему овом причам својој
другарици С. Њена ћерка, коју знам од
кад је била беба, руча и слуша. Мала,
уписала факултет, лепа наша девојчи-
ца, мрљави док једе и буљи у телефон.

С. је гледала *Клий*. Зна да Мала има
дечка, зна да качи фотке на ФБ где се
љубе под водом, у песку, на тениском
терену, за доручком, ручком, вечером.
И док ужинају, и под ласерима, и под
светлом за читање. Има и у мраку са
камером као Парис Хилтон. Зелени
као у Ираку. Каже мени С.: „Све знам.
Све ми је јасно. Само да је не отерам,
хоћу да комуницирамо - хоћу да ми
прича ствари кад она жели.“

Капирам.

И тако ја блебећем и трудим се да
користим све те модерне изразе јер ја
пуштам музику њеним вршњацима,
ја имам рокенрол у ногама, ја сам ис-
тетовирана - ја сам еманација изрази
„cool“.

Мислим све док то причам и схватам
да ме једино С. слуша. Мала не хаје,
чак провалим у полукадру и једном је-
беном фрејму да Мала окреће очима...
Тако сам и ја кад су долазиле кевине
другарице - ролала очима као запосед-
нута у *Истеријачу ђавола*. Жешће су
ме смарале све те приче. Живот је био
преда мном, а Смиља ме је чекао иза
ћошка...

Све ја то знам, али ми би тешко да се
помирим да Малој нисам занимљива
и да је не занима поента како је важно
научити да покажеш или кажеш шта
ти прија.

Пошаљем јој исто вече *friend request*.
Not now - каже Мала.

Важи мила, рекох себи. Опуштено. До
првог љубавног бродолома или првог
теста за трудноћу. Ту сам. И cool сам.
Но сикирики. Овог лета сам спозна-
ла - *хакуна маџаџа*, све, али баш све у
своје време, *bebe*. ■

PLAYBOY ИНТЕРВЈУ

Наставак са 58. стране

такав, да ако га помазим, њега заболеле дупе, јер ради на вику и строгоћу. Слично је и са играчима, с тим што је много важно с њима разговарати да би им снимио карактер и нашао жицу. Некога мораш да охрабриш, другог да наљутиш, а трећег да малтеретираш на одређени начин да би га натерао да реагује и да свој максимум.

Тренерски посао највише личи на односе у породици. Од мојих петоро деце, свако има другачији карактер

PLAYBOY: Фино речено, имали сте врло изражен темперамент који нисте увек успевали да држите под контролом! Мислим да наш народ то боље дефинише: били сте пуштахија.

МИХАЈЛОВИЋ: Истина је. И у позитивном и у негативном смислу. Такав ми је карактер. Сигурно да ме године и искуство полако смирују, па верујем да бих направио много мање глупости него раније. А ово друго? Нисам баш толики дивљак!

PLAYBOY: Пљување вам је неко време и буквално била главна аргументација?

МИХАЈЛОВИЋ: Да ли знате колико су мене пута пљунули, ушинули, извређали, забили ми лакат и опсовали милу матер?!

PLAYBOY: Знам, али на Светском првенству у Француској, 1998. године, пљунули сте Јенса Јеремиса право у уста, али сте се држали тезе да се у спорту све дешава у афекту и патетичне чињенице да сте одрасли на партизанским филмовима, а он вас је превише подсећао на есесовца.

МИХАЈЛОВИЋ: То сам рекао у шали. Сећам се да ми се Јеремис у једном тренутку превише приближио и почео да ми урла на немачком. Шта мислите – да су они видели да сам га пљунуо у уста, да ме не би дисквалификовали? Али, нису! Нико ништа није приметио.

Овакве ситуације тешко разумеју људи који нису били у врхунском спорту. Тај адреналин који се деси на терену, нити се може схватити, а још мање описати. Тек кад одеш кући, схватиш да си погрешио. И тај исти Зидан који је свима важио за пример у финалу Светског првенства ударио је главом

Марка Матерација. Такве ствари у спорту не треба да се десе, али то не значи да је Зидан смрад од човека. Има много играча који су на терену били прљави, а у свакодневном животу понашали су се као деца.

PLAYBOY: Поносни сте не само на своју чувену пргавост, него и на то што сте се на терену служили свим средствима да бисте добили утакмицу?

МИХАЈЛОВИЋ: Све је зависило до ситуације, али нормално да нисам волео да изгубимо. Све што је дозвољено, али и оно што није, ако се не види, долази и обзир. Ако већ ниси бољи, онда бар буди намазанији да би дошао до задовољавајућег резултата.

PLAYBOY: Ви то себи одајете признање за такво понашање?! Мутуа сте официрали да је имао проблема с дрогом, за расистички испад са Вијером сте се правдали да га чак и црнци зову *black shit*, а излетело вам је и да бисте Игора Штимца могли да задавите голим рукама?

МИХАЈЛОВИЋ: Нисам то никада рекао! Муту је био мој играч у *Фјорентини*. А када се догодило то са *Челсијем*, признао сам да сам погрешио и да не треба он мени да се извињава, него ја њему. Наш однос не увек заснивао на узајамном поштовању.

Никад нисам био расиста, нити сам с обојенима имао проблема. У богатој фудбалској каријери играо сам с много црних фудбалера, али никада ни са једним од њих нисам дошао у сукоб. Е, сад, на тој спорној утакмици је Вијера прво мени добацио да сам српско говно, на шта сам му ја узвратио да је он *nero di merda*, што у преводу значи људски измет. Притом, поента и увреда нису биле у придеву црно, већ у именици. Уосталом, само сам му узвратио на провокацију. Испало је да сам ја расиста, јер сам га назвао црнцом, а он није, иако ме је прозвао српским говном. Било како било, тај исти Вијера је супер тип који је чак дошао у Нови Сад на моју опрштајну утакмицу.

PLAYBOY: У Италији сте били незгодни и ван терена. Њихов, иначе пословично скандалозан ТВ формат скривене камере с вама у главној улози никада није емитован, јер сте се стравично потукли на снимању.

МИХАЈЛОВИЋ: Та епизода није емитована, јер је баш тог дана умро папа. По сценарију, све се дешавало на Сардинији, где ме је, у договору с мојом женом Аријаном, довукао пријатељ, иначе менаџер на тој телевизији. Преговарали смо о снимању спота за доњи веш који ћу ја као да рекламирам. Ускоро ми је постало јасно да ми

смештају нешто друго. Одједном се појавио неки мафијаш и понудио ми да продам следећу утакмицу тако што ћу инсценирати пенал или дати аутогол. Наравно да нисам пристао. Иако су поред тог зализаног кретена седеле оне његове намргођене коњине у црним оделима, ипак су га упозорили да се пази и да се не опушта, јер када ја полудим, нисам баш сав свој. После сат и по преганања, тип је дохватио пун тањир шпaгeтa и изручио ми их у крило. Скочио сам да га ударим, а он је брже-боље подигао ногу да видим шта пише на њону: *scherzi a parte* (шалу на страну). Онако бесан, нисам то ни приметио, већ сам наставио да га бијем. Било је баш зајебано. Једва су ме зауставили и смирили.

PLAYBOY: Заслужили сте статус Луцифера, јер сте чак и у ономе у чему сте и званично најбољи на свету, а то је гол из слободног ударца, почели да правите легалне прекршаје: пошто сте неколицини играча из живог зида поломиле ребра, они су на сваки начин гледали да вам се склањају с пута.

МИХАЈЛОВИЋ: То није био мој, већ њихов проблем. Мада нисам приметио да су ме се баш много плашили. Јесте да сам можда неком сломио ребра или пробио плућну марамицу, али кад год сам погодио у живи зид, готово увек сам дао и гол. Ретко би лопта одлетела преко стативе.

PLAYBOY: Прославили сте се и фауловима које судија није могао да свира, јер сте их изводили тако да се то није примећивало голим оком?

Ноге никада нисам бријао, то је за мој мачо укус ипак сувише женскасто

МИХАЈЛОВИЋ: Правио сам врло мало фаулова. Као везни играч, нисам био од оних који су по сваку цену ишли да туку. Уздао сам се у интелигенцију. Нисам имао неку нарочиту потребу да се шибам, можда би ми се, ту и тамо, омакао неки клизећи старт, али углавном сам се трудио да лопту отмам на фињака.

PLAYBOY: У фудбалску легенду је ушла утакмица на којој сте постигли толико убитачан гол да је личио на ракетни пројектил: нису га видели ни играчи,

ни публика, ни голман, а по свему су дећи, ни ви?

МИХАЈЛОВИЋ: Ја сам га видео сигурно, али голман није ни случајно! Тад

Па, ја јесам кулов, сељачко дете из Борова. Што би рекао Жак Превер: све велике ствари долазе из провинције. Тако сам и ја кренуо

сам био првотимац *Лација*, а играли смо против *Виченце*. Путања те лопте је стварно била чудна. Шутнуо сам слободан ударац, а лопта је полетела толико високо да је голман био убеђен да је завршила иза гола и пошао је да је тражи. Будући да су губили, већ су почели да се радују, убеђени да сам промашио. Тек када нигде није могао да је нађе, голман се опасуљио да је лопта одавно у мрежи његовог гола.

PLAYBOY: Чињеница је да сте лопту могли да шутнете како и где год желите, али ме брине да ли вам је од тога зујало у глави?

МИХАЈЛОВИЋ: Чим шутнем лопту, одмах знам је ли гол или није, а ретко кад се деси да није. Власник сам три рекорда: играч који је дао највише голова из слободних удараца откад се фудбал игра у Италији (тучем и Марадону и Платинија), једини фудбалер који је на једној утакмици дао три гола из три слободна удараца и, на крају, играч који је дао највише голова из слободних удараца у току једног првенства.

PLAYBOY: Стварно вас је тешко пратити. Вероватно зато што сте прилично рано кренули с том праксом: једном сте као клинац лоптом мајку погодили у главу. Кад се освестила, пребила вас је као вола у купусу.

МИХАЈЛОВИЋ: Већ сам заборавио како се то десило. Стицајем околности, рођен сам у Вуковару, јер у Борову Селу, где су моји живели и где сам одрастао, тада није било болнице. Лопту сам пикао од јутра до мрака, бесомучно ударајући у капију од гараже на породичној кући. Како погодим импровизовани го, капија одзвони, а кад промашим, лопта звекне у зид. Отац је свака два месеца морао да мења

гвоздена врата на гаражи јер су била скроз демолирана.

Био сам одличан ђак. Од првог разреда основне, па до краја средње обућарске. У мом крају ниси могао много да бираш: могао си да постанеш обућар, гумар или машински техничар.

Лепо сам писао и чак једном освојио и прву награду за литерарни састав. У Борову су једном недељно излазиле и локалне новине. Кад су из редакције дошли у мој разред да нас питају шта ће ко да буде кад порасте, као из топа сам одговорио: „Професионални фудбалер!“ Ни данас не знам одакле ми то. Био сам најмањи у разреду, све док се једне зиме нисам извукао захваљујући кошарци.

Моја мајка Викторија је радила у Индустрији обуће *Борово*, а отац Богдан је био шофер тешких камиона. Типичан раднички миље. Као и сви из такве средине, имао сам један пар патика. Сећам се како сам од друга који је тренирао рагби позајмио копачке са седам крампона и одсекао предњи да бих могао у њима да играм фудбал за младу репрезентацију Хрватске.

Не знам зашто, али нисам хтео да идем у *Динамо*. Били смо на неким припремама у Загребу када су ми показали BMW 316. Не можете да замислите ту ситуацију: имам седамнаест година, а они ми испред носа машу некаквим уговором и кључевима од те машине. Треба само да седнем и у одвезем га у Борово. Ускоро само отишли на омладински турнир у Немачкој, освојили прво место, а ја сам проглашен за најбољег играча. После још једне успешне пријатељске утакмице на Сардинији, тадашњи тренер *Динамо*, Ђиро Блажевић понудио ми је стипендију, с тим да ме чека професионални уговор ако тако наставим да играм и када се – ошишам. Отишао сам у хотел, спаковао ствари, сео у први воз и вратио се кући. То ме је коштало освајања Светског првенства у Чилеу са младом репрезентацијом.

PLAYBOY: Ко је први бацио озбиљну кинту на вас?

МИХАЈЛОВИЋ: У игри су били *Хајдук* и *Ријека*. Додуше, преговарао сам и са *Војводином*, преко њиховог спортског директора Мише Косановића који је често долазио у Борово да ме гледа и кога сам доживљавао као другог оца. Дао сам му реч, а када су се појавили представници *Ријеке* и донели сто хиљада марака у торби, морао сам да их одбијем. Потписао сам четворогодишњи уговор са *Војводином* за пет хиљада марака по сезони.

Није лова најважнија ствар на свету, иако може да ти омогући леп живот. И

док сам играо фудбал и после када сам постао тренер, нисам гледао где ћу да узмем више пара, него где ћу највише да напредујем.

У почетку сам готово сваког дана ишао кући, па једном недељно и на крају једном месечно. Моји су наставили да живе у Борову. До почетка рата, сваког пута бих попио пиће у кафићу свог школског друга. Када сам ваљда последњи пут свратио да га поздравим, одговорио ми је преко *оне сивари*. Ипак сам га питао у чему је проблем. Већ је почела да се осећа мржња између Срба и Хрвата. Сви су знали да сам дете из мешовитог брака: мајке Хрватице и оца Србина из Босне, а крштен сам као православца.

PLAYBOY: Свашта се спекулисало у вези с вашим пријатељством са Жељком Ражнатовићем који је тамо био на борбеним положајима као вођа паравојних јединица. И сами сте били прилично контрадикторни: некада сте признавали да је помогао вашој породици да побегне, а други пут бисте га се скоро одрекли.

МИХАЈЛОВИЋ: Нисам рекао ни једну, ни другу ствар. Аркан није помогао да се моја породица евакуише. Једног дана им је у кућу бануо мој друг, Хрват који ми је пре рата био као брат, и рекао да треба да оду. Пошто га нису схватили озбиљно, појавио се и сутрадан и из пиштоља почео да пуца у моје слике. Тек онда им је постало јасно да покушава да их упозори. Ухватили

Вијера је мени добацио да сам српско говно, ја сам узвратио: него di merda, у преводу људски измет. Увреда није била у придеву црно, већ у именици, а ја сам исплао расиста

су последњи воз и стигли код мене у Београд. Он је после тога до темеља срушио нашу кућу, јер је морао да се докаже као велики Хрват. Том приликом ми је поручио да се, за разлику од родитеља, кућа може поново направити. Практично их је спасао.

Жељко Ражнатовић је спасао мог ујака, рођеног мајчиног брата, када су га

PLAYBOY ИНТЕРВЈУ

његови *Шир*ови ухватили. Сва срећа па је код себе имао мој број телефона. Чим сам потврдио да ми је ујак, одмах су га пустили. Провео је месец дана код мојих у Београду и вратио се у Хрватску.

Аркана сам знао одавно. Повремено смо се виђали. Када је погинуо, дао сам му читуљу у новинама.

PLAYBOY: Како сте направили свој први милион?

Јесте да сам можда неком сломио ребра или пробио плућну марамицу, али кад год сам погодио у живи зид, готово увек сам дао и гол

МИХАЈЛОВИЋ: Није ми било свеједно где ћу да наставим да играм фудбал. *Звездаш* сам од малих ногу, али се у једном моменту *Паршизан* први сетио да поприча са мном. Иако са шеснаест година нисам успео да прођем у *Звезду*, и даље сам тврдоглаво чекао шансу у том, за мене, култном клубу. Исплатило се. После четири године су за мене дали милион марака.

Ко су тада били моји идоли? Милош Шестић с којим сам и играо у *Војводини* и, разуме се, Дуле Савић и Филиповић чије сам утакмице гледао још као клинац.

PLAYBOY: Гол који сте дали *Бајерну* два минута пре краја увео је *Звезду* у финале Купа шампиона. И даље се држите тврдње да вам је то највећи успех у каријери?

МИХАЈЛОВИЋ: То је био аутогол! Тачно је да сам дао први гол против *Бајерна* када само повели са 1:0, али тај други, одлучујући не сматрам својом заслугом. То је био центаршут, голман се није снашао, направио је глупост и лопта је, на његов ужас, завршила у мрежи. Онај први признајем као свој највећи успех и доказ да нису цабе дали милион марака.

PLAYBOY: Стварно сте германски играч, а славонска душа. Цитирам: "Најважније је да одемо у тај Бари, изгинемо на терену и донесемо пехар на *Маракану*!"

МИХАЈЛОВИЋ: Ми у том тренутку нисмо ни били свесни шта нам се десило.

Деловало нам је готово нормално, ваљда зато што смо били млади и жељни свега. Тек касније смо схватили сву непоновљивост тог успеха. Лепо нам је Владимир Цветковић говорио да је *Црвена звезда* један од најорганизованијих клубова не само у Европи, него и у свету. Он и Џајић су, уз играче, најзаслужнији за тај величанствени историјски тријумф.

PLAYBOY: У то време сте изгледали прилично куловски са дугом коврцавом косом и шареним *Versace* кошуљама. Када сте решили да се ошишате?

МИХАЈЛОВИЋ: Зашто?! Па, ја јесам кулов, сељачко дете из Борова. Што би рекао Жак Превер: све велике ствари долазе из провинције. Тако сам и ја кренуо. Ошишао сам се после прве године играња у *Роми*. Научио сам и језик, манире, али све полако.

PLAYBOY: Остало је класика: чувени дефанзивац и извођач слободних удараца у дресу *Роме*, *Самдорије*, *Лација* и *Интера*. Свуда сте били фаца. Када је 1999. почело бомбардовање Србије, Дејан Станковић и ви сте играли са црним флором, а остали играчи су носили мајице с паролем: "Мир, а не рат".

МИХАЈЛОВИЋ: То су они направили због нас двојице. Италијани су увек били коректни према нама, али су под НАТО морали да раде оно што им кажу Американци. Те бомбе су ме нарочито болеле, јер су долазиле из земље у којој ја играм. Нон-стоп сам гледао CNN да видим када полећу авиони из Удина, да бих јавио својима да беже у склониште, јер отац тврдоглаво није хтео да по други пут бежи од рата. Успео сам да стигнем и до тадашњег италијанског премијера Масима д'Алемеа и покушам да му кажем да бомбе нису начин да се неке ствари решавају.

PLAYBOY: Политика вам баш и не иде од руке. Нисте се снашли ни када се потписивали приступницу за СПС, па сте морали да сте вадите како сте мислили да дајете аутограм?!

МИХАЈЛОВИЋ: И не треба да ми иде! Што се СПС-а тиче, отишли смо у неку школу да потписујемо аутограме и делимо бесплатне карте за предстојећу утакмицу репрезентације. Сви смо били у дресовима националног тима, а да ствар буде званичнија, појавио се и тадашњи министар спорта, Велизар Ђерић. У то време требало је да ми као заслужном спортисти уруче и дипломатски пасош. Углавном, преда мном се нашла гомила папира који ми је лично министар дао да потпишем. У почетку сам контролисао шта радим и обраћао пажњу на садржај, а онда ми је досадило, па сам наставио и не

проверавајући, нити сумњајући да ту има нечега више од аутограма и потребних докумената за пасош. Тако ми је министар лепо подметнуо приступницу за СПС. Када сам у полувремену утакмице отишао да се истуширам и погледам у телефон, видео сам тридесет пропуштених позива из Италије. Одмах сам окренуо свог пријатеља а тамошњег новинара и питао шта се дешава. Рекао ми је да сам постао члан Социјалистичке партије Србије. Убеђивао сам га да нисам, али ми је објаснио да је то изашло у свим новинама. Никако нисам успео да добијем тог Ђерића, па сам сутрадан послао деманти преко Фудбалског савеза. На крају сам, захваљујући Драгану Хаци Антићу, дошао до Слободана Милошевића који ми је обећао да ће то да среди.

PLAYBOY: Први пут чујем да је Слоба некеме средио да не буде члан СПС-а?

МИХАЈЛОВИЋ: Ето, видите. Прво само разговарали телефоном, а онда сам га видео и уживо. Донео сам му свој дрес за који се после причало да је једини који чува. У сваком случају, рекао сам да нећу играти за репрезентацију ако се та ствар не реши. Испао је врло коректан.

...Иначе, не познајем много политичара. Ивицу Дачића знам одраније, када је долазио на *Звездине* утакмице, Тадића, такође. Недавно ме је ина-

Скочио сам да ударим типа, он је подигао ногу да видим да на њоку пише *scherci a parte* (шалу на страну), а ја то нисам ни приметио, већ сам наставио да бијем. Било је баш зајебано

угурацији Толе Караџић представио председнику Николићу. Једино Зорана Ђинђића никад нисам срео.

PLAYBOY: Како то да је ваш опроштај од фудбала био већи од Марадониног?

МИХАЈЛОВИЋ: Опроштајну утакмицу направио саму Новом Саду, не само зато што сам почасни грађанин, него јер сам тамо почео каријеру. Хтео сам да затворим професионални и животни круг. А могао сам да је уприличим

и на Маракани пред 80.000 људи. Дошло је преко педесет играча из Европе и света. Тек кад то видиш, схватиш колико си цењен, не само као фудбалер, него пре свега као човек.

PLAYBOY: Тренерску каријеру сте почели као помоћник смиреног и стидљивог Роберта Манчинија који је данас велика зверка у Манчестер Ситију.

МИХАЈЛОВИЋ: Он је заиста много учинио за моју фудбалску и тренерску каријеру. Сада смо практично к'о браћа. Заједно летујемо и зимујемо. Упознали смо преко Владимира Југовића кога сам често посећивао док је с Манчинијем играо у Самгорију.

PLAYBOY: Једном сте рекли да је фудбал популаран, јер има проста правила која сви разумеју. Да ли то важи и за секс?

МИХАЈЛОВИЋ: Фудбал је најпопуларнија ствар на свету, али не због правила. Она понекад могу бити и компликована. На који то други спорт дође сто хиљада људи? Можда се може мерити само са Формулом 1 или америчким рагбијем.

PLAYBOY: Јесте ли приметили да фудбалерима за освајање расположивих старлета више није довољно само брдо пара? Многи се избраницама својих новчаника препоручују и одговарајућим фотографијама испод туша...

МИХАЈЛОВИЋ: Ко се то фотографише испод туша?! Ја то нисам никад радио. Знам сам да ако ти је лепо с неком особом, онда те боли дупе зашто је она с тобом. Да ли зато што си згодан, популаран, фудбалер или имаш лову. Небитно. Нормално је да девојке кидишу на такве прилике. Како овде, тако и у свету. Можда је то данас уочљивије јер је већа криза. Ја сам да се све ради у своје време, што би се рекло.

PLAYBOY: Срећно сте ожењени Италијанком Аријаном, бившом водитељком канала Rai Uno. Кружи фазон да је, када вас је видела, пала, не на своје, него на ваше дупе?

МИХАЈЛОВИЋ: Није она мене гледала на терену. Срели смо се у ресторану. Не знам шта ви жене гледате, али ја сам одмах пао на њу! Забављали смо се годину и по дана, а у браку смо шеснаест.

PLAYBOY: Од првог дана сте показали чврсту руку, иако тврдите да је она прави газда у кући?

МИХАЈЛОВИЋ: Нормално. Нема разлога да она иде на посао. Нека лепо пази нашу децу. За мене је то нормално. У том смислу сам врло патријархално васпитан.

PLAYBOY: Аријана је прешла и преко ваше младалачке авантуре и инсистирала да се зближите са ванбрачним сином?

МИХАЈЛОВИЋ: Тачно. У питању је била глупост коју свако може да направи. Сина сам одмах признао, дао сам му своје презиме и издржавам и њега и његову мајку осамнаест година.

PLAYBOY: Да ли је и ваша хомофобија извучена из контекста неког измишљеног разговора?

МИХАЈЛОВИЋ: Стварно немам ништа против гејева. Чак су и многи моји пријатељи хомосексуалци. Не гледам људе на тај начин. Ако је као особа ок, по својој сексуалној оријентацији може да буде шта год хоће.

PLAYBOY: Јесте ли као фудбалер редовно депилирали интимну зону, мада млади Италијани то одавно раде по целом телу?

МИХАЈЛОВИЋ: Откуд ви знате за то правило?! Све зависи од годишњег доба. Ноге никада нисам бријао, то је за мој мачо укус ипак сувише женскасто.

PLAYBOY: Како Аријана, која се ипак заљубила у страсног дивљака, сада подноси уљудног филозофа и јединог фудбалера који је прочитао целог Андрића?

МИХАЈЛОВИЋ: Не знам да ли сам једини, али сам га прочитао још у основној и средњој школи. ■

Nova snaga za aktivan dan

EUNOVA® Multi-vital AktivComplex

Potpomaže:

- Prirodnu snagu i vitalnost
- Mentalnu aktivnost
- Energetski metabolizam

EUNOVA® Multi-vital AktivComplex je dodatak ishrani i pogodan je za celu porodicu, kao i za decu od 12 godina. Ne sadrži gluten i laktozu.

dodatak ishrani nije zamena za pravilnu ishranu

svako dobro **Hemofarm**
član STADA grupe

МАЛИ, АЛИ ЛУД

Нова Мерцедесова А класа је дизајном, комфором, снагом и осталим перформансама толико убедљиво превазишла своје претходнике, да у тој категорији тешко може да се нађе возило које би могло да јој изађе на црту

Пише: Небојша Пријић

Кажу људи, не ваљају путеви у Србији, а нови мерцедес А класе већ својим дизајном толико обећава, да мора негде да се проба. Иако неупоредиво мања, Словенија има више километара савршених путева као створених за вожњу у стилу *ias do gaske* него Србија. У шумама, планинама и кривинама Словеније овај мали ауто ће се доказати или испасти из игре. Иначе, стару Мерцедесову А класу није баш пратио глас аутомобила за агресивну вожњу, тако да нас је овај аутомобил, који са својим претходником заправо дели само ознаку, озбиљно изненадио. Нова А класа штутгартске трокраке звезде редефинисала је приступ и дизајн израде већ постојећег серијског модела. Направљен је визуелни и технички искорак јер је очигледно да се модел окреће млађој популацији, па тако трећа генерација доноси изражајне линије и силуету која одаје много више спортских особина од претходног модела. Доста луксуза у малом паковању пренетих из виших класа оставља утисак вожње већег и озбиљнијег аутомобила, али ипак довољно окретног, идеалног за град и

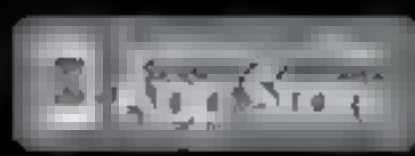
путовања. Добро искоришћење унутрашњег простора дозвољава да се четири одрасла човека комотно сместе, а када је нужно, и пети може да се упакује. Мерцедес константно побољшава основни пакет опреме, тако да сада већ у основном моделу постоји читав низ ставки које су некада биле на листи доплатних, а конкуренција ће добро морати да се потруди да испрати стандарде који овај аутомобил поставља. То иде у прилог купцима који ће бити у прилици да бирају између три линије опреме и стајлинга попут *AMG Sport*, *Style* и *Urban* верзије. Такође, могуће је комбиновати четвороцилиндричне бензинске турбопуњиве моторе од 1,6 и 2,0 литара или дизел варијанте од 1,5 1,8 или 2,2 литра, а права посластица је модел А 45 AMG, верзија која ће са бензинским мотором од два литра развијати читавих 354 KS. Пошто је у својој категорији дебело испредњачио по дизајну, комфору и перформансама, мерцедес А је на путу да поново врати у оптицај древну опаску наших очева како се аутомобили на планети деле на немачке и остале, а немачки на мерцедес и остале.

SPORT U RUKAMA

Na najpopularnijem sportskom portalu u Srbiji, sportal.rs, možete naći najnovije informacije o sportu u Srbiji. Na portalu sportal.rs možete naći sve što vam treba o sportu u Srbiji.

24 сата елеганције

Након изузетног успеха прошлогodiшње манифестације 24 сата елеганције - *Concours d'Elegance & Luxury салон 2011*. Београд ће имати прилику да угости друго издање овог гламурозног догађаја који ће трајати од 7. до 9. септембра на неколико локација.

Овогодишње окупљање почиње у петак, 7. септембра, на Белом двору отварањем изложбе историјских одела чувене напуљске куће елеганције *Rubinacci*, под патронатом принца Петра Карађорђевића и уз подршку *G. H. Mumm Champagne*. Биће најављена и књига посвећена аутомобилима краљевске породице Карађорђевић Мирослава Милутиновића. Након отварања следи коктел и дегустација вина *Tenuta Argentera*.

Субота, 8. септембар, од 10.00 часова биће у светлу јединственог *Grand Tour Historique*, дефилеа најлепших класичних аутомобила из целе југоисточне Европе по стази око Калемегдана којом се возила фамозна трка *Формуле 1* давне 1939. године. Биће представљен и документарни филм *Заборављени Grand Prix* у режији Братислава Петковића у простору *Централ Парк клуба*, уз изложбу радова студената дизајна Факултета примењене уметности.

Наставак дана је посвећен *Concours d'Elegance 2012*, изложби најлепших модела класичних олдтајмера Југоисточне Европе испред *Grand Casino Београд*.

Од 15.00 сати, гости ће имати прилику да учествују у јединственом

Онај кога занимају уникатна одела, ципеле и кравате, олдтајмери и добро вино не би смео да пропусти ову манифестацију

Салону елеганције – конференцији и изложби луксузних предмета током којег ће низ панелиста из индустрије луксуза представити врхунске брендове у конференцијском делу *Grand Casina Београд*.

Предавачи на конференцији су Лука Рубиначи из престижне куће стила *Mariano Rubinacci*, Ђанлука Бокаче из *Vocache & Salvucci*, који креирају ципеле по мери, Ђани Черути, творац уникатних кравата *Passaggio* шивених по мери, Ђанлука Миљароти, режисер *O'mast* филма о напуљским кројачима, као и Стефано Бернабеи, представник врхунских тосканских винара *Tenuta Argentera Bolgheri*.

У току поподнева, на платоу испред *Grand Casina* биће отворена изложба *Majstorski дизајна аутомобила*, где ће се представити Саша Лакић, дизајнер супераутомобила *Venturi* из Француске.

Најгламурознији догађај вечери је модна ревија најновије дамске колекције за зиму 2013. светских дизајнера по избору мултибренд бутика *Distante*, уз скупocene комаде накита *Israel Diamond Center* и презентацију врхунских мушких одела куће *Rubinacci* из Напуља.

У наставку вечери следи проглашење победника и избор за најлепши аутомобил београдског *Concours d'Elegance 2012*.

Масерати А6 1500, шасија #079, конструисан је 1949, а на чувеној трци Хиљаду миља учествовао је 1952. године

Ne propustite

Novi kviz
originalni format

SLAZA
AKO
SMILES

Od 4. septembra

Branka Nevistić

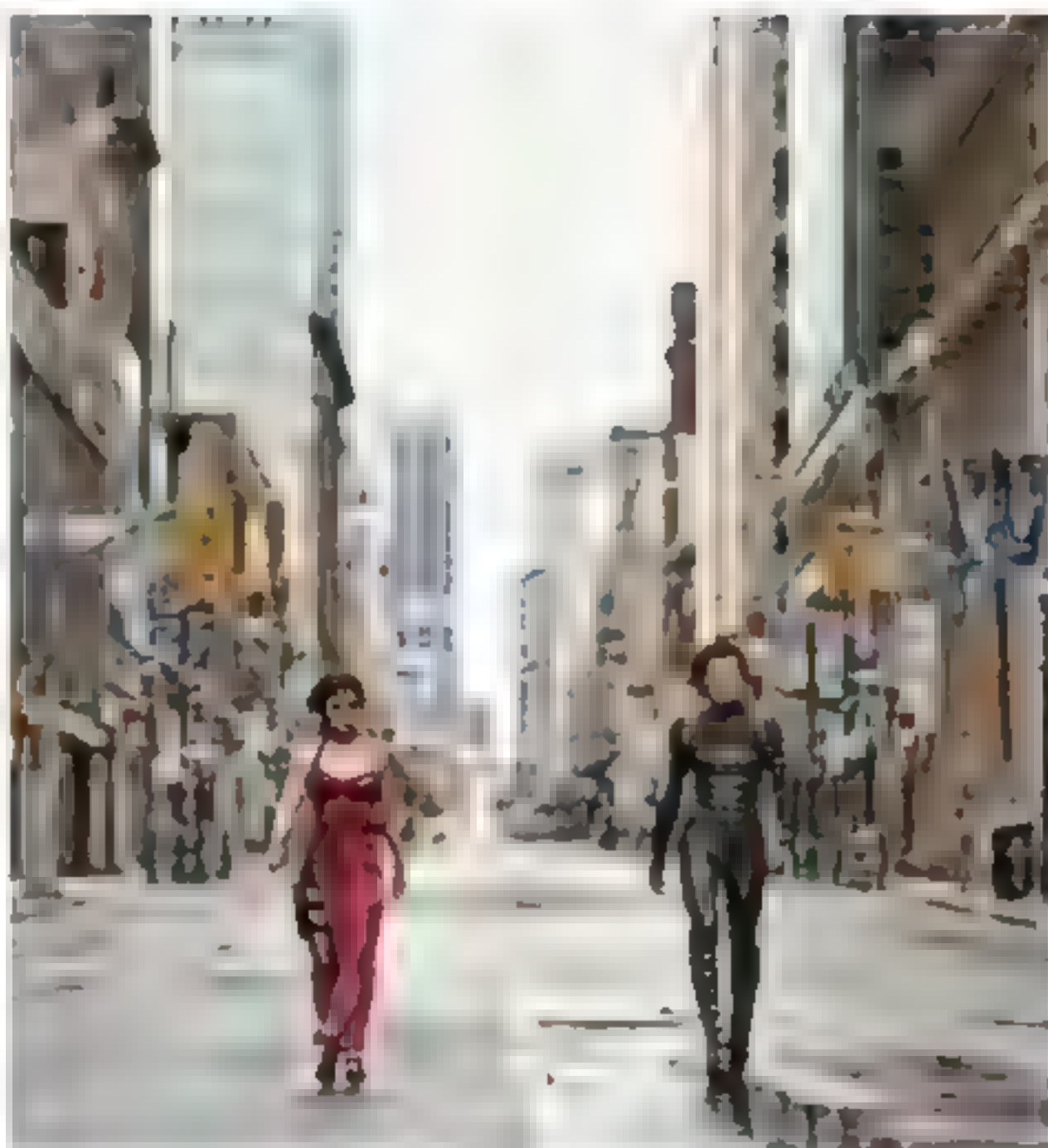
ФИЛМ ГАНГСТЕРСКИ ОДРЕД

Кад се редитељ филма *Зомбиленд* Рубен Флајшер пребаци у Ел-Еј педесетих, познат по корупцији и крвавим обрачунима између банди, хемијска формула је јасна барутна испарења, еритроцити на плочнику и адреналин. Јака глумачка екипа, у којој су Рајан Гослинг, Ема Стоун, Џош Бролин и стари Ник Нолти, разиграла је и логистички део филмске екипе, па су специјални ефекти, фотографија и звук на истом нивоу. Као и у сваком холивудском блокбастеру заснованом на истинитој причи, имамо добре и лоше момке, с тим што су овде и они добри помало лоши, али као што смо у филмовима волели Прљавог Харија, а у стриповима Торпеда, тако нам нема друге него да заволимо и ове антихероје, полицајце који пуцају на сваког ко им стане на пут. А он води до бруклинског краља подземља и, наравно, надземља јер искусно корумпира и полицију и политички врх. Нема пуно ликова који би могли да буду убедљиви Мики Коен, гангстерски краљ источне обале, тако да је главни негативац у филму - очекивано - Шон Пен, који се толико уживео у свој лик да је у августу у Каракасу јавно подржао Уга Чавеса.

ФИЛМ ПРИТАЈЕНО ЗЛО: ОСВЕТА

Секси Мила Јововић је коначно пред нама, и то у врхунској 3D технологији, дакле сочнија, вретенастија и опаснија него икад. У петом делу од седам стотина милиона долара вредне франшизе, она иде по земљи и меље хорде зомбија, успут покушавајући да открије мистерије из своје прошлости. Као и свако компликовано женско, мало ће да се разочара, али је то неће спречити да наставља да спасава свет од смртоносног вируса. Звали смо је пред затварање броја да нам каже која јој се сена у петом делу зла допада, али због временске разлике није била вољна да нам узврати позив. Нема везе, Мила, ми те и даље волимо!

ФИЛМ

БОРНОВО НАСЛЕЂЕ

Кад нека франшиза заради преко милијарду долара на благајнама биоскопа и кад након трећег дела имате утисак да вам је све разјашњено, а појави се још један, четврти наставак, то мора да буде или победа или тотална пропаст. Шпијунска прича Роберта Ладлама о агенту Џејсону Борну који јурца по свету, бежећи од CIA у потрази за својим идентитетом, добија још жешћи тон јер он није једини у обавештајном програму који инструктира агенте да буду надљуди. Пошто чак ни у органима реда обећане земље није све увек усаглашено, CIA има свој (Тредстоун) програм, а Министарство одбране има свој (Аутком), што, наравно, доводи до тоталне гериле

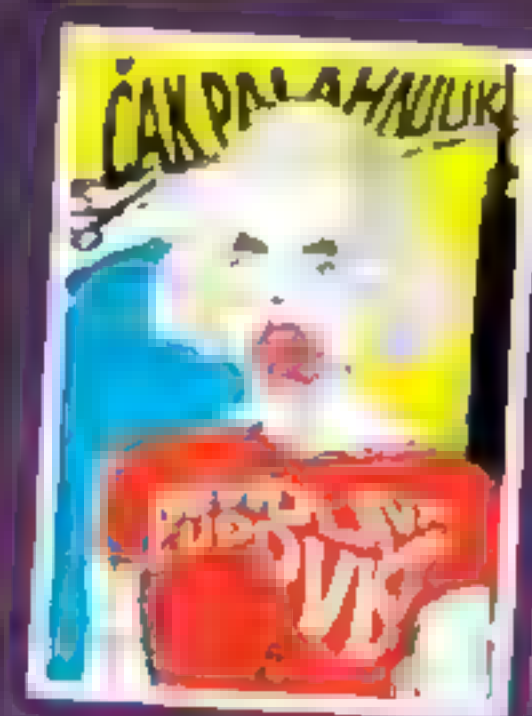
КРИТИКА

НЕВИДЉИВА ЧУДОВИШТА

Чак Палахњук

Сећате ли се Чака Палахњука чију смо фантастичну секси бизарну причу *Романса* објавили у *Playboy* прошлог лета? После романа *Заиринуи* и *Преживели* у издању *Лајуне*, мала независна издавачка кућа *Фесшина Ленше* нам доноси његов први написан роман *Невидљива чудовишта* који је својевремено дуго чекао да угледа светлост дана. Пошто је теми модне индустрије и шоу-бизниса пришао брутално и без стеге ниједан издавач није желео да га објави. Тек кад је пробио пут наредним романом *Борачки клуб*, који је доживео екранизацију у режији Девида Финчера, дакле три године касније, његова прича о унакаженој манекенки и будућој мис света која је трансвестит могла је да се сервира изборљивој америчкој јавности. Мада свој стил дефинише као "трансгресивну фикцију", шта год то значило, овај интригантни писац је толико бруталан да то прелази у чисту романтику. За своја дела каже да су "комедије са дисфункционалним и мрачним ликовима".

"Постоје људи који не читају, али баш они ће узети моје књиге. Пружам им мање филтрирани облик забаве. Дакле, пријатеље непризнатим деловима наших живота о којима не желимо да причамо", каже он.

MAROON 5 - OVEREXPOSED

ЗВУК КАПИТАЛИЗМА

Сингл под називом *Покреми као Џејтер(ови)*, који је одавно најавио овај албум, потпуно је, као што већ и врпци и сви гледаоци *Вечери са Иваном Ивановићем* знају, искидао. Било је очекивано да ће овај беспоговорно капиталистички настројен бенд наставити стазом на којој је набасао на највећи хип злата до сада па су даће бог долар, пророчки крстили албум, смањили сопствени, а повећали спољно-продуцентски утицај и још више турнули комерц секси певача у први план. Нисам представник стручњака који ће *Overexposed* назвати лошим. Мени су се, још од првог слушања, ови момци и чинили као резултат успешног кастинга за поп-рок бенд. С нагласком на поп компоненти. Овај пројекат је калифорнијски поп меланж звукова и стилова с мушким фалсетом као шлагом. За мене је ту и јагода (пored *Џејера*, наравно), песма *One More Night*, и њен чаробни хотел-реге-евро-бит инструментал – скоро па обрада једног од ултимативних денс хитова деведесетих, *All That She Wants* од *Ace of Base*.

ПОДГРЕЈАНА ПОВУНА

Ако успемо да занемаримо да је стари Серж коначно схватио да су похлепни директори и банкарџије криви за све зло на планети и пређемо преко бројних општих места револуционарне критизерске еко-политике, а да сами не извршимо харакири, чућемо први албум бившег певача последњег оригиналног популарног а-хард-кор састава са друге стране Атлан-

тика (можда зато што чланови потичу с ове стране – из Јерменије) који је догичан наставак њихове музичке приче. Ритмови су бржи, гитаре *отпањеније*, а главни јунак прва паропатскије него на претходна два соло учинка. Моћно сонично окружење чак успева да у адитивне текстове до нивоа легитимних протестних песама и оставља слушаоце да нестрпљиво чекају триминутна албумна насавна.

SERJ TANKIAN - HARAKIRI

КОМШИЈИН КОШМАР

Као прави гаражни рокери, *Кошнице* су се прво споразумно разишле са старом великом етикетом, а онда прихватиле рада на новом албуму. Чланови бенда признају да је рад петорице независних и неспутаних продуцената довео до несвакидашњег развучења. Као неко коме се албум клиначки искрено допао, надовезао

бих се на њихову констатацију: довео је и до несвакидашње живахног и квалитетног гитарског издања. Кад би сав актуелни рок звучао као *Patrolling Days* или *My Time is Coming*, с уживањем бих га непрестано пуштао негодујућим комшијама. Јер, ових пет швеђана не баве се уметничарењем већ само добром зајеванцијом, једнако погодном за задимљене мото-клубове и пуне стадионе. А кад неко у томе успе, и највећи намћор остаје без муниције.

THE HIVES - LEX HIVES

ПОВРАТАК ИЗ ГРОБА

Парафразирају аутентично реперски бо-гохулно претеривање самог Насира: "Како си, увек кад паднеш, опет на првом месту? Имаш ли слике толог Бога, негде у штеку?" Последњих неколико година, неколико албума, један естрадни брак и председничку кампању несташни Наз провео је падајући са крова Њујорка, на који га је претходно вратио фантастични *STILLmatic*. И већ

сам отписао овог талентованог песника улице и убитачног емсија као још једног од *Обаминих црња*, кад сам чуо *Nasty*, потпуно на трагу мог старог фаворита *Made You Look*. Кћери ми је, и поред одличне матрице, ипак била превише патетична. Ваљда јер имам сина, а не ћерку. Али, кад ме је опичио минималистички бит сингла *Don* па *Loco Motion*, схватио сам да је мали голим рукама ископао први реп из гроба.

NAS - LIFE IS GOOD

ИМПЕРИЈА УЗВРАЋА УДАРЦ

Телевизија је и даље најмоћнији медиј на планети, а *Пинк* најгледанији у Србији. Али, битка за гледаност нема краја, па се у ружичастој програмској шеми од 3. септембра налазе и потпуно нови формати. Ово су неки од њих

Бранка Невистић преслишава

Већ деценију популарно ТВ лице Бранка Невистић поново је на *Пинку*, али ће први пут у каријери водити забавни шоу-програм.

– Реч је о потпуно новој емисији у којој учествују парови. Они пролазе кроз три круга ко,и доносе и три новчана износа, али ће такмичари за своју искреност бити награђени и робним наградама. За

разлику од других сличних форми, овде нема одустајања – открила је водитељка квиза *Слажи ако смеш*.

Кроз овај занимљиви шоу упознаћемо парове који су у родбинским или пријатељским односима и открити све њихове врлине и још чешће – мане. Бранка, чија емисија стартује 4. септембра, одлично се уклопила у овакву форму.

– Нова емисија ТВ *Пинк* за мене је велики изазов јер до сада нисам имала прилику да радим с анонимним људима. То доживљавам као посебну одговорност. Учинићу све да се они у емисији осећају удобно, комфортно и добро. Овај вид такмичења путем претходног полиграфског испитивања је веома популаран у Србији – закључила је Бранка Невистић.

Најгледанији Турци икад

Нова турска серија *Север Југ* (*Kuzey Güney*) која ће се од почетка септембра приказивати на ТВ Пинк прети да код нас по популарности потуче и *Сулејмана Величанственог*. У Турској овај серијал, у којем главне улоге тумаче Киванц Татлитуг и Бугра Гулсој, има рекордну гледаност, једини је пројекат гледанији од *Сулејмана*. Можда због тога што је сценарио заснован на причи *Чевдеџи и његови синови* нобеловца Орхана Памука.

У центру пажње су два брата, Север и Југ. Киванц Татлитуг, који је нашој публици познат по улогама у ТВ серијама *Љубав и осветља*, *Забрањена љубав* и *Гумуш*, игра Кузеја (север на турском), док Бугра Гулсој (*Изјубљена час*) глуми Гунеја (Југа). Браћа су потпуна супротност: Север је непредвидљив, диваљ и увек спреман на тучу, док је старији Југ миран и стидљив дечко, а и одличан ђак. Ствари се мењају када се у њихов комшилук досели фатална Чемре (игра је Ојку Карајел), у коју се обојица заљубљују.

Југ смува Чемре, Север полуди од љубоморе, али онда све троје учествују у саобраћајки у којој гине човек. Иако је Југ возио кола, Север преузима кривицу и одлази у затвор. А онда се враћа...

Ова серија је успела да освоји све генерације у Турској и постане најгледанија. Од 3. септембра истовремено се емитује у 22 земље света. Гледаност последње епизоде првог серијала *Север Југ*, која је приказана ове године у Турској, опустошила је улице широм земље. Почела је у 21 час, а завршила се у 23.20, а уз мале екране је све време остало је 81,3 одсто гледалаца. Претходни рекорд износио је 73,7 одсто.

Драма за столом

Један од новитета у новој програмској шеми биће и лиценци шоу-програм *Ћавоља вечера*. У овом рјалитију учествоваће шест људи који се никада до сада нису срели, а сви крију одређене тајне из својих живота. Међу њима ће уследити борба, из које ће само један изаћи као победник. Водитељ овог пројекта који реализује продукцијска кућа *Emotion* биће Слађана Славковић, гледаоцима позната са неколико градских и националних ТВ станица.

Такмичење познатих у кувању

За све љубитеље гастрономских шоу-програма ту је нови куварско-спортски формат који носи наслов *Први кувар Србије*. У овај кулинарски ринг улази 20 VIP личности.

Сваког радног дана они ће приказивати своје куварске вештине, а сваке недеље један од такмичара испада из игре. Одлуку о томе доноси куварски жири сачињен од мајстора овог заната, пажљиво одабраних управо за ову емисију.

Серијал *Први кувар Србије* трајаће више од три месеца, током којих ће VIP личности бити изложене тортури и раду под притиском.

Бошко Јаковљевић води *VIP Room*

Бошко Јаковљевић биће домаћин великог шоу-програма намењеног свим љубитељима актуелне поп и рок музике. Током 75 минута програма гледаоци ће уживати у извођењима нових песама домаћих звезда, као и у играној форми у којој ће учествовати четири младе глумице, избору за најлепше девојке београдских клубова, као и много других атрактивних садржаја.

МИРИС ПОЉСКОГ ЦВЕТА

Осим што је веома лепа и здрава, задовољство које она пружа тешко је поредити са било чим. Освежен њеним мирисом и укусом, човек се осећа као да се поново родио и његов живот као да одједном добија нови смисао. Наравно, причамо о лимунади. А шта сте ви мислили? Осим лимунаде, на фотографији се налази још само пољска лепотица Катрина Стуремска, која је сама по себи толико јасна порука да ту нема шта више да се дода. „Ако желиш да видиш лепши и бољи свет, погледај између женских ногу“, гласила би отприлике порука коју она шаље кад бисмо са говора тела покушали да је преведемо на српски.

ПРЕДЊИ ПОГЛЕД И ЗАДЊЕ НАМЕРЕ

Кад се каже „диван поглед“, људи углавном помисле на импресивну панораму која се види са неког скупог пентхауса, или природу која пуца пред очима на врху планине у неком од чешких зимских центара. У најгорем случају, то је реченица којом већ очајни агенти за некретнине покушавају да измученом клијенту увале омалени, али детаљно руиниран стан. Ми пак кад чујемо „диван поглед“, помислимо на Јану Часову, витку лепотицу из Чешке, која је решила да својим голим телом на позамашној надморској висини покаже у пракси шта тачно значи изрека „Чизма главу чува...“. Истина, јесу чизме мало кабрио модел, али руку на срце, ни ми баш нисмо успели да сачувамо главу.

РАЗБИЈАЧИЦА ПРЕДРАСУДА

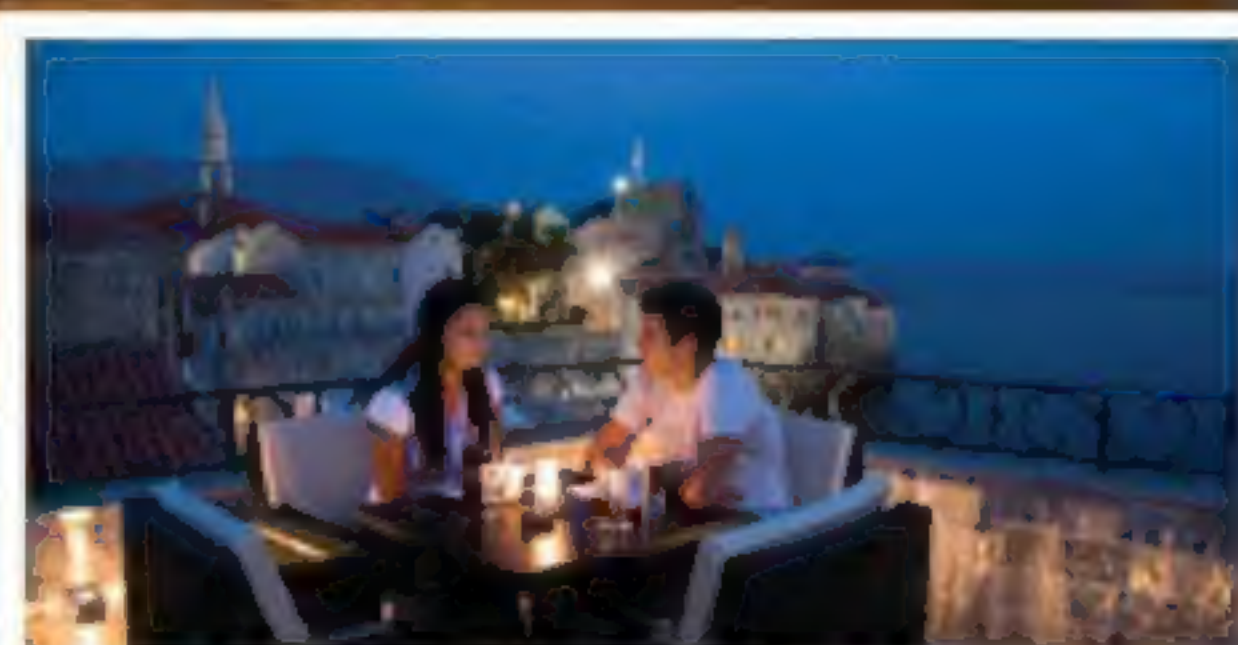
Како је изгледао јун у Бразилу? Управо овако. За оне срећније. Несрећнији су морали да гледају фудбал. Многима је прва асоцијација на Бразил - сунчана плажа. Е па, није све у плажи. Мари Параиба, лепотица с јунског броја бразилског Playboya, ужива у шуми. Поред ове о плажи, она је успела да сруши још једну предрасуду, а то је да се у шуми скрива. Њене намере су, на пример, сасвим нескривене. А показала нам је и то да није тачно да сви мушкарци сањају велике сисе. Овде она демонстрира филозофију да ствари увек треба сагледати са праве стране.

hotel Astoria

Budva - Kotor - Podgorica

Luxury and charm of old centuries...

Boutique Hotels ASTORIA
Old towns Kotor & Budva
Montenegro

Tel: +382 (0)32 302 720, +382 (0)33 451 110

Fax: +382 (0)32 302 721, +382 (0)33 451 215

Mob: +382 (0)69 77 55 22

www.astoriamontenegro.com

Intesa | MAGNIFICA

| Prepoznamo se po uspešnosti

Najprestižniji servisni model Banca Intesa.
Personalizovana usluga najvišeg standarda.
Jedinstveno iskustvo u poslovanju sa bankom.

Više od onoga što očekujete.

*"Raditi sa poredničkim timom
vrhunskih profesionalaca je privilegija
i pravo zadovoljstvo.
Zato sam odabrao Intesa Magnifica."*

Dejan Udovičić
Vaterpolo trener reprezentacije Srbije

Udovičić' D. Dejan

 BANCA INTESA
Mislimo unapred sa Vama.